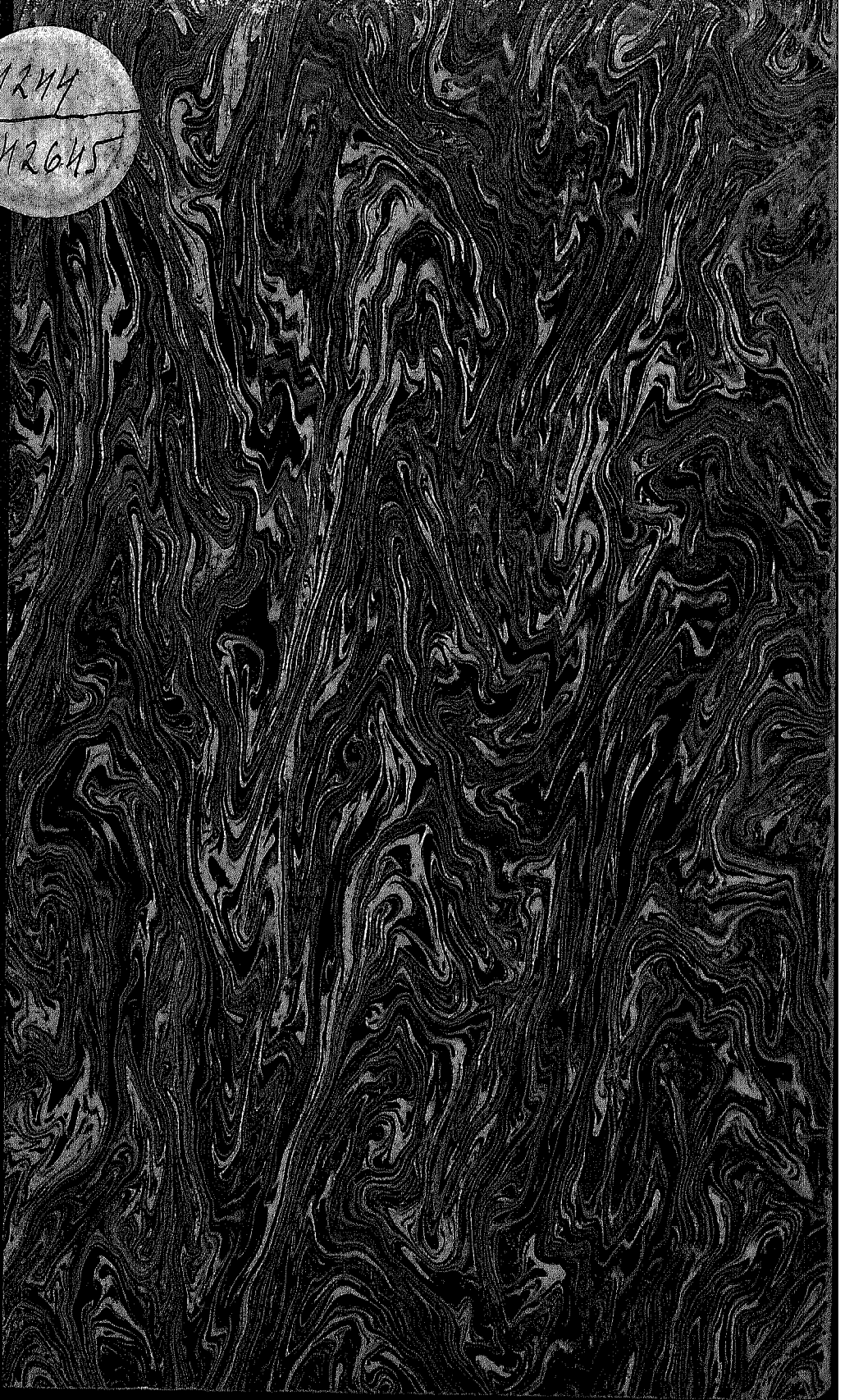

11244
42645

2501
1943

ВОЕННА БИБЛИОТЕКА

МИНИСТЕРСТВО НА ВОЙНАТА
ЩАБЪ НА ВОЙСКАТА

ВРЕМЕННО УПЪТВАНЕ

ЗА

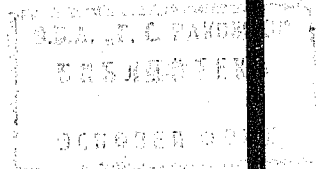
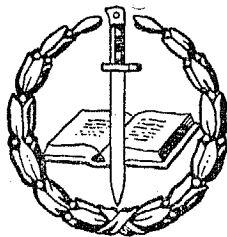
УПОТРЕБАТА НА МОТОРИЗИРАНИТЪ И МЕХАНИЗИРАНИ КОННИ ЕДИНИЦИ

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМЪ ПРАВИЛНИКА ЗА КОННИЦАТА
(ВТОРА ЧАСТЪ)

одобрено отъ министра на войната на
3 юний 1935 год.

Парижъ, 1938

Превелъ подполковникъ Иванъ Казанджиевъ

1940

януари

107

17/8

42645

Б Е Л Е Ж К А

Дефиниция на моторизирани единици и на механизирани единици:

— *Моторизирани единици* използват автомобилни коли обикновен тип, с колелета или гженици, които не измъняват начина на тактичката употреба след тяхното разтоварване.

— *Механизираните единици* използват, освен това, бойни въоръжени и бронирани автомобили.

ПРЕДГОВОРЪ

Използуването на автомобилни средства за превозване на голъми единици отъ всички родове войски започна и се разви презъ войната. То позволи на командването бързо да съсредоточава голъми сили, било съ огледъ на нападателни действия, било за да посрещне противникови нападения. Тъзи движения можеха да бждатъ извършвани, изобщо, въ безопасностъ, подъ закрилата на стабилизиранъ фронтъ.

Развитието на автомобилната индустрия въ Франция и техническиятъ напредъкъ, осжщественъ следъ войната, позволяватъ днесъ да се иматъ предвидъ масови и бързи предвижвания на сили, които могатъ да дадатъ на единъ стратегически маньовъръ пълнота и скоростъ, способни да разширятъ неговия успѣхъ, да увеличатъ въздействията му и чувствително да намалатъ времето на изпълнението му. Отъ друга страна този маньовъръ ще може да получи по-голъма сила благодарение на подкрепата, която му дава въ областта на тактиката засиленото използване на бронираната кола.

Развитието на единъ такъвъ маньовъръ презъ време на подвижната война изисква:

— командването да бжде отлично осведомявано върху противника, чиято способностъ за предвижване е равна на нашата;

— командването да разполага „съ една твърде широка и неуязвима зона на безопасностъ, за да му позволи да остава винаги господаръ на своя маньовъръ“.

За да се изпълнятъ въ полза на такива войскови моторизирани маси задачите на разузнаването и на охраната, които сж нейни, на конницата трѣбваше да се дадатъ необходимитѣ средства, за да увеличи скоростта си и голъмината на радиуса на действие.

Придаването на една моторизирана бригада къмъ коннитѣ дивизии отъ типа 1932 година, моторизирането на тѣхната артилерия, инженерни части и обози, създаването на напълно моторизирано разузнавателно отдѣление и най-последно създаването на напълно моторизирана конна дивизия отговарятъ на тази нужда.

Отъ друга страна възможноститѣ за предвижване на противника, развили се въ размѣри, подобни на нашитѣ, налагатъ на всички голѣми единици, какъвто и да бжде тѣхниятъ типъ, еднакви задължения отъ гледна точка на охраната. Следователно трѣбваше „да се възстанови понятието за далечната охрана“ и да се дадатъ сжщо и на разузнавателнитѣ отдѣления отъ нормаленъ типъ автомобилни срѣдства, които да имъ позволяватъ да изпълняватъ задачата си.

Радиусътъ на действие и скоростта щѣха да бждатъ недостатъчни, ако не се увеличила силата и възможноститѣ на конницата чрезъ усъвършенствуване на нейното въоръжение и най-вече чрезъ развитието на нейнитѣ всъдеходни бронирани коли.

Къмъ фактора „огнева мощъ и подвижностъ на автокартечницитѣ“ „трѣбваше да се прибави необходимиятъ факторъ способностъ за всъдеходно движение“.

Конницата, снабдена съ механизирани оружия, вече е въ състояние да изпълнява главната си задача — „разузнаването“, за да осигурява далечната охрана на голѣмитѣ моторизирани единици (задача, за изпълнението на която само една напълно моторизирана конна дивизия има срѣдства); за да започне боя, къмъ който неминуемо ще я водятъ нейнитѣ задачи за разузнаване и за охрана, и най-после за да се намѣси полезно въ сражението въ полза на голѣмитѣ единици отъ всички родове войски.

Настоящото временно уплътване има за целъ да опредѣли точно правилата на употрѣба на моторизиранитѣ и механизирани конни единици.

Трѣбва да се има предвидъ, че така съставенитѣ правила се прилагатъ само къмъ единици, които разполагатъ съ бронирани коли, подобни на тѣзи, които притежаватъ частитѣ отъ сегашния типъ, и да иматъ сжщата пропорция преносими елементи.

Явно е, че всѣки новъ напредѣкъ на материалната частъ, всѣко значително измѣнение въ полза на броя или на ефективитѣ на брониранитѣ единици би било отъ естество дълбоко да измѣни тѣзи начини.

Техническата подготовка на механизиранитѣ или моторизирани конни единици е — или ще бжде — обектъ на специални уплътвания относно преносимитѣ драгоци, мотоциклиститѣ, автокартечницитѣ.

Настоящото уплътване само допълва Правилника за конницата (втора и трета части) относно характеристикитѣ и правилата за употрѣба на единицитѣ, снабдени съ механизирани машини, които сж изложени въ следния редъ:

- I. Роля на моторизираната конница въ военнитѣ действия.
 - II. Характеристика и правила за употреба на моторизиранитѣ единици.
 - III. Движения и почивка на моторизиранитѣ колони.
 - IV. Разузнаване.
 - V. Охрана.
 - VI. Бой, нападателенъ и отбранителенъ.
 - VII. Свръзки и предавания.
 - VIII. Снабдяване, поправяне на мотора и на повредитѣ и възстановяване.
-

ОТДЪЛЪ I

Роля на моторизираната конница въ военните действия

Глава I

Задачите на конницата, която е снабдена с механизирани (бойни) машини

1. Задачите на конницата сж опредѣлени въ предговора на втора часть на Правилника за маньовра.

— Тя осигурява разузнаването и охраната.

— Тя се намѣсва въ сражението и съдействува при използването на успѣха.

Тѣзи задачи оставатъ сжщитѣ за моторизираната и снабдена съ механични (бойни) машини конница. Благодарение на тия нови срѣдства нейниятъ радиусъ на действие се увеличи въ значителни размѣри, както и пълнотата на нейните задачи и бързината на намѣсата ѝ въ боя.

За да ги осигури, висшето командване разполага:

— съ конни дивизии типъ 1932 год.;

— съ леки механизирани дивизии;

— съ разузнавателни отдѣления на пех. дивизия и на армейския корпусъ отчасти или изцѣло моторизирани.

Разузнаване

2. Конницата, която е снабдена съ механизирани (бойни) машини е главно родъ войска за земно разузнаване.

Разузнавателните подѣления иматъ за задача: събиране на сведения и дирене на противника. Тѣ действуватъ въ тѣсна връзка съ въздушните войски, които могатъ да насочватъ действието имъ и го допълватъ.

Тѣ се изпращатъ по главните оси на зоната за действие.

Въ случай на среща съ противника тѣзи подѣления, като държатъ пѣтните възли, мостовѣтъ върху водните прегради, важните (главните) мѣста за преминаване, могатъ да забавятъ нашествията на противниковите моторизирани сили или бойни машини.

Охрана

3. Тя има за цел:

а) да осведомява командването върху присъствието и движението на противника въ единъ районъ, достатъченъ за да осигури при всъкакви обстоятелства маневрена свобода;

б) да прикрива (охранява) голъмитъ единици, особено противъ нападенията на моторизираниитъ части на противника;

в) да доставя необходимитъ сведения относно пжтната мрежа, за да се дадатъ на командването срѣдствата за осигуряване движенията на голъмитъ автомобилни колони.

Всѣка голъма конна единица, каквато и да бжде нейната задача, чрезъ присъствието си и чрезъ ешелонирането на собственото си охранително разположение осигурява далечната охрана на силитъ отъ всички родове войски, намиращи се задъ нея.

При липса на голъма конна единица, която да действа предъ фронта, тази далечна охрана се осигурява отъ разузнавателнитъ отдѣления на армейския корпусъ и на пех. дивизия.

Влизане въ допиръ

4. Преди всичко то е работа на преднитъ охрани, после на главнитъ сили, които постепенно ги подкрепятъ.

Развърнати върху голъми фронтове, брониранитъ коли, поддържани при нужда отъ преносими драгони, мотоциклисти и артилерия, локализируютъ противниковитъ съпротиви, стараятъ се да ги обходятъ и по такъвъ начинъ влизатъ въ брѣзъ и оточненъ допиръ.

Подкрепата на автоматичнитъ и противоброневни оръжия е необходима, за да се запазятъ достигнатитъ резултати и завладѣнатата мѣстность.

Нападателенъ бой

5. Коннитъ моторизирани части могатъ да нападатъ съ изгледи за успѣхъ само единъ противникъ въ движение или който не е ималъ още време да се устрои върху мѣстностьта. Тѣзи изгледи значително се увеличаватъ, ако благодарение на скоростта и на подвижностьта, която ги характеризира, тѣ сж могли да достигнатъ изненада, особено върху фланговетъ или тила на противника.

Скоростта и голъмата подвижность, прибавени къмъ мощта на тѣхното въоръжение и съчетани съ въздушнитъ войски, образуватъ главния инструментъ за използване на успѣха и за разстройване на противника.

Отбранителенъ бой

6. При отбрана моторизираниитъ конни единици сж особено годни да водятъ бойни действия за печелене на време,

което ще осведомява командването, ще осигурява охраната на голѣмитѣ единици отъ всички родове войски и ще отдалечава момента, когато противникътъ ще достигне тѣхнитѣ съпротивителни позиции.

Установени върху благоприятна мѣстностъ, особено задъ естествена преграда, тѣ могатъ съ преносимитѣ си елементи да държатъ широкъ фронтъ.

Съпротивата на преносимитѣ елементи ще се подкрепя мощно отъ бронирани елементи, чиято задача ще бжде да забавятъ напредването на противника и да ограничаватъ неговия успѣхъ.

Г л а в а II

Леката механизирана дивизия

Членъ първи

Характеристика

7. Леката механизирана дивизия представлява въ ржцетѣ на висшето командване главно една подвижна сила съ голѣмъ радиусъ на действие.

Екипирана за далечно събиране на сведения, способна да осигури собствената си охрана и тази на голѣмитѣ единици, предъ които се движи, тя може:

— при нападение — да извършва внезапни и бързи действия противъ изненаданъ или намиращъ се въ движение противникъ;

— при охрана или при отбрана — да извършва действително заемане на мѣстността на широки фронтове.

Тя е предназначена да изпълнява въ полза на голѣмитѣ моторизирани единици задачитѣ, които нормално се възлагатъ на коннитѣ дивизии за голѣмитѣ единици отъ нормаленъ типъ.

8. Най-характерното въ организацията на една лека механизирана дивизия е, че обхваща, въ качеството си на конница, една особено голѣма частъ отъ бронирани елементи въ сравнение съ цѣлия съставъ на дивизията.

Тя обхваща бронирани полкове и преносими полкове. Полковетѣ сж групирани въ леки бригади, механизирани, като разузнавателниятъ полкъ остава по правило подъ непосредственитѣ заповѣди на командира на дивизията.

а) Разузнавателниятъ полкъ обхваща ескадрони отъ бронирани леки автокартечници за оглеждане и ескадрони отъ мотоциклети (мотоциклетни ескадрони).

б) Полковетѣ на първата лека механизирана бригада обхващатъ ескадрони отъ бронирани тежки автокартечници за

разузнаване и ескадрони отъ бойни бронирани тежки автокартечници; въ бждеще тѣ ще разполагатъ съ взводове отъ конни автоорждия.

в) Полковетѣ на втората лека механизирана бригада се превозватъ или върху всждеходни коли, или върху камионетки. Дружинитѣ, превозвани върху всждеходни коли, сж еднакви и обхващатъ ескадрони:

- отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване;
- отъ мотоциклисти;
- отъ стрелци;
- отъ картечници и бронирани коли.

Дружинитѣ, превозвани върху камионетки, сжщо така еднакви, обхващатъ стрелкови мотоциклетни ескадрони и ескадрони съ картечници и бронирани коли.

Една лека механизирана дивизия е снабдена съ моторизирана или преносима артилерия, моторизирани инженерни елементи и въздушни сили.

Тя може да бжде засилена съ едно противовъздушно отдѣление и съ дружини отъ автокартечници.

9. Съотношението между преносимитѣ и бронираниѣ елементи въ състава на дивизията опредѣля начинитѣ на тѣхната употреба.

а) Преносимитѣ елементи, твърде подвижни върху пжтищата, богато снабдени съ автоматични оржжия, съ противоброневни оржжия и оржжия съ надвесна стрелба, се характеризиратъ съ своята способностъ да заематъ мѣстността.

Тѣ използватъ тази си способностъ, като бързо поставятъ огневи прегради между точкитѣ, достигнати отъ охраната, или по дължината на фронта на допира.

Съ своитѣ огньове тѣ подкрепятъ ударитѣ на бронираниѣ коли, като заематъ достигнатитѣ обекти (цели).

Върху фронтъ, съответстващъ на тѣхния ограниченъ личенъ съставъ, тѣ сж способни да нападатъ, подкрепени отъ артилерията и бронираниѣ коли, като съчетаватъ огъня съ движението.

При отбрана върху голѣми фронтове подкрепата на бронираниѣ коли имъ е необходима, за да отбраняватъ позициитѣ си и въ известни случаи да закрилятъ тѣхното оттегляне.

б) Бронираниѣ части представяватъ главно динамичния елементъ на дивизията. Благодарение на тѣхната относителна неуязвимостъ тѣ могатъ да подведатъ огъня си по-близу до противника и дори да проникнатъ въ неговото разположение.

Тѣхниятъ начинъ на действие е нападателенъ.

При все това опасноститѣ, които се явяватъ като резултатъ отъ огъня на противниковата артилерия и противоброневни оржжия, затрудненията на наблюдението, на командването и на свързката отъ колитѣ правятъ необходима огне-

вата подкрепа на артилерията, на коннитѣ автоорждия, на автоматичнитѣ оржжия, на въздушнитѣ войски и пр., особено когато колитѣ се вкаратъ масово въ действие.

Сътрудничеството на другитѣ елементи на дивизията имъ е необходимо, независимо отъ това, че нѣкои отъ тѣхъ (бронираниитѣ леки автокартечници за оглеждане) срѣщатъ затруднения при напускане на пѣтя или че естеството на мѣстността прѣчи на всждеходнитѣ машини да проникватъ въ нея.

Единствено то имъ позволява да запазватъ допира и да задържатъ мѣстността — задача, която могатъ да изпълняватъ само временно.

10. Това съчетаване на споменатитѣ срѣдства, въпрѣки тѣй различнитѣ имъ качества, за изпълнението на една и сѣща задача, често ще изисква да се образуватъ смѣсени подѣления (отреди) (разузнаване, охрана) или тактически групи, обхващащи единици, взети за временна употреба отъ различнитѣ елементи на дивизията.

При образуването на тия подѣления старанието ще бжде да се зачитатъ, доколкото ще бжде възможно, органическиитѣ връзки, и ще се пристѣпва къмъ необходимитѣ прегрупира-ния, щомъ като това позволи тактическото положение.

Членъ втори

Задачи на леката механизирана дивизия

11. Главнитѣ задачи, които могатъ да се повѣрватъ на тая дивизия, ще бждатъ:

— въ началото на едно нападение (офанзива): да отиватъ напредъ, тамъ гдето пространството бжде свободно, за да влѣзатъ въ допиръ съ противника, да го забавятъ и евентуално да задържатъ една позиция до пристигането на главнитѣ сили (ако е възможно сѣщо и тѣ моторизирани);

— въ фазата на използване успѣха: да използватъ най-бързо и по възможность най-дълбоко постигнатия успѣхъ;

— при отбрана: да запущватъ бързо и по възможность по-отпредъ единъ появилъ се пробивъ.

Разузнаване

12. Разстоянието, на което трѣбва да се извършва разузнаването, и широчината на зоната, която трѣбва да се разузнава, зависятъ отъ голѣмината и подвижността на маневриращата маса. Тѣ се увеличаватъ съ огледъ на нейнитѣ ефективни, съ нейния радиусъ на действие и сѣщо съ възможностиитѣ на единъ противникъ, който притежава подобни способности на движение.

Командването на една моторизирана маневрираща маса, следователно, изисква от нейните разузнавателни части, въ най-кжси срокове, далечни сведения на широк фронтъ.

За тази цел е необходимо тѣсно съгласуване на въздушното и земно разузнавания. Сведенията на първото служатъ, за да се насочва второто, като се допълват неговите сведения и позволяватъ да се насочват издирванията на леката механизирани дивизия въ най-благоприятни посоки.

Разузнавателните подѣления, хвърлени върху фронтъ широкъ най-малко 40 до 60 клм. и на разстояние, което може да достигне 100 до 150 клм., дирятъ първите допири съ противника, като напредватъ срѣдно съ 15 до 20 клм. въ часъ. Силата на тѣзи подѣления и тѣхниятъ брой (5 до 6 най-много) сж ограничени вследствие снабдяването на леката механизирани дивизия съ бронирани леки автокартечници за оглеждане и отъ нуждата да се образува единъ разузнавателенъ резервъ.

Една лека механизирани дивизия, натоварена съ разузнавателна задача, може да се засилва съ единици отъ съвременни бойни коли, съ моторизирана артилерия и пр.

Охрана

13. Една лека механизирани дивизия ще може да получава охранителна задача при следните обстоятелства:

а) Въ началото на военните действия тя може да бжде употребена за прикриване, било като земе единъ секторъ, било като остане въ резервъ. Въ първия случай отбраната на сектора почива главно върху устройството на една отбранителна позиция, заемана отъ преносими елементи, и върху евентуалното извършване на противоудари, предприемани отъ бронирани коли. Една лека механизирани дивизия въ резервъ на прикритието е цененъ инструментъ въ ржцетъ на командването благодарение на нейните възможности за бърза намѣса въ единъ широкъ районъ.

б) Презъ време на военните действия тя може да бжде употребявана, за да прикрива:

— единъ стратегически маньовъръ;

— сили, ангажирани вече въ нападателни или отбранителни бойни действия.

Моторизираните армейски корпуси и пех. дивизии, призвани да извършатъ единъ стратегически маньовъръ, не могатъ да бждатъ излагани на рисковете на единъ срещенъ бой. Тѣхното напредване трѣбва да бжде осигурено до обектите (целите), които ще послужатъ за база на развърщането имъ. Леката механизирани дивизия, като се възползува отъ скоростта и бързоподвижността си и отъ своите нападателни възможности, може да сложи ржка върху необходимите за

този маньовъръ тѣснини (дебушета) и въ даденъ случай ги завладява.

Натоварена да прикрива фронта или фланга на сили, действащи нападателно или отбранително, леката механизирана дивизия въ повечето случаи ще се старае, преди всичко, да спечели по възможность повече мѣстность, по посоката, която ѝ е опредѣлена.

Така тя ще разполага съ пространство, необходимо за развиването на едно действие за печелене на време.

Следъ това, нормално, ще последва заемането и временната отбрана на една позиция отъ особено значение за голѣмитѣ единици, които прикрива леката механизирана дивизия, при нападение, като имъ осигурява необходимитѣ дебушета или при отбрана, като забавя момента, въ който противникътъ ще влѣзе въ допиръ съ съпротивителната позиция.

Получавайки такава охранителна задача, една лека механизирана дивизия може да бжде засилвана, особено когато трѣбва да запази една позиция, за време, надвишаващо собственитѣ ѝ възможности. Тогава тя се засилва съ пехота, картечни дружини, артилерия и срѣдства за извършване на разрушения.

Намѣса въ сражението

14. Поради подвижността и бойната ѝ способность намѣсата на леката механизирана дивизия въ нападателното сражение добива характеръ на внезапность и сила, отъ естество да създадатъ у противника действие на изненада, което ще бжде най-добриятъ залогъ за успѣха.

а) Въ нападателния бой тя може да бжде вкарана въ боя следъ пробивъ на фронта, като нахлуе презъ съобщителната система на противника. Доколкото е възможно, тя ще действа върху единия отъ фланговетѣ, съ задача да го обходи или излѣзе въ тила на противника: нейната намѣса тогава, въпрѣки разстоянието, може да бжде свързана по време съ атаката на голѣмитѣ единици отъ всички родове войски.

Ако командирътъ се стреми къмъ мощно флангово действие, дивизията често ще бжде само първиятъ ешелонъ на маневрената маса, която чрезъ разузнаване ще осведомява и ще охранява при движението и въ полза на което ще се стреми да влѣзе по възможность по-отдалечъ въ допиръ, за да действа следъ това съвмѣстно съ нея, въ рамката на самото флангово сражение. Нейнитѣ качества на подвижность намиратъ най-пълна употреба въ използването на успѣха и преследването. Последното се води съ помощта на подѣления за използване на успѣха, богато снабдени съ бронирани

коли, насочвани и ръководени отъ собственитѣ на дивизията въздушни сили.

б) Въ отбранителното сражение леката механизирана дивизия, предварително държана въ стратегиченъ резервъ, е въ състояние бързо да се намѣси съ всичкитѣ си сръдства. Ако става въпросъ да се възстанови непрекъснатостта на фронта, нейнитѣ бронирани коли за оглеждане и за разузнаване бързо опредѣлятъ широчината на създадения отъ противника пробивъ, дълбочината на неговото напредване и положението на собственитѣ части. Тѣзи сведения позволяватъ да се образува въ най-малки срокове единъ отбранителенъ фронтъ съ главнитѣ сили на дивизията и, ако е нужно, да се вкаратъ въ боя съ изгледи за успѣхъ нейнитѣ бойни единици.

Тя също може да бжде противопоставена на единъ обходенъ манювъръ или да нанесе противоударъ върху фланга на противника, било самостоятелно, било включена между единици отъ всички родове войски.

Набѣги

15. Леката механизирана дивизия е напълно предназначена за задачи въ тила на противника, за набѣги въ неговата територия. Въ такъвъ случай трѣбва да се има предвидъ нейното засилване съ пехотни елементи, артилерия, технически войски и пр.

Членъ трети

Изпълнение на задачитѣ на леката механизирана дивизия

Походно движение и бой

16. За да може една конна напълно моторизирана дивизия, отъ типа на леката механизирана дивизия, да използва качествата си на подвижностъ и на бързина, нужно е да разполага съ необходимото за нейното поставяне пространство.

Тя може да бжде използвана задъ единъ затворенъ фронтъ, като резервъ отъ мощни огньове, способенъ да се предвижи съ пълна скоростъ въ нѣколко мѣста на този фронтъ, за да запуши една празнина, но нейнитѣ присъщи качества ще бждатъ по-нормално използвани въ подвижна война, срещу противникови сили презъ време на походно движение или чието разположение ще има празнини и, разбира се, единъ или два фланга.

Именно при това предположение ще се изложатъ действието и начинътъ на употребата на леката механизирана дивизия, които могатъ да бждатъ нападателни или отбранителни.

Предвижване към боя

17. Въ началото на нападателните действия първата дача, която изобщо ще получи механизирания дивизия, бжде разузнавателна.

Осъта на движението, зоната за действие ще се о дѣлятъ отъ командването, което ще бжде осведомено за отъ разузнаването на въздушните войски и разузнавател служба.

Веднажъ механизирания дивизия влѣзла въ доп разузнавателната задача ще се замѣнява съ една друга за — било нападателната: да атакува противника, да го блѣсне задъ една опредѣлена мѣстна линия, като осигури такъвъ начинъ на командването непосредственото притване на една голѣма зона отъ фронта;

— било временно отбранителна: да упражнява върху тивника действия за печелене време, последвано отъ заема на една позиция, която трѣбва да се задържи за изве време, по начинъ да се осигури дебуширането на мотор ранигѣ единици, на които леката механизирания дивизия бжде предната охрана, или да се позволи пристигането н литѣ, опредѣлени да смѣнятъ леката механизирания див върху позицията.

Каквато и да бжде получената задача, тя ще доведе ката механизирания дивизия до боя.

18. Първиятъ ешелонъ на силитѣ на леката механизирания дивизия ще се състои отъ нейното разузнаване, вториятъ мрежата на нейната далечна охрана.

Тѣзи два елемента изобщо ще иматъ едни и сжщи които сж голѣмитѣ пжтища, водещи къмъ вѣроятната зон допира съ противника.

Онѣзи отъ подѣленията, които разполагатъ съ о пжтъ, ще се движатъ заедно до първия обектъ (цельта), с дѣленъ на охраната (вижъ § 184, отдѣлъ V).

Скоростта на движението на тѣзи леки подѣления ставени отъ бронирани леки автокартечници за оглежда отъ мотоциклисти, два пжти по-бързи отъ тѣзи на главн сили на дивизията, имъ позволява лесно да изпреварватъ г нитѣ охрани, безъ да бждатъ принудени, по правило, д предвижватъ нощемъ — нѣщо, което изморява личния със и материалната частъ.

19. Предшествувана отначало най-малко на 40—50 отъ своитѣ разузнавателни органи и далечната си охрана визията трѣгва въ походъ.

Нейното разчленение ще зависи:

- отъ задачата ѝ,
- отъ пжтната мрежа.

20. Освенъ при абсолютна невъзможностъ, явяваща се като резултатъ на пжтната мрежа, леката механизирана дивизия ще се разчленява най-малко на две групи, като всѣка разполага съ напълно отдѣленъ пжтъ.

Въпрѣки предимствата, дължещи се на намаляването на дълбочината на колонитѣ, не е умѣстно, изобщо, да се увеличаватъ групитѣ, които образуватъ походния редъ.

Разчленението на леката механизирана дивизия на твърде голѣмъ брой колони води въ действителностъ къмъ голѣмо разтѣгане на охранителнитѣ сръдства и къмъ преждевременно разпрѣсване на силитѣ, което затруднява командването и забавя походното движение на дивизията.

Отъ друга страна, въ случай на среща съ противника, става трудно, ако не невъзможно, да се съгласува действието на тѣзи различни елементи, които могатъ да бждатъ раздѣлени отъ участъци, непроходими за движенията на автомобилнитѣ колони; тѣзи ограничителни условия на движението рискуватъ да не допуснатъ едно измѣняване на посоката на силитѣ, предизвикано отъ присѣтствието на противника въ една неочаквана посока.

Дълбочината на бойния редъ на леката механизирана дивизия безъ преднитѣ охрани, но съ 1-и боенъ обозъ, разчленена въ две колони, не надминава 25 клм., или по-малко отъ 1 часъ походно движение, докато елементитѣ на опашката се присъединятъ къмъ челнитѣ елементи.

Преносимитѣ върху камионетки драгони и 105 мм. отдѣление, чиито ограничителни условия на походното движение и на разтоварването зле се съгласуватъ съ възможноститѣ на другитѣ елементи на дивизията, образуватъ една група, която се движи въ втори ешелонъ, върху единъ или повече пжтища.

Той заема върху пжтя около 15 клм. и понѣкога ще бжде отдѣленъ отъ първия ешелонъ съ разстояние, равно на 1 скокъ. Най-после следватъ обозитѣ (2-и боенъ обозъ и полкови обози), които се движатъ за своя смѣтка и се предвижватъ само чрезъ дълги скокове отъ 80 до 100 клм., образувайки, върху единъ единственъ пжтъ, една колона отъ около 30 клм.

Походниятъ редъ трѣбва да бжде достатъчно разчлененъ, за да се направятъ по-трудни нападенията на противниковитѣ въздушни сили и за да се намалятъ рисковетѣ на земнитѣ и въздушни бомбардировки; но той сжщо трѣбва да позволява да се събиратъ бързо необходимитѣ сръдства, за да се отблъсне едно нападение на противникови бронирани коли въ която и да е точка на разположението.

21. Първата грижа на командира на дивизията ще бжде да се опредѣлятъ оситѣ на походното движение и последователнитѣ обекти:

- на неговото разузнаване и на охраната;
- на колонитѣ на дивизията и на тѣхнитѣ предни охрани.

22. Следъ това той ще опредѣли състава на колонитѣ. Тоя съставъ ще бѣде резултатъ на „плана за действие“, който командирътъ ще бѣде въ състояние да състави и който се намира въ зависимостъ :

- отъ получената задача;
- отъ добититѣ сведения за противника;
- отъ изучаването на мѣстността;
- отъ срѣдствата, намиращи се въ негово разположение.

Следователно трѣбва възприетото разположение (и съставътъ на колонитѣ, който се явява като резултатъ отъ него) да може да се приспособява безъ трудностъ къмъ кое да е отъ предположенията, направени отъ командира, и да бѣде достатъчно гъвкаво, за да може да се измѣня бързо, щомъ като полученитѣ сведения позволятъ на командира на дивизията да опредѣли точно маньовра.

23. Главниятъ въпросъ за командира на дивизията се състои въ :

1. Даване съответна групировка на :
 - своитѣ т. т. (превозвани части) или преносими елементи;
 - бронирана бригада;
 - артилерия.
2. Да опредѣли силата на своитѣ предни охрани.

Ако положението още е неяснено и ако въпросътъ се отнася само да се достигнатъ и последователно заематъ опредѣленитѣ обекти, начело на главнитѣ сили ще трѣбва да се поставятъ елементи за влизане въ допиръ и за заемане на мѣстността (бронирани тежки автокартечници за разузнаване, мотоциклести, преносими дружини, преносими войскови части); бронираната бригада ще бѣде въ втори ешелонъ, запазена за едно ударно действие, на което още не може да се предвиди нито голѣмината, нито посоката.

Ако отъ събранитѣ сведения се вижда, че противникътъ съ изнесенитѣ си напредъ елементи вече е достигналъ една линия на мѣстността, отъ която трѣбва да бѣде изгоненъ, цѣлата или частъ отъ бронираната бригада ще бѣде въ първи ешелонъ, за да може бързо да прочисти зоната, заета отъ лекитѣ сили на противника, и за да може незабавно да се премине къмъ атака.

Въ първия случай главнитѣ сили на дивизията се държатъ въ резервъ въ ржцетѣ на командира за маньовъръ, който сведенията и събитията ще му позволятъ малко по малко да замисли. Преднитѣ охрани преди всичко сж органъ за разузнаване; тѣхниятъ ефективъ ще се опредѣля съ строга пестеливостъ.

Въ втория случай предната охрана представлява първия ешелонъ въ бойния редъ на дивизията; тя ще обхваща еле-

менти, отдѣлени отъ бойната бригада, и ще се подкрепя отъ цѣлата или частъ отъ артилерията на дивизията.

24. Въ всѣки случай, освенъ ако командирътъ на дивизията още при тръгването не е ясно ориентиранъ относно осъта и посоката на удара, който предвижда за дивизията, той не ще придава къмъ същата колона всичкитѣ си преносими елементи или всичкитѣ бронирани елементи.

Всѣка походна група ще обхваща бронирани единици, преносими единици, артилерия, но безъ тѣ да се разчленяватъ подъ ешелонъ дружина или отдѣление.

Когато групировката обхваща две колони, всѣка отъ тѣхъ ще се командва отъ бригаднитѣ командири на дивизията.

25. Артилерията, както и бронирани елементи, ще се употребява всѣкога, когато се предвижда ударно действие.

Нейното разпредѣление между колонитѣ ще става съ огледъ на формата на това действие.

Тѣй като това последното е несигурно, неблагоприятно би било да се постави цѣлата артилерия само въ една отъ колонитѣ.

Изобщо всѣка ударна група разполага съ огньоветѣ на едно 75 мм. отдѣление; командирътъ на дивизията е свободенъ да заповѣда въ желания моментъ огневитѣ съсредоточавания, необходими за подкрепата и изпълнението на своя маньовъръ.

Понеже подвижността на 105 мм. отдѣление ще бжде по-малка отъ тази на елементитѣ на леката механизирани дивизия, ще се движи на опашката на една отъ колонитѣ и ще се развърща само, когато сроковетѣ на подготовката на решеното ударно действие ще му дадатъ възможностъ за това.

Идеята на маньовра на командира

26-а. Отъ значение е решението на командира на леката механизирани дивизия да бжде взето бързо, за да използва особенитѣ качества на войсковата си единица.

Преди всичко той трѣбва да бжде осведомяванъ навреме, да се е запозналъ съ мѣстността и следъ това неговитѣ заповѣди да достигнатъ до подѣленията въ най-кратко време.

Мѣстото на командира на дивизията, следователно, ще бжде непосредствено до ударния ешелонъ, чието действие ще насочва неговото решение; т. е. задъ бойния ешелонъ на предната охрана и често дори — на една линия съ охраната.

26-б. Подготвена отъ даннитѣ на разузнаването, отъ съпротивитѣ на далечната охрана и отъ разузнаването на мѣст-

ността, идеята на маньовра се оточнява при започване на боя на преднитѣ охрани (вижѣ отдѣлъ V, глава III).

Тѣхната първа задача, щомъ се влѣзе въ допиръ, е да се опредѣли противникътъ, да се запази заетата мѣстность и по такъвъ начинъ да се позволи извършването на маньовра, като се закрилятъ движенията на главнитѣ сили.

Цельта на този маньовъръ е да се насочатъ върху избрания обектъ разполагаемиятъ максимумъ отъ ударнитѣ елементи на леката механизирана дивизия и да се закаратъ бързо и непосредствено до противника.

За да сполучи подобна атака, тя трѣбва да бжде ржководена, подкрепена и прикривана.

27. Атаката може да се извърши по два начина; мѣстността ще наложи избора.

1. Командирътъ на дивизията може да предприеме една фронтална атака, следвайки главната ось на походното си движение; въ този случай фронтътъ на допира на предната охрана става, изцѣло или отчасти, боенъ фронтъ на дивизията и служи за изходна линия на ударната група.

2. При разузнаване на разположението на противника се дири единиятъ флангъ, който командирътъ на дивизията ще вземе като обектъ.

Може да се взема предвидъ едно съчетаване на дветѣ атаки; обхващане на противниковия флангъ, придруженъ съ атака по фронта.

28. Въ случай на една флангова атака командирътъ на дивизията или ще започне чрезъ разширяване на фронта на своитѣ предни охрани, за да образува една изходна линия за брониранитѣ колони, насочени срещу бждещия обектъ, или пъкъ, действайки по-смѣло, използвайки скоростта на колитѣ си, ще се насочи по дължината на противниковия флангъ и ще хвърли смѣло ударната група безъ други огневи подкрепи, освенъ тѣзи на дивизионната артилерия и на придружаващитѣ конни бронирани автоорждия.

29. Въ двата случая ударната група (вижѣ § 234, чл. 4 на глава 2, отдѣлъ VI) ще се образува и ще заеме мѣстото си по възможность най-бързо и най-скрито срещу своя обектъ.

Сжщеверменно трѣбва да се опредѣлятъ огневитѣ подкрепи на атаката и резервитѣ, които командирътъ на дивизията ще запази въ свое разположение.

Развитие на маньовра

30. Формирането на бойния редъ за атака ще докара стѣсняването на елементитѣ на атаката на главнитѣ сили, често измѣняване на състава на колонитѣ и измѣстване тежестта на усилията.

31. Ако атаката се извършва по осъта на походното движение на леката механизирана дивизия, тѣзи движения за стѣсняване и засилване изобщо ще се извършватъ лесно.

Ако се касае за флангова атака, маньоврътъ ще обхване промѣняване на направлението на главнитѣ сили; то трѣбва да се започне отдалеч, чрезъ едно движение съ широкъ размахъ, което ще избѣгне изправянето на посоката съ малъкъ радиусъ и стѣсняване на ударнитѣ елементи близу до фланга на противника.

Пжтната мрежа ще бжде максимално използвана: мѣстността, състоянието и направлението на пжтищата ще влияятъ върху решението на командира.

32. Атаката се започва и развива, както е казано по-долу (глава II на отдѣлъ VI).

33-а. Откритиятъ флангъ на атаката ще наложи да се взематъ охранителнитѣ мѣрки, предвидени въ отдѣлъ V, глава III.

33-б. Оттегляне ще се предвижда въ случай на неуспѣхъ: за тази целъ командирътъ на дивизията ще заповѣдва да се заема тази линия отъ мѣстността, която счита за удобна, предимно една естествена преграда, чиито мѣста за преминаване ще се държатъ и устроятъ, или една линия отъ опорни точки (пунктове), образуваща съпротиви, които, ако е възможно, взаимно да се фланкиратъ, за да се разстрои и отбие устремтъ на единъ ударъ на противникови бронирани коли.

Тази задача изобщо ще се повѣрва: или на полка отъ преносими драгони, който ще се движи обикновено въ втория ешелонъ и не се намира въ ударната група; или на дружинитѣ отъ автокартечници, ако такива елементи сж засилили дивизията.

34. Срещу окопанъ противникъ, който е ималъ време да изучи и развие огневата си система, срещу противоброневни оръжия, поставени масирано на позиция и отбелязали полето на стрелбата си, леката механизирана дивизия ще трѣбва да бжде засилвана съ огневи подкрепи: артилерия, бойни коли.

Напротивъ, съ собственитѣ си сръдства леката механизирана дивизия е твърде силна по отношение на противника, когато преднитѣ охранителни току-що сж опредѣлили, който се развърща или който, изненаданъ, е нападнатъ при движение. Употрѣбата въ предна охрана на бойнитѣ бронирани тежки автокартечници и дори на бронирани автооръдия е отъ естество да усили това предимство.

Противъ противникъ, предупреденъ за атаката, леката механизирана дивизия увеличава изгледитѣ си за успѣхъ, ако внезапността на атаката не даде време на противника да се преустрои и ако широчината на фронта е достатъчна, за да се обходи фронтътъ на противника, като се използватъ слабитѣ мѣста и праздинитѣ на неговата съпротивителна позиция.

35. Ако срещу здраво окопанъ противникъ леката не-засилена механизирана дивизия е отстѣпила мѣстото си на голѣми единици, разполагащи съ необходимитѣ ефективни и артилерия, на нея ще се възлага използуването на успѣха (чл. 8, глава II на отдѣлъ VI), било като прониква дълбоко въ разположението на противника, било като разширява пробива, извършенъ отъ пехотата.

36. Въ всички случаи, щомъ е възможно, леката механизирана дивизия ще се смѣнява веднага отъ една голѣма пехотна единица, която може да се устрои върху завладѣната мѣстностъ, да осигури окончателно владението ѝ и да свърже съ останалия фронтъ краищата на проникването, създадено отъ успѣха.

Наистина, трѣбва да се държи смѣтка за слабата способностъ на механизираната дивизия за заемане на мѣстността и за задължението, въ което тя ще се намира следъ сражението, да прегледа и да поправи материалната си частъ, за да може отново и следъ кратъкъ срокъ да разузнава, охранява и се бие.

Отбранителниятъ бой на леката механизирана дивизия

37. При отбрана леката механизирана дивизия се бие споредъ правилата, изложени въ отдѣлъ VI, глава III.

Призована да се бие върху голѣми фронтове, леката механизирана дивизия действува на начала за печелене на време или се съпротивява върху позиция, като съчетава огньоветѣ на своитѣ преносими елементи съ действието на бойната бригада.

Бронирани единици, разпредѣлени като мѣстни резерви на разстояние отъ позицията, съдействуватъ за нейната отбрана и се намѣсватъ въ даденъ случай, за да възстановятъ цѣлостта ѝ.

По-голѣмата частъ отъ силитѣ на бойната бригада се ешелониратъ задъ позицията, готови да продължатъ боя въ дълбочина, въ случай че противникътъ проникне въ вжтрешността на отбраната.

Едно такова разположение (групировка) дава на леката механизирана дивизия забележителна съпротивителна способностъ и особена годностъ да извършва действия за печелене на време.

Глава III

Конната дивизия типъ 1932 година

Членъ единственъ

38. Нейнитѣ задачи сж опредѣлени отъ Правилника за конницата (2 часть).

Съставът на моторизираната бригада, обхващащ полкът от бронирани автокартечници и един преносим полк, моторизацията на артилерията, на инженерните части и на обозитът, напредъкът на материалната част на бронирания автокартечници, специализирани за задачите на разузнаването и на боя, увеличават подвижността на конната дивизия, повишават радиуса на нейното действие и засилват нейната мощ.

Опитът показва, че, въпреки по-малката скорост на нейните конни бригади, тя е способна да съсредоточава средствата си в желаните срокове, за да влезе при добри условия и събрани всички средства в боя, който е нормално завършване на нейната задача.

Ако началата за употребата на конната дивизия тип 32 сж останали същитъ, начинитъ на употребата еволюираха поради нейното ново устройство.

39. Движейки се към противника, ако има предъ себе си необходимото поле и благоприятна мѣстност, конната дивизия, нормално, поставя моторизираната си бригада в първи ешелонъ.

Осведомявана навреме и отдалеч отъ своитъ въздушни органи и бронирани леки автокартечници за оглеждане, тази бригада може да използва скоростта си и да напредва съ широки скокове, прикривана отъ своята предна охрана, чиито бронирани всъдеходни автокартечници бързо опредѣлятъ видимото очертание на противника.

Подкрепата на моторизираната артилерия и нападателната способност на нейните собствени бронирани коли позволяват на дивизията действително да се намѣсва в тази първа фаза на боя и да осведомява съ малко загуби своя командиръ.

Радиусът на действие на конната дивизия, нейниятъ фронтъ на разузнаване, бързината на влизането в допиръ сжщо сж се увеличили чувствително.

Задъ преносимитъ елементи, ползувайки се отъ защитата и отъ сведенията, събирани отъ тѣзи последнитъ, конните бригади, облекчавани доколкото това ще позволява превозната способност на моторизиранитъ полкови обози, ще се приближават по пжть, съ максималния си алюръ, насочвайки се направо и отдалеч къмъ бойното поле, къмъ мѣстата, опредѣлени споредъ замисления отъ командира на дивизията маньовъръ.

40. Когато, поради мѣстността или поради близостта на противника, конните елементи сж призовани да влѣзатъ в действие и опредѣлятъ първитъ допири, сътрудничеството на бронирания автокартечници ще имъ бжде особено ценно.

Конниците ще оказват на тѣзи последнитѣ най-действителна подкрепа благодарение на своята способност да проникватъ навсѣкжде.

41. Конната дивизия типъ 32 се бие споредъ начинитѣ за леката механизирани дивизия, изложени по-горе (чл. 2).

При все това, разполагайки съ по-малко бронирани коли, нейната нападателна способност е по-ограничена.

При отбрана, макаръ че ефективитѣ, които може да постави на позиция, сж по-голѣми отъ тѣзи на леката механизирани дивизия (около 7 дружини вмѣсто 4), тя не разполага нито съ сжщата противоударна мощъ, нито съ сжщитѣ възможности за откопчване отъ противника.

Конната дивизия типъ 32 може да бжде полезно засилена съ бойни коли.

42. За да прикрива движенията на моторизирани или превозванитѣ съ автомобили голѣми единици, при липса на лека механизирани дивизия командването ще може да си послужи съ една или нѣколко моторизирани бригади.

Съчетани съ единици отъ бойни коли, подкрепени отъ сжщо така моторизирана артилерия, тѣ ще могатъ да образуватъ подѣления за използване на успѣха, предназначени да действуватъ следъ пробивъ на единъ фронтъ върху фланговетѣ или тила на противника или дори да се намѣсватъ противъ противникъ въ движение.

Глава IV

Разузнавателнитѣ отдѣления на моторизирани армейски корпуси и пехотни дивизии

43. Моторизирани армейски корпуси и пех. дивизии разполагатъ съ разузнавателни отдѣления напълно моторизирани и снабдени съ огледъ да изпълняватъ, въ полза на тѣзи голѣми единици, задачитѣ за охрана, нормално възлагани на конницата.

44. Между тѣзи задачи далечната охрана има особено значение срещу противникъ, който сжщо така притежава голѣма подвижностъ.

За разузнавателнитѣ отдѣления тя обхваща:

- събирането на сведения;
- охраната противъ нападенията на бронирани коли;
- заемането на важни точки въ даденитѣ имъ за действие участъци;
- разузнаването на пѣтната мрежа, съ огледъ на използването ѝ отъ автомобилнитѣ колони.

45. Събирането на сведения се повѣрва на разузнавателни подѣления, съставени отъ бронирани леки автокартеч-

ници за оглеждане и отъ мотоциклисти, изпращани напредъ въ главнитѣ посоки.

По правило, тѣ разузнаватъ на разстояние отъ 80 до 100 клм. (единъ автомобилень преходъ).

46. Защитата противъ нападенията на противника се осигурява отъ мотоциклетни подѣления, подкрепени отъ картечници и противоброневи оржжия, осведомявани отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване.

Тѣ наблюдаватъ подстѣпитѣ къмъ своитѣ зони за действие.

Въ случай на среща съ противника тѣзи подѣления подкрепятъ съпротивата въ точкитѣ на задължително преминаване, направени негодни за преминаване чрезъ разрушения или подходящи препятствия.

Ихното действие спѣва устрема на противника и обезвредява въздействието на търсената отъ него изненада.

Главнитѣ сили на разузнавателнитѣ отдѣления подкрепятъ своитѣ изнесени напредъ елементи и заематъ точкитѣ на мѣстността и естественитѣ прегради, чието владение е необходимо за извършването на движенията или за развитието на маньовра на голѣмата единица.

Добре е за такива съпротивителни задачи тѣ да се засилватъ съ моторизирана пехота и моторизирана артилерия.

47. Разузнаването на пѣтната мрежа се извършва съ огледъ да се опредѣли автомобилната стойность на пѣтищата и възможноститѣ за преминаване на воднитѣ прегради. То може да се допълни съ обозни или инженерни елементи, които се движатъ следъ охранителнитѣ конни подѣления.

48. Натоварени да охраняватъ фланга на моторизиранитѣ армейски корпуси или пехотни дивизии, разузнавателнитѣ елементи действуватъ споредъ правилата, изложени въ параграфитѣ 1, 2, 3 и 4 на настоящата глава.

49. При едно флангово бойно действие действието на голѣмата единица нормално се прикрива и продължава отъ нейното разузнавателно отдѣление.

50. При отбранителень бой последното влиза въ допиръ съ противника, внимателно наблюдава движенията му, било за да открие единъ обходень маньовъръ, било за да безпокои неговитѣ флангове и дори тила му. По фронта то се стареа да го задържа (забавя).

Условия за употребата на моторизирани единици. Качества от нравствено естество. Ограничителни условия от материално естество

Нравствени качества

51. Правилникът за конницата (2 част, откъл II, глава V и параграфъ 363 на глава XI отъ откъл IV) опредѣля нравственитѣ качества, които трѣбва да притежаватъ водачитѣ, кадритѣ и бойцитѣ на конницата.

Трѣбва да се подчертае по-голѣмото значение, което тѣ придобиватъ въ коннитѣ моторизирани части поради:

— специалнитѣ срѣдства, които характеризиратъ последнитѣ при желанието да се достигне отъ тѣхъ цѣлиятъ рандеманъ, който командването има право да очаква;

— грубия характеръ на бойнитѣ действия, които обхващатъ последователни бързи удари, последвани понѣкога отъ продължителни спирания;

— невъзможността за командира да измѣни една заповѣдъ, чието изпълнение е вече започнало.

52. На първо мѣсто трѣбва да стои бързината въ решението и въ действуването: би било смѣшно, наистина, да се притежаватъ срѣдства, на които бързината е главното качество, когато колебанията и бавността на началницитѣ на различнитѣ ешелони биха оставили да се загуби ползата отъ тази скоростъ, която често ще озаконява всѣка дързостъ и ще оправдава всички надежди.

Впрочемъ, бързината на решението не би могла да съществува безъ единъ винаги буденъ, преценяващъ и ясенъ духъ.

Къмъ него трѣбва да се прибави хладнокръвието, толкова по-необходимо, колкото, поради скоростта на срѣдствата, поставени въ действие отъ двамата противници, военнитѣ положения се мѣнятъ въ най-къси срокове и се явяватъ подъ най-непредвидени форми.

Трѣбва да се отбележи, че тѣзи качества сж необходими както на началницитѣ на всички ешелони, така и на младшитѣ кадри и на хората отъ колитѣ, за които мигновеността на жеста и на решението ще бжде въпросъ за животъ и на смъртъ.

Необходимо е най-после, щото началницитѣ, призовани да командватъ групи отъ твърде различни сили, безъ органически връзки, обемащи оржжия съ твърде различни характеристики, да притежаватъ гъвкавостъ на духа, необходимитѣ

способности за схващане и техническа осведоменост, за да регулиратъ най-добре начинитъ на употрѣбата имъ.

53. Следователно поставянето въ действие на моторизирани части ще изисква отъ страна на всички:

— бързи и прости решения, имащи за основа вѣрно разбиране за манювра, провеждани въ кратки, ясни и точни заповѣди, предавани чрезъ най-бързи срѣдства;

— изпълнение, чиято бързина не ще изключва нито методичността, нито благоразумието и което, съумявайки при нужда да рискува, не ще забравя главнитъ условия на сигурността.

Ограничителни условия

54. Моторизирани части на конницата сж подчинени на известни ограничителни условия, които командването никога не трѣбва да пренебрегва, защото тѣ формално обуславятъ употрѣбата. Тѣ сж:

55. Ограничителни условия отъ техническо естество.

Тѣ сж последица отъ изхабимостта на автомобилната материална частъ, която запазва стойността си само при условие да бжде редовно поддържана, поправяна и снабдявана.

Времето, необходимо за тѣзи работи, трѣбва да се предвижда всѣки день; трѣбва да се приеме (опитътъ отъ войната е доказалъ това), че презъ периодъ на усилен бойни действия ще бжде необходимо да се оставя назадъ едно подѣление, съставено отъ ескадронъ, взводъ върху четири коли напримѣръ, за да преглежда материалната частъ.

56. Тръгването въ походъ, разчленяването и движението на една маса отъ автомобили, въ съставъ на бригада или дивизия изисква грижливо устройство, за да се извърши съ бързина.

Разузнаването и обознаването на маршрутитъ сж дейности отъ огромно значение, въ подготовката на които щабоветъ трѣбва да бждатъ добре обучени. Тѣхното извършване се нуждае отъ специализиранъ личенъ съставъ (кадри и войска) и отъ лично подготвенъ личенъ съставъ.

57. Ограничителни условия отъ тактическо естество.

Тѣ се явяватъ като резултатъ отъ „натрупването“ на автомобилни части, нѣщо, което причинява видимостъ, трудностъ за маскиране въ открита мѣстностъ и вследствие тѣхната уязвимостъ отъ далечнитъ стрелби на артилерията и въздушнитъ бомбардировки.

Длъжностъ на командването въ всички ешелони е да познава тѣзи ограничителни условия и строго да бди за надзирване на мѣрките, взети за намаляване на опасноститъ.

ОТДЪЛЪ

Характеристики и правила за употреба на механизирани и моторизирани единици

58. Настоящият отдълъ има за предмет да определя характеристиките и правилата за употреба на единиците:

отъ бронирани автокартечници:

- за оглеждане;
- за разузнаване;
- бойни;

отъ конни бронирани автоорждия;

отъ мотоциклети;

отъ пѣносими драгони върху всждеходни коли;

отъ преносими драгони върху камионетки.

Що се отнася до автокартечните единици, тѣхното наименование: за оглеждане, разузнаване, бойни и тѣхните характеристики понастоящемъ съответствуватъ на задачата, която нормално имъ се възлага. При все това, различните обстановки и загубите въ боя ще заставятъ командването да използва дадена категория автокартечници за други задачи, а не за нейните нормални такива.

Трите подѣления автокартечници трѣбва, следователно, да бждатъ приготвени за тѣзи възможни употреби и да не бждатъ строго специализирани.

Глава I

Бронирани леки автокартечници за оглеждане Характеристики

59. Техническите характеристики на колите сж дадени въ специалните упжтвания за всѣки типъ коли.

Съчетаване комбинирани) на бронирани леки автокартечници за оглеждане съ мотоциклисти

60. Бронирани леки автокартечници за оглеждане притежаватъ голѣма подвижностъ по пѣтища, голѣмъ радиусъ

на действие и мощно въоръжение. Височината на тѣхната купола добре подхожда за наблюдение и стрелба.

Годни внезапно и смѣло да влѣзатъ въ допиръ, да го прекратяватъ въ най-кратки срокове и да се откопчватъ и измъкватъ, за да опитатъ щастието си другаде, тѣ представяватъ главнитѣ елементи на разузнавателнитѣ подѣления.

Прислугата не може достатъчно да наблюдава мѣстността отъ вътрешността на колата. Поради това тѣ трѣбва да се движатъ съ отворени капаци на прозорчетата, до първитѣ признаци на допиръ съ противника, подъ страхъ да бждатъ заставени да намалятъ скоростта си въ размѣри несъответни съ своята задача.

Освенъ това бронята имъ не позволява нито да се спратъ, нито да се движатъ подъ огъня съ малка скоростъ. Следователно тѣ трудно запазватъ допира.

Най-после, тѣ нѣматъ други възможности за движение презъ мѣстността, освенъ тѣзи на обикновенитѣ туристически коли, нѣщо, което значително ограничава тѣхната маневрена способностъ и ги излага да попаднатъ въ примката на лошата мѣстностъ, ако бждатъ изпратени сами напредъ.

61. Като резултатъ на това се явява задължението бронирани леки автокартечници да се употребяватъ нормално за оглеждане само въ тѣсно съчетание съ мотоциклититѣ, чиято скоростъ е повече отъ достатъчна, за да придружаватъ бронирани коли въ всичкитѣ имъ передвижения. Движейки се задъ тѣхъ и подъ тѣхната защита, за да достигнатъ до първитѣ допири, тѣ имъ оказватъ особена действителна подкрепа:

— при преминаването презъ пресѣчена или покрита мѣстностъ тѣ имъ служатъ като придружители и ги осигуряватъ срещу опасността отъ засада;

— тѣ запазватъ и точно опредѣлятъ допиритѣ, въ които влизатъ бронирани леки автокартечници;

— тѣ имъ даватъ възможностъ да се приближаватъ до срещнатитѣ съпротиви, като приковаватъ съ огънь тѣзи съпротиви;

— най-после, тѣ сж ценни помощници за построяването на прегради или за приспособяването на мѣстността всѣкога, когато обстановката на боя принуди бронирани леки автокартечници за оглеждане да създадатъ изненади за противника.

Смѣсеното подѣление за разузнаване (бронирани леки автокартечници за оглеждане и мотоциклисти)

62. Смѣсеното подѣление отъ бронирани леки автокартечници за оглеждане и мотоциклисти нормално се състои отъ единъ взводъ отъ 5 автокартечници и единъ взводъ отъ мотоциклисти, подъ заповѣдитѣ на единъ и сжщъ командиръ.

Това устройство позволява да се образуват патрули, състоещи се от по две коли. Този състав е минимален. Офицерът, командир на подълението, взет по правило от полка или от отдълението за разузнаване на дивизията, тръбва да разполага самъ съ една командна бронирана кола, съ скорост по-голяма от колитъ на неговото подъление, и съ една бронирана радиокола.

БЗ. Напредването се извършва на скокове, отъ едни наблюдателни мѣста върху други, съ постоянната грижа за маскировка при спиране.

Далечъ отъ противника движението тръбва да се извършва бързо. Скоковетъ сж дълги: автокартечните се движатъ съ отворени капаци на прозорчетата.

Нормалниятъ походенъ редъ обхваща:

— начело: три (или две) автокартечни, отъ които тази на командира на взвода отъ бронирани тежки автокартечни за разузнаване се движи безъ да се загубва отъ погледа, за да има взаимна огнева подкрепа;

— на промѣнливо разстояние, но винаги достатъчно, за да не страдатъ отъ огъня, който ще привличатъ първитъ коли, мотоциклетния взводъ, ешелониранъ въ дълбочина, съ наблюдатели предназначени да наблюдаватъ налѣво и надѣсно околната на пжтя мѣстност, и да оставатъ въ очна връзка съ челнитъ автокартечни;

— на опашката: последнитъ коли на автокартечния взводъ, непосредствено задъ мотоциклетитъ, въ състояние да ги защищаватъ противъ огъня на елементи, които сж избѣгнали отъ разузнаването на челнитъ коли.

Мѣстото на командира на подълението зависи отъ положението и отъ по-големия или по-малкъ интересъ, който отдава въ даденъ моментъ на действието на единъ или другъ елементъ. Той използва по изборъ командната си бронирана кола или заема мѣсто въ коша на единъ мотоциклетъ.

Командването и свързкитъ въ вътрешността на подълението се осигуряватъ съ сигнали.

Цѣлата колона е ешелонирана въ дълбочина отъ 500 до 2000 метра. Разстоянията между елементитъ се намаляватъ въ пресѣчена или покрити мѣстност, а се удължаватъ въ открити мѣстност. Когато подълението се спира на края на единъ скокъ, всички елементи се приближаватъ къмъ главата, като използватъ маскировката и като оставатъ въ разпръснатъ редъ.

Подълението не изследва подробно мѣстността. То разузнава зоната си съ бързи изследвания на най-важнитъ странични пжтища.

За тази целъ тръбва да се предвижда спиране на подълението, съпадащо съ края на единъ скокъ, на известно разстояние отъ всѣки отъ тѣзи странични пжтища.

Челната колона и едно бойно мотоциклетно отделение или полуотделение се оставят на това място, за да наблюдават, докато другите елементи на поддълението се използват за образуването на смесени патрули (2 или поне 1 автокартечна и няколко мотоциклисти), които извършват разузнавания.

Постепенно съприближаването на поддълението до противника скоковете стават все по-чести. Във зоната на възможни допири капачиците на прозорчетата се затварят. Тук един скок може да се схематизира както следва:

— от последното наблюдателно място, гдето поддълението се е спрело и след като зоната, която трябва да се премине, е била внимателно огледана с далекоглед, челните автокартечници се предвиждат напред. Мотоциклитите имат готовност да ги подкрепят при нужда с огньовете си;

— щом достигнат края на един скок, след бързо оглеждане на местността по посока на движението, автокартечнитеци дават на мотоциклитите уговорения сигнал. Последните веднага се присъединяват към тях, след което движението продължава при същите условия, за следния скок.

Разузнаването на покрито (залесено) място, по посоката на движението, се извършва по следния начин:

— внимателно наблюдаване с далекоглед преди разузнаването. Напредване на челните автокартечници, последвани от първото бойно мотоциклетно отделение, щом като първата кола проникне във покривката. Бързо преминане през селището или гората от тези елементи и установяване от мотоциклитите на една преграда на изхода; после претърсване на покривката от последните автокартечни бронирани коли и второто бойно мотоциклетно отделение, оставени първоначално във наблюдателно положение.

64. Когато поддълението срещне съпротива във която и да е точка на своята ос, във допир се влиза чрез автокартечнитеци.

За да се прикрият те бързо от възможните изстрели на противоброневите оръжия на противника, една мотоциклетна част (по правило отделение или полуотделение), определена предварително, обстрелва отбелязаната съпротива и запазва допира. Челните автокартечници веднага се оттеглят. Назначават се смесени патрули (една или две автокартечници и няколко мотоциклисти), които се стремят да се явят по благоприятни пжтища върху фланговете на съпротивата и да я оставят да падне чрез обхождане.

Ако маньоврът успее, поддълението преследва противника, стреми се да залови пленници и отново започва напредването си.

Ако, напротив, патрулите съприближат, техните мотоциклисти се оставят във допир, а автокартечнитеци продължават изследванията си по-далеч върху крилата.

Щомъ като се намѣри една точка на преминаване, командирътъ на подѣлението оставя единъ лекъ постъ отъ мотоциклисти върху осъта, за да запази допира.

Съобразно съ сведенията, които той събере, впечатлението, което си съставя за силата на елементитѣ, съ които е влѣзълъ въ допиръ, и най-после съобразно съ срѣдствата, съ които разполага, той се стареа да използва точката на преминаване, за да преодолѣе чрезъ обхождане една отъ съпротивитѣ (тази, която изглежда най-слаба или която има най-голѣмо значение за продължаване задачата).

Ако успѣе въ това, той веднага започва отново движението си, като се връща, щомъ като е възможно, върху осъта, която му е била опредѣлена.

Ако не успѣе, той трѣбва, съобразно съ положението и гжстотата на точкитѣ на допиръ съ противника, да види, дали му е възможно да продължи задачата си. Въ такъвъ случай трѣбва да си осигури една линия на оттегляне и свободното завръщане на своитѣ мотоциклисти за свързка.

Мотоциклититѣ често ще бждатъ главнитѣ елементи на този маньовъръ, стремейки се, подкрепени отъ огъня на брониранитѣ леки автокартечници за оглеждане, да проникнатъ спешени презъ прикрититѣ подстжпи.

Въ случай, когато патрулитѣ се натъкнатъ на съпротиви по цѣлата широчина на зоната на действие на подѣлението, допирътъ се запазва отъ мотоциклититѣ върху главнитѣ пжтища на проникването, автокартечницитѣ, прикрити задъ съответна маска, стоятъ готови да ги подкрепятъ.

65. Когато подѣлението се натъкне на противникъ въ движение, стареа се да го спре най-напредъ съ своитѣ автокартечници, после съ мотоциклититѣ си, които, още следъ първия допиръ, заематъ изходна позиция върху мѣстността.

Ако противникътъ е достатъчно силенъ и продължава да напредва, командирътъ на подѣлението се стреми да напжти това напредване върху най-широкъ фронтъ, като се охранява по главнитѣ оси на напредването съ смѣсени патрули. Той се оттегля съ широки скокове, раздѣляни съ отбелязвани спирания върху закрития, крайнини на покривки, кръстопжтища, върху които автокартечницитѣ извършватъ внезапни нападателни връщания или устройватъ засади.

Особено внимание се обръща на охраната на фланговетѣ, за да не се позволи отрѣзване отъ осъта на отстжплението.

66. Въ случай на среща съ бронирани коли:

— ако срещата е неочаквана, стрелбата на първитѣ коли се започва (открива) мигновено противъ най-близката противникова кола. Челната автокартечница, като се спира, стреля съ оржжието си. Втората кола най-бързо се приближава въ нейна помощ;

— ако челнитѣ коли сж могли да видятъ бронираниѣ коли, безъ да бждатъ видени отъ тѣхъ, подѣлението устройва засада и поставя леки мини върху маршрутитѣ на задължително преминаване. Противниковитѣ бронирани коли се покрѣщатъ съ точна орждейна стрелба отъ близко разстояние.

Когато противникътъ има превъзхождащи сръдства, челнитѣ коли се откопчватъ отъ защитата на другитѣ приближили се и маскирани коли. Тѣ се стремятъ да ослѣпятъ нападателя съ издихвания на димъ (задимявания).

Мотоциклититѣ намиратъ едно мѣсто, гдето ще бждатъ въ състояние да преградятъ пжтя веднага следъ преминаването на собственитѣ автокартечници. Оттеглянето се извършва така на ешелони, като се забавя противникътъ по възможност по-продължително време и като се охраняватъ фланговетѣ.

Въ всички случаи на среща съ бронирани коли успѣха изтрѣгва този, който прѣвъ улучи целта.

Глава II

Бронирани тежки автокартечници за разузнаване

67. Бронираниѣ тежки автокартечници за разузнаване сж бронирани коли съ гжсеници, въоржжени съ по една тежка картечница.

Бързи върху всѣкаква мѣстность, лесно управляеми, не много високи, тѣ позволяватъ използване на всички закрития, за скриване отъ погледитѣ на противника, за приближаване и откриване огънь отъ по-близу.

Както показва тѣхното наименование, тѣ сж предназначени за разузнавателни задачи. Главни инструменти за влизане въ допиръ, тѣ даватъ възможност, съ минимални загуби, да се претърси мѣстностьта въ полза на елементитѣ, които следватъ следъ тѣхъ. Следователно тѣхното мѣсто е въ всички охранителни елементи на механизираниѣ или моторизирани съединения.

Освенъ това тѣ могатъ да бждатъ употребени за осигуряване важнитѣ връзки на бойното поле.

Обаче тѣ вдигатъ голѣмъ шумъ и поради това отдалечъ привличатъ вниманието на противника.

При все че единицитѣ отъ автокартечница за разузнаване особено подхождатъ за влизане въ допиръ, тѣ трудно могатъ да запазятъ тоя допиръ; неподвижното имъ заставане срещу противника ги прави отлични цели за стрелбата на противоброневитѣ оржжия и артилерията. Следователно тѣ действуватъ, всѣкога, когато е възможно, въ тѣсно взаимодействие съ други единици (мотоциклисти, бойни бронирани тежки автокартечници, конници), които сж въ състояние или бързо да

поставятъ на земята автоматични оржжия, които осигуряватъ продължаването на допира, или веднага да използватъ първитъ събрани сведения.

Характеристики

68. Техническитъ характеристики на колитъ сж дадени отъ специалнитъ упжтвания за всъки типъ коли.

Личниятъ съставъ на колата се състои отъ: единъ командиръ на кола и единъ водачъ. Този личенъ съставъ трѣбва да изпълнява много задачи: да осигурява управлението, да избира най-добрия пжтъ, да наблюдава, да запазва връзката съ съседнитъ коли и съ командира на единицата, да използва оржжията си.

Отъ друга страна, той не чува почти никакви шумове отвънъ, намира се въ ограничени условия за виждане, понеже използва само амбразуритъ или процепитъ за гледане и разполага само съ едно твърде тѣсно пространство.

Следователно той трѣбва да бжде специално избранъ обученъ (подготвенъ).

Взводъ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване

69. Взводътъ отъ 5 коли нормално се раздѣля на два патрула, всъки отъ по две коли.

Всъки патрулъ се командва отъ единъ подофицеръ. Неговото въоръжение обхваща една 13.2 мм. картечница върху колата на командира на патрула и една 7.5 мм. картечница върху другата кола. Командирътъ на взвода въ петата кола, въоръжена съ една 7.5 мм. картечница, осигурява командването на взвода.

Мотоциклититъ за свръзка се движатъ, доколкото е възможно, следъ взвода, използвайки най-добритъ пжтища. Тъ се движатъ, всъкога, когато обстоятелствата позволяватъ това, на височината на командира на взвода.

Командирътъ на взвода получава отъ инстанцията, която го употребява, задачитъ, посоката (осъта), целъта или последователнитъ си цели, зоната на разузнаването си. Широчината на тази зона се мѣни между 1000 и 1500 м. въ открита мѣстность.

70. Далечъ отъ противника взводътъ напредва по една ось съ отворени капаци на прозорчетата, използвайки пжтя, за да може да се движи толкова бързо, колкото изисква изпълнението на задачата.

Патрулитъ сж ешелонирани на разстояние, зависещо отъ мѣстностьта, така че очната връзка да бжде възможна всъки мигъ. Въ всъки патрулъ колата на командира на патрула върви начело, втората кола следва на такова разстояние, че

да бжде въ състояние да подкрепя първата съ огньоветъ си. Командирътъ на взвода се движи съ първия патрулъ.

Напредването се извършва на скокове, отъ една зона на наблюдение въ друга.

При всѣко спиране разстоянието между елементитъ на взвода се намалява, колитъ използватъ максимално маскировката, като при нужда напуцатъ пжтя, за да се прикриятъ отъ погледитъ на противника, при което оставатъ разпрѣснати. Първиятъ патрулъ, въ наблюдение върху осѣта, оглежда съ далекогледъ мѣстността на следния скокъ. Вториятъ патрулъ се използва при случай да прави бързи изследвания върху страничните пжтища.

71. Щомъ достигне близу до противника, взводътъ продължава движението развърнатъ; капацитъ на прозорцитъ се затварятъ, зоната за разузнаване на взвода се разпредѣля между патрулитъ отъ командира на взвода, който имъ опредѣля посокитъ, зонитъ на действие и обектитъ.

Напредването продължава съ кратки и бързи скокове, изобщо отъ единъ видимъ небосклонъ къмъ другъ.

Колитъ търсятъ прикрити пжтища и се отправятъ, движейки се зигзагообразно, къмъ маскитъ, които се намиратъ въ тѣхната зона. За да откриятъ противниковитъ съпротиви, тѣ при нужда обстрелватъ подозрителнитъ точки съ систематични стрелби.

Въ всѣки патрулъ колитъ винаги запазватъ готовността за оказване взаимна огнева подкрепа.

Командирътъ на взвода се движи ту съ единия, ту съ другия отъ своитъ патрули или наблюдава тѣхното действие отъ едно подходящо мѣсто. Той използва спиранията, които следватъ следъ всѣки скокъ, за да влѣзе отново въ допиръ съ своитъ командири на патрули, да даде заповѣдитъ си, да поправи направенитъ грѣшки, да опредѣли какво следва да се прави въ края на всѣки скокъ (временно събиране въ една прикрита зона или продължаване на напредването въ сжщата посока).

Презъ цѣлото траене на напредването той особено внимава да държи патрулитъ си въ опредѣлената посока.

По правило, огънь се открива при спрѣна кола, съ кратки редове на близко разстояние.

Стрелбитъ въ движение сж слабо действителни, най-вече иматъ обезвредяващо въздействие, и причиняватъ голѣмъ разходъ на бойни припаси. Тѣхната употреба, по правило, се препорѣчва само въ периодъ на криза, особено за да се обезвреди едно автоматично оружие, което е открито отъ твърде кжсо разстояние.

Когато по осѣта на единъ взводъ се яви гора или село, командирътъ на взвода, преди да проникне въ тѣхъ, ги за-

обикаля отъ дветъ страни съ патрулитъ си. Последнитъ, напредвайки презъ мѣстността, наблюдаватъ крайнитъ и достигатъ до изхода на гората или селището. После, докато единиятъ отъ патрулитъ държи този изходъ, другиятъ се връща къмъ командира на взвода, преминавайки презъ селището или гората. Веднага следъ това напредването се започва отново.

Когато гората или селото сж толкова голѣми, че гореизложеното действие не би могло да се изпълни въ границитъ отъ време, налагани отъ задачата, командирътъ на взвода взема следнитъ мѣрки:

— първиятъ патрулъ навлиза въ селото или гората и бързо достига до противоположния изходъ. Тамъ той оставя една кола да наблюдава. Другата кола се връща къмъ командира на взвода, който на свой редъ преминава презъ покривката съ втория патрулъ.

72. Щомъ предъ една или повече коли се яви нѣкаква съпротива, колитъ съсредоточаватъ огньоветъ си върху нея, като се стремятъ да се заслонятъ по-наблизу. Другитъ коли продължаватъ да напредватъ, стараятъ се да ограничатъ съпротивата и да я накаратъ да падне чрезъ обхождане.

Ако колитъ се натъкнатъ на други точки, които се държатъ, тѣ се стремятъ да използватъ мѣстността въ най-голѣма степенъ, да се промъкнатъ въ междинитъ на противниковото разположение, за да се справятъ отблизу съ различнитъ елементи.

Ако тѣзи опити не успѣятъ, щомъ като се влѣзе въ допиръ по цѣлия фронтъ, командирътъ на взвода закрива колитъ си задъ последното закритие, готови за намѣса, и поддържа едно действително наблюдение по посока на противника. За да се увѣри въ първитъ си сведения за допира, той започва от време — навреме колитъ да излизатъ въ различни точки.

73. При отбрана действието на взвода се проявява най-често подъ формата на действие за печелене на време.

Широко развърнатъ въ опредѣлената за действие зона, той се противопоставя на опититъ на противника за обхождане. Скритъ въ крайнитъ на естествени маски, той забавя противника съ огнове, откривани по правило отъ голѣмо разстояние. Той продължава действието си, ако е възможно, до близъкъ бой и пристѣпва, ако обстоятелствата подхождатъ за това, къмъ внезапни нападателни връщания. После ненадѣйно прекратява допира и бързо извършва следния скокъ. Всѣкога, когато разполага съ необходимото време, устройва по пжтищата препятствия, обстрелвани съ огънь.

Предъ една не голѣма войскова частъ той често ще има полза да устройва засада, да открива огънь само на близко разстояние, за да изненада противника и залови пленници.

Презъ цѣлото траене на задачата командирътъ на взвода особено бди за охраната на фланговетъ си.

Съчетаване на взвода отъ автокартечници за разузнаване съ мотоциклисти и конни елементи

74. Съчетаването на единици отъ автокартечници за разузнаване съ мотоциклетни единици или конни елементи притежава всички предимства, отбелязани вече въ глава 1 на настоящия отдѣлъ относно съчетаването на автокартечници за оглеждане и на мотоциклисти.

Трѣбва да се отбележи, обаче, че воденето презъ мѣстността на едно подѣление, обхващащо автокартечници за разузнаване и мотоциклисти, често е трудна работа, тъй като последнитѣ не могатъ да използватъ напълно скоростта си извънъ пжтищата.

Напротивъ, при наблюдателнитѣ задачи тѣ оказватъ голѣми услуги, тъй като прислугата на автокартечницитѣ за разузнаване вижда лошо презъ време на движение.

Преди първитѣ допири на мотоциклиститѣ се възлага въ голѣма степенъ наблюдаването на непосредствено прилежащата мѣстность покрай пжтя на движението и по-далечнитѣ пжтища. При бой тѣ отбелязватъ съпротивитѣ на противника при преминаването на автокартечницитѣ, тѣ допълватъ сведенията, събрани отъ последнитѣ, и продължаватъ или оточняватъ разузнаването на колитѣ, които сж се оттеглили подъ заплахата на нѣкое противобронево оржие.

75. Смѣсеното подѣление по правило обхваща единъ взводъ отъ автокартечници за разузнаване и единъ взводъ мотоциклисти.

Въ повечето случаи подѣлението се разчленява на смѣсени патрули съ по 2 или 3 автокартечници съ едно бойно мотоциклетно отдѣление. Командването на подѣлението и на смѣсенитѣ патрули се устройва, като се използватъ кадритѣ на двата взвода, по чинъ и старшинство.

Правилата за употреба, изложени за воденето на взвода отъ автокартечници за разузнаване, оставатъ въ сила и за воденето на смѣсеното подѣление.

76. Далечъ отъ противника подѣлението напредва по пжть, на голѣми скокове, като смѣсенитѣ патрули, споредъ мѣстността, се ешелониратъ на различни разстояния. Въ всѣки патрулъ бойното мотоциклетно отдѣление се движи задъ автокартечницитѣ; отстоянията, ешелонирането и наблюдението се регулиратъ както при смѣсеното подѣление отъ автокартечници за оглеждане и мотоциклисти.

При разузнаването на покрити мѣста, по осята на походното движение, мотоциклиститѣ се държатъ готови да подкрепятъ съ огньоветъ си обходния маньовъръ на автокартечни-

цитѣ или ги придружаватъ, когато тѣ проникнатъ въ вжтрешността на покритото мѣсто.

77. Близу до противника подѣлението напредва презъ мѣстността съ кѣси и бързи скокове. Скокътъ се извършва най-напредъ отъ автокартечницитѣ, а после и отъ мотоциклиститѣ, щомъ като автокартечницитѣ достигнатъ края на скока и дадатъ уговорения сигналъ.

Механизмътъ на последователнитѣ скокове трѣбва да бжде регулиранъ по начинъ, че мотоциклиститѣ да бждатъ въ всѣки мигъ въ състояние да допълватъ чрезъ наблюдение работата на автокартечницитѣ и да ги подкрепятъ съ огньоветѣ си.

За тази целъ е необходимо тѣ да се предвижватъ толкова бързо, колкото позволява мѣстността, и като максимално използватъ всички пѣтища, насочени по общата посока на движението.

78. Въ случай на среща съ противника мотоциклиститѣ, поставени въ засада, помагатъ на автокартечницитѣ за запазване допира.

Ако съпротивата е изолирана, тѣ даватъ пълната си подкрепа на всѣки обходень маньовъръ.

Ако подѣлението се натъкне на една съпротивителна линия, мотоциклиститѣ се приближаватъ съвсемъ близу до тази линия, използвайки мѣстността, и устройватъ огньоветѣ си по начинъ да се задържатъ срещу окопалия се противникъ. Автокартечницитѣ, оттеглили се задъ най-близкото закритие, трѣбва да бждатъ въ състояние да ги подкрепятъ. Тѣ провърватъ допира чрезъ бързи удари, наблюдавани отъ мотоциклиститѣ и подкрепвани отъ тѣхнитѣ огнове. Ако обстановката е благоприятна, командирътъ на смѣсеното подѣление, съ огледъ на първитѣ получени сведения, се стареа точно да опредѣли стойността на допира; за тази целъ той използва най-често действието на мотоциклиститѣ, които, поддържани и при нужда освобождавани и събирани отъ автокартечницитѣ, се стремятъ да се промъкнатъ презъ необстрелванитѣ подстъпи, за да обстрелватъ противниковитѣ съпротиви откъмъ фланга или тила.

79. При отбрана смѣсеното подѣление действува за печелене време (вижъ § 73). Качествата и свойствата на мотоциклиститѣ се използватъ:

- да засилатъ огъня на автокартечницитѣ;
- да ги подкрепятъ въ тѣхнитѣ нападателни възвръщания;
- да поставятъ прегради по пѣтищата на достѣпъ;
- да наблюдаватъ и охраняватъ фланговетѣ на подѣлението.

Върху всѣка линия на мѣстността мотоциклиститѣ се оттеглятъ първи подъ защитата на автокартечницитѣ.

80. Смъсеното подѣление отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване и конници действува съобразно същитѣ правила както смъсеното подѣление отъ автокартечници за разузнаване и мотоциклисти, като се държи смѣтка за способността за процеждане на коннитѣ елементи презъ всѣкаква мѣстность, за тѣхното по-слабо въоръжение, и най-вече за тѣхната много по-малка скоростъ.

Бронирани тежки автокартечници за разузнаване при разузнаване и охраняване напредването на бойни бронирани тежки автокартечници

81. Атаката на дивизията почива главно върху действието на бойнитѣ бронирани тежки автокартечници. За да се развърнатъ при най-добри условия и съ възможно най-голѣма скоростъ, бойнитѣ единици трѣбва да бждатъ осведомени за препятствията въ зоната на атаката, за съществуването на минни полета или наличността на противоброневни оржжия, както и върху възможността за намѣса на противникови бронирани коли.

Това осведомление се възлага на бронирани тежки автокартечници за разузнаване, по-лесно управляеми и по-малко видими отъ бойнитѣ бронирани автокартечници.

За изпълнението му тѣ се поставятъ непосредствено подъ заповѣдитѣ на командиритѣ на бойни единици, които иматъ, задачата да осведомяватъ и прикриватъ.

82. При приближаването тѣ се движатъ предъ първия боенъ ешелонъ на разстояние, позволяващо на бойнитѣ бронирани автокартечници да наблюдаватъ напредването и да отбелязватъ проявилитѣ се противодействия.

По фланговетѣ патрули отъ автокартечници за разузнаване откриватъ всѣка възможность за противникова намѣса.

83. При атаката бронирани тежки автокартечници за разузнаване откриватъ частъ отъ първия ешелонъ (по правило, единъ ешелонъ на ескадронъ отъ бронирани бойни автокартечници).

Тѣ специално го осведомяватъ било когато предварително не е могло да се събератъ подробни сведения, било когато трѣбва да се провѣри, че противника, следъ влизането въ допиръ, не е измѣнилъ бойния си редъ или е създадалъ препятствия.

Тѣ се движатъ къмъ своитѣ цели толкова бързо, колкото позволява мѣстностьта, безъ да надвишаватъ нормалния режимъ на мотора; като оглеждатъ покривкитѣ, като преминаватъ по дължината на крайнитѣ и като систематически обстрелватъ всѣко подозрително мѣсто. Въ своето действие биватъ подкрепяни отъ бойнитѣ бронирани автокартечници, чиито първи ешелонъ следва следъ тѣх на различно разстояние, съобразно мѣстностьта, споредъ § 82.

Щомъ срещнатъ съпротива, разузнавателнитѣ бронирани автокартечници съсредоточаватъ огньоветѣ си върху нея, като

временно биватъ надминати отъ бойнитѣ бронирани автокартечници. Тѣ заематъ отново мѣстото си напредъ, щомъ като съпротивата бжде отблъсната.

Въ зоната, въ която противникътъ е съсредоточилъ поголъмата частъ отъ своитѣ сръдства, тѣ минаватъ въ втори ешелонъ и действуватъ съ огньоветѣ си въ междинитѣ на колитѣ, които ги предшествоватъ.

Когато атаката достигне единъ обектъ, тѣ излизатъ напредъ, за да запазятъ допира и подготвятъ продължаването на напредването. Ако се касае за последния обектъ, тѣ се съобразяватъ съ полученитѣ преди започването на атаката нареждания относно вѣроятната зона за събиране.

Охраната на фланговетѣ се осигурява чрезъ взводове, ешелонирани въ дълбочина, на разстояние да могатъ да се подкрепятъ съ огънь. Тѣ се предвижватъ напредъ въ непосредственото прикритие на хребети или покривки, които ограничаватъ участъка на атаката, по начинъ да прикриватъ бойния ешелонъ и да оглеждатъ мѣстността отвъдъ тѣзи хребети.

Прочистването задъ бойния ешелонъ се осигурява отъ нѣколко взвода отъ бронирани автокартечници за разузнаване, широко разпрѣснати върху мѣстността (1000 до 1200 метра фронтъ на взвода). Тѣ унищожаватъ съпротивитѣ, които сж могли да избѣгнатъ на бойнитѣ бронирани автокартечници. Следвайки по възможность по-отблизу предшествоващия ешелонъ, за да използватъ противниковото разстройство, тѣ действуватъ смѣло и бързо съ огънь и движение. Тѣ трѣбва да бждатъ особено дейни веднага следъ превзimanето на единъ обектъ, като стоятъ върху него до момента, когато къмъ тѣхъ се присъединятъ първитѣ елементи на ешелона за заемане, по начинъ да обезвредяватъ и ако е възможно да унищожаватъ незабавно всѣко оржие, което е избѣгнало на ударитѣ на ударния ешелонъ и е способно да открие огънь върху елементитѣ за заемане.

Бронирани автокартечници за разузнаване на ешелона за заемане

84. При атаката на дивизията ешелонътъ за заемане, съставенъ по правило отъ мотоциклисти и преносими драгони, или конни елементи, при изпълнението на своята задача трѣбва да бжде закрилянъ срещу огневи изненади (противникови оржия, които се разкриватъ следъ преминаването на бойнитѣ автокартечници) и изненада съ движение (противоударъ върху фланговетѣ).

Тази защита се повѣрва на бронирани автокартечници за разузнаване.

Първият елементъ на ешелона за заемане, следователно, е съставенъ отъ взводове отъ бронирани автокартечници за разузнаване.

Държани задъ ударния ешелонъ, и въ връзка съ него, тѣ стоятъ готови да се намѣсятъ, щомъ като тази група достигне единъ обектъ.

Щомъ получатъ заповѣдь за заемане отъ командира на ешелона, тѣ се предвижватъ напредъ, прочиствайки мѣстността отъ последнитѣ задържали се оржжия, по начинъ да прикриватъ преносимитѣ елементи отъ огъня на автоматичнитѣ оржжия на срѣдни бойни разстояния.

Върху обекта тѣ се присъединяватъ къмъ ешелона за прочистване на ударната група, който смѣняватъ, после обхождатъ мѣстността по начинъ да бждатъ въ състояние да унищожатъ всѣка намѣса на противникови елементи, които сж избѣгнали отъ откриването отъ бойния ешелонъ.

Щомъ ешелонътъ за заемане бжде въ състояние да действа, тѣ се предвижватъ напредъ отъ достигнатия обектъ, за да запазятъ свръзката съ ударния ешелонъ и осигурятъ заемането на позиция на преносимитѣ драгони върху мѣстността.

Защитата на фланговетѣ се осигурява отъ взводоветѣ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, които продължаватъ въ дълбочина, при сжщитѣ условия и съ подобни задачи, действието на взводоветѣ, действащи върху фланговетѣ на ударния ешелонъ.

Най-после командирътъ на ешелона за заемане трѣбва да разполага съ единъ резервъ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, за да посрещне изненадитѣ, които могатъ да се явятъ презъ време на напредването или презъ време на заемането на обекта.

Глава III

Бойни бронирани тежки автокартечници

85. Бойнитѣ бронирани автокартечници, бързи, гъвкави силно въоржжени, добре защитени, представяватъ главния нападателенъ елементъ на моторизиранитѣ единици. Тѣхната задача въ сражението е унищожаването на противниковитѣ личенъ съставъ и материална часть.

Тѣхната скоростъ позволява:

— по пжтъ да отиватъ бързо на мѣстата, отдето ще тръгнатъ въ атака;

— презъ мѣстността да напредватъ бързо до своитѣ цели, като до минимумъ намаляватъ рисковетѣ, произтичащи отъ стрелбата на противниковитѣ прогивоброневи оржжия и артилерия.

Тѣхното въоръжение позволява да действуватъ еднакво добре както противъ личния съставъ, така и противъ бронирани коли и съпротиви на противника.

Най-после тѣхната броня ги запазва отъ всички оржия, които не сж противоброневи.

Характеристики

86. Техническитѣ характеристики на колитѣ сж дадени въ специалнитѣ упжтвания за всѣки типъ кола.

Сведенията, съобщени по-горе (глава II), относно прислугата на бронирани автокартечници за разузнаване, отчасти сж въ сила и за прислугата на бойнитѣ бронирани автокартечници. При все това въ тѣзи коли по-добрата видимостъ и състава отъ трима човѣка вмѣсто двама правятъ по-лесни многобройнитѣ задачи, които се възлагатъ на този личенъ съставъ.

Ескадронътъ отъ бойни бронирани автокартечници

87. Ескадронътъ се състои отъ четири взвода отъ по петъ коли. Той може да бжде употребенъ или включенъ въ състава на по-голъма единица, или самостоятелно. Употрѣбата на самостоятелния взводъ се оправдава само въ известни случаи (засилване на една предна охрана и пр.). Ескадронътъ напредва и се бие съобразно съ правилата, изложени въ отдѣлъ VI., глава II., чл. 9.

Глава IV

Конни бронирани автоорждия

88. Конното бронирано автоорждие е кола, въоръжена съ едно орждие, чийто снарядъ е действителенъ на малки и срѣдни разстояния, противъ закритъ личенъ съставъ или бронирани коли. Съ подвижностъ равна най-малко на тази на бойна бронирана автокартечница, защитено отъ броня съ сжщата дебелина, то е способно да изпълнява всички задачи за непосредствено придружаване.

Характеристики

89. Конното бронирано автоорждие още не е на въоръжение.

Групирани въ взводове отъ по 3 орждия, тѣ ще се придаватъ къмъ бойнитѣ полкове, а именно по два взвода на полкъ.

Условия за употреба

90. Създадени, за да дадат на бойните бронирани автокартечници във всички фази на боя огнева подкрепа, необходима за тяхното действие, специално противъ противоброневитъ оржжия и бронираниитъ коли, коннитъ бронирани автоорждия нормално действуватъ въ връзка съ бойните бронирани автокартечници.

Презъ време на атаката на бойните бронирани автокартечници, така както тя е изложена въ 242 и следващитъ параграфи (отдѣлъ VI) бой (глава II) тѣ образуватъ съ последнитъ „бойния ешелонъ“, въ който сж разположени и разпредѣлени съ огледъ да следятъ и се противопоставятъ веднага на противодействията на противника.

Тѣ действуватъ или по собственъ починъ, особено когато се движатъ задъ и близу до първата вълна (линия) на бойните бронирани автокартечници, или по заповѣдь на командния ешелонъ, който ги е запазилъ близу до себе си и може по такъвъ начинъ да имъ посочи тѣхнитъ обекти (цели).

Презъ време на напредването могатъ да се спиратъ за кратко време, за да стрелятъ съ нѣколко реда противъ противоброневитъ оржжия, които се разкриватъ, или противъ бронираниитъ коли на противника.

Щомъ атаката достигне цельта си, тѣ иматъ за задача да закрилятъ настаняването на елементитъ за заемане и въ даденъ случай да подкрепятъ тѣхната съпротива, като сломяватъ съ огньоветъ всѣки противоударъ.

За тази цель тѣ иматъ подходящи позиции, закрити грижливо отъ въздушнитъ и земни погледи.

Слабата запасеностъ съ бойни припаси на коннитъ бронирани автооржжия, трудността въ снабдяването имъ при действие ограничаватъ на практика тѣхната употреба въ задачи за разрушаване, а имъ даватъ само ограничени възможности за обезвредителни стрелби.

91. Освенъ за действия въ връзка съ бойните бронирани автокартечници, коннитъ бронирани автоорждия могатъ да бждатъ употребени при всички положения, когато е необходима незабавна огнева подкрепа или съдействие на една предна охрана, докато дивизионната артилерия не е въ състояние да се намѣси, било да се засилятъ огньоветъ на една отбранителна позиция въ известни чувствителни точки, било да се улесни откопчването на собствени елементи, които се намиратъ въ допиръ.

Въ тия случаи командирътъ на дивизията трѣбва да ги отдѣля временно отъ тѣхния полкъ, като ги оставятъ въ подчинение на единъ или другъ елементъ на дивизията. Щомъ като позволява положението, тѣ се връщатъ отново подъ заповѣдитъ на своя полкови командиръ.

Коннитѣ бронирани автоорждия даватъ най-добра работа, когато сж заели добра позиция, маскирана отъ земно и въздушно наблюдение, позиция улесняваща стрелбата и свързката съ подкрепянитѣ елементи.

Глава V

Мотоциклисти

92. Характеристикитѣ и правилата за употреба на мотоциклетнитѣ единици сж разгледани въ предговора и въ втората частъ на временното упжтване отъ юлий 1933 година за мотоциклетнитѣ единици на коннитѣ части.

Предписанията на това упжтване трѣбва да се допълнятъ съ тия на глави I и II на настоящия отдѣлъ, относно действието на мотоциклититѣ заедно съ автокартечницитѣ.

Освенъ това мотоциклетнитѣ единици могатъ да бждатъ употребявани сами, по ескадронъ, взводъ и дори бойно отдѣление:

- за да осигуряватъ далечната охрана на голѣми единици, или непосредствената охрана на фланговетѣ на автомобилни единици;
- за да осществяватъ бързо огневи прегради върху широки фронтове;
- за да образуватъ твърде подвижни огневи резерви;
- най-после, за да изпълняватъ задачи за свързка между съседни единици или между елементи на една колона.

Въ тия случаи тѣ трѣбва да се грижатъ за собствената си охрана. Тѣ правятъ това при сжщитѣ общи условия, както другитѣ конни единици. Обаче тѣхната скоростъ имъ налага специални правила:

— бързото движение съ мотоциклетъ прави наблюдението трудно, а шумътъ на мотора оглушава личния съставъ. Ето защо движението на кжси и бързи скокове трѣбва да бжде нормалния начинъ на напредване, като всѣко спиране служи да се наблюдава мѣстността грижливо и да се долавятъ шумоветѣ, които издаватъ присѣтствието на противника.

Освенъ това разстоянията между мотоциклетитѣ трѣбва да бждатъ достатѣчни, за да не бждатъ застрашени отъ стрелбитѣ на едно и сжщо автоматично оржие, а при сблъскване съ противника, случило се съ челнитѣ елементи, тѣзи, които следватъ следъ тѣхъ, да могатъ да се спратъ и закрити да взематъ необходимитѣ мѣрки за намѣсване въ боя. Походниятъ редъ, следователно, трѣбва да бжде ешелониранъ върху голѣма дълбочина.

Глава VI

Преносими драгони върху всждеходни коли

93. Преносимитѣ драгони върху всждеходни коли се характеризиратъ съ своята скоростъ на предвижване по пѣтъ (25 клм. въ часъ въ колона), съ своята способностъ на движение въ всѣкакви мѣстности (10 до 12 клм. въ часъ въ срѣдно проходима мѣстностъ), съ мощьта на своето вѣоръжение (2 леки картечници на бойно отдѣление) и съ своя радиусъ на действие (до 20 клм.).

94. Голѣмата имъ уязвимостъ, когато се намиратъ върху колитѣ, не имъ позволява да осигуряватъ собствената си охрана. Ето защо всички тѣхни предвижвания трѣбва да бждатъ охранявани отъ бронирани автокартечници за разузнаване, подкрепани, ако е възможно, отъ мотоциклисти.

Тѣхниятъ походенъ редъ се разчленява съ огледъ да се използватъ всички благоприятни за напредването пѣтища.

Последното се извършва на скокове, пресичани отъ спирация, презъ които се застава въ положение съобразно съ закритията, предлагани отъ мѣстността и нейнитѣ маски.

95. Презъ време на приближаването и влизането въ допиръ преносимитѣ драгони, поставени въ бойния ешелонъ на преднитѣ охрани, бързо заематъ мѣстността, като иматъ готовностъ или откриватъ огънь по всѣка цель. По такъв начинъ тѣ даватъ възможностъ на главнитѣ сили да се предвижватъ въ безопасностъ, като използватъ всичката си скоростъ.

Въ случай на среща съ противника тѣ заематъ последния достигнатъ обектъ, после се стараятъ въ връзка съ бронираниитѣ автокартечници за разузнаване да оточнятъ допира чрезъ процеждане или чрезъ патрулни нападения, по начинъ да завладѣятъ и задържатъ ония точки отъ мѣстността, които сж благоприятни за извършване на атаката.

96. При нападателенъ бой тѣ образуватъ фронта на допира. Тѣ образуватъ огневата база, която ще подкрепя започването на атаката на бронираниитѣ автокартечници.

Изобщо тѣ образуватъ главния елементъ на ешелона за заемане. Напредването имъ задъ бойнитѣ бронирани автокартечници на бойния ешелонъ въ една зона, гдето могатъ да се намиратъ противникови автоматични оржжия, твърде трудно се осществява.

Това може да се постигне само отъ леки елементи, разчленени твърде на широко, използващи цѣлата си скоростъ, следващи благоприятни пѣтища, готови да се хвърлятъ на земята и да разположатъ огньоветѣ си върху завладѣната позиция. То се извършва при охраната и поддръжката на бронирани автокартечници за разузнаване.

Въ известни случаи, при мѣстностъ недостъпна за бойнитѣ бронирани автокартечници, преносимитѣ драгони могатъ да бждатъ натоварени да извършатъ атака съ огневата подкрепа, която се предвижда за всѣка пехотна атака.

97-а. При отбрана преносимитѣ драгони поставятъ въ действие подвижността си и голѣмата си огнева мощъ отъ автоматични оржжия, било за да поставятъ върху голѣми фронтове огневи завеси, опрѣни върху естественитѣ линии на мѣстността, било за да образуватъ въ позициитѣ съпротивителни прегради, върху които се опира маньовърътъ на бронирани единици, действащи чрезъ масови или частични противоудари.

Това съчетаване на преградната мощъ на огньоветѣ на преносимитѣ драгони съ смѣлостта на повратнитѣ нападения на бронирани коли, които позволяватъ на преносимитѣ драгони да се оттеглятъ, се проявява напълно при действието за печелене на време.

97-б. Щомъ разтоварването привърши, всждеходнитѣ коли се изтеглятъ назадъ, толкова близи до бойцитѣ, колкото позволяватъ това закритията на мѣстността; тѣ се разчленяватъ на широко, за да се намали видимостта и уязвимостта при обстрелване. Свързката имъ съ елементитѣ, които се биятъ, трѣбва да бжде непрекъснатата.

глава VII

Преносими драгони върху камионетки

98. Главнитѣ охранителни особености на преносимитѣ върху камионетки драгони сж: голѣма скоростъ на предвижване (40 клм. въ часъ) и голѣмъ радиусъ на действие (около 200 клм.).

99. Тѣ сж свързани съ пжтищата и съ възможностъ за движение и разтоварване, които предлага пжтната мрежа. Изборътъ и предварителното разузнаване на пжтищата оказватъ голѣмо влияние върху тѣхната подвижностъ.

Неспособни да се охраняватъ съ собственитѣ си срѣдства, да се отклоняватъ извънъ единъ обстрелванъ пжтъ, твърде уязвими презъ течение на разтоварването си, преносимитѣ драгони върху камионетки трѣбва да бждатъ охранявани на голѣмо разстояние. Следователно тѣ нормално се движатъ въ втори ешелонъ, нѣщо, което е възможно, като се има предъ видъ голѣмата имъ скоростъ на предвижване.

100. Тази скоростъ позволява да бждатъ употребявани въ известни случаи, на малки подѣления, за засилване на постове, които сж достигнали до една естествена преграда на мѣстността, важни мѣста за преминаване и пр., и бързо да заематъ известни части отъ фронта на допира.

Бързината и гъвкавостта на тяхното излизане на позиция зависят от предвидливостта на командира имъ и от разстоянието, на което последниятъ изнася напредъ мотоциклетнитъ си разузнавания.

101. При отбрана оттеглянето на единицитъ върху камионетки е възможно при известни условия по време и мѣсто: оттегляне презъ нощта, съпротивителна позиция опрѣна на закрития, презъ които може да се преминава.

ОТДЪЛЪ III

Движение и разполагане на почивка на коннитѣ моторизирани части

Глава I

Общи сведения

Членъ единственъ

102. Коннитѣ моторизирани части се движатъ и се разполагатъ на почивка споредъ предписанията на правилницитѣ и упжтванията, които сж въ сила, а именно:

— временното упжтване за полската служба (отдѣлъ VII и отдѣлъ IX и добавката на приложение I);

— правилника за конницата, 3-а часть, отдѣлъ VII, глава III (особено чл. 52) и III;

— упжтването за автомобилната материална часть и за воденето на коли и на автомобилни колони.

103. Извършването на движенията бързо, гъвкаво и въ редъ е главното условие за употребата на коннитѣ моторизирани части:

— призовани да дадатъ цѣлата си способностъ на движение за изпълнение на далечни задачи;

— изложени на неочаквани срещи съ противника отъ най-различни посоки.

104. Способноститѣ за бързина и движение, твърде различни за разнообразната материална часть, която често образува една и сжща походна група, понѣкога голѣмиятъ брой на колитѣ, отъ които тя се състои, тактическиятъ нужди, които на първо мѣсто трѣбва да се удовлетворяватъ, сж ограничителнитѣ условия, които тежко обременяватъ походния и боенъ редъ на моторизираната конница.

Необходимо е тѣ да не забавятъ движенията си; тѣ се нуждаятъ отъ бдителността на отговорнитѣ началници въ всички ешелони и при всички обстоятелства, както и отъ подготовката, тренировката и дисциплината на войската.

105. Предписанията на настоящия отдѣлъ се отнасятъ специално за коннитѣ моторизирани единици или припомнятъ нѣкои находящи се въ сила постановления, отъ особено значение за тѣзи части.

Глава II

Движения на коннитѣ моторизирани части

Членъ първи

Подготовка на движението

106. Командирътъ на голѣмата единица опредѣля на всѣка колона или на всѣка група единъ пжть или, всѣкога, когато е възможно, една зона отъ пжтища.

107. Каквито и да сж сведенията, събрани за даденъ маршрутъ, винаги ще бжде полезно едно предварително разузнаване, и то често ще се налага.

Това разузнаване трѣбва да цели състоянието на пжтя, неговата широчина, трудности, гаражни възможности или възможности за разполагане на почивка въ даденъ моментъ отъ дветѣ страни на пжтя въ случай на спиране, затрудненията при преминаването на селищата, издрѣжливостъта и широчината на изкуственитѣ съоръжения, възможнитѣ вариации, позволяващи да се промѣня посоката, безъ да се правятъ обръщания върху пжтя и пр.

Обикновено съ това разузнаване се натоварва единъ офицеръ: той може да се придружава отъ представител на инженернитѣ войски и да разполага съ необходимия личенъ съставъ, който се движи всѣкога, когато положението позволява това, следъ подѣленията за разузнаване.

108. За да може движението на една колона да се извършва безъ грѣшка и насѣдане, трѣбва нейниятъ пжть да е обозначенъ, при нужда поправенъ или подобренъ, и движението уредено въ труднитѣ за преминаване мѣста.

За тази целъ командирътъ разполага:

— съ огледвачи — водачи на единицитѣ;

— съ подѣлението за пжтното движение на голѣмата единица.

109. Командирътъ на всѣка походна група е отговоренъ за разузнаването и означаването на нейния пжть. Обикновено за тази целъ той разполага съ огледвачи — водачитѣ на единицитѣ, и евентуално съ една частъ на подѣлението за пжтното движение на дивизия.

110. Подѣлението за пжтното движение е едно отъ маневренитѣ срѣдства на командира на голѣмата единица, обикновено запазено изцѣло или отчасти, за посрѣщане едно неочаквано положение, или за регулиране движението при особени пунктове отъ пжтя, напримѣръ, движението на колонитѣ и обозитѣ въ началнитѣ мѣста.

111. Всѣки пжть се отбелязва съ специаленъ означителенъ знакъ; този знакъ винаги обхваща:

— една стрела, начертана по посоката на походното движение;

— една проста геометрична фигура, която се мѣни всѣки день споредъ маршрута.

Този знакъ обикновено се начертава върху пѣтя, върху една стена или върху всѣко друго ясно видимо мѣсто, навсѣкжде, гдето би могло да се яви колебание върху посоката, която трѣбва да се следва. Нощемъ той се възпроизвежда върху установенитѣ свѣтещи уреди.

112. Преди тръгването всѣки командиръ трѣбва да доведе до знанието на своитѣ подчинени:

— маршрута и, ако е възможно, мѣстоназначението;

— условия или условнитѣ знаци, опредѣлени за маршрута;

— мѣстата за поправка на повреди и за снабдяване;

— мѣстата за събиране на изостаналитѣ, на сбъркалитѣ пѣтя и на претърпѣлата повреда материална частъ.

113. Когато единъ маршрутъ има едно или нѣколко мѣста на трудно преминаване: селища съ тѣсни улици, тѣснина, мостъ съ неизвестна издръжливостъ или времененъ мостъ, командирътъ на колоната или този на голѣмата единица, съобразно важността на маршрута, трѣбва да предвижда специални мѣрки, съ огледъ да се осигури непрекъснатостта на преминаването на колоната.

За тази целъ той съставя специални наредби, които опредѣлятъ:

— мѣстата за събиране, отсамъ мѣстото, което трѣбва да се премине, гдето елементитѣ чакатъ реда си за преминаване;

— мѣстата за прегрупиране, гдето единицитѣ възстановяватъ реда си преди да продължатъ движението.

Мѣстата за събиране и прегрупиране трѣбва да бждатъ достъпни за колитѣ, за които сж предназначени, и да позволяватъ прикриването имъ отъ въздушнитѣ погледи.

Въ непосредствена близостъ до тѣхъ се разполагатъ срѣдства за поправка на повреди, готови да се намѣсятъ: всѣка кола, претърпѣла повреда, най-напредъ се изтегля отъ мѣстото за преминаване, после се поставя въ редъ или се отпрява къмъ едно мѣсто за прибиране.

Най-после командирътъ трѣбва да предвижда необходимитѣ срѣдства, за да се поправятъ мѣстата за преминаване въ случай на повреда или задръстване или за да се създадатъ допълнителни мѣста за преминаване. Тѣзи работи се повѣрватъ на инженерни единици, предвидени за тази целъ.

Членъ вотри

Извършване на движението

114. Въ всѣки ешелонъ командирътъ е отговоренъ:

— за посоката;

- за режима на походното движение;
- за сигурността (охраната);
- за дисциплината на походното движение и специално за мъркитѣ, предназначени за да се поддържа пѣтѣтъ свободенъ.

За тази цель той разполага съ:

- водачъ;
- регулатори на походното движение;
- дежурни за спазване на отстоянията.

115-а. Водачѣтъ е офицеръ или подофицеръ, натоваренъ да води колоната, споредъ опредѣления маршрутѣ, и да я за-кара въ мѣстоназначението ѝ.

115-б. Регулаторѣтъ е изобщо единъ подофицеръ; той стои въ една кола отъ образца на тѣзи, които образуватъ по-голѣмата часть на колоната. Той има изключително зада-чата да регулира скоростѣта съобразно съ заповѣдитѣ.

116. Дежурниятъ за спазване на отстоянието, офицеръ или подофицеръ, е натоваренъ, споредъ голѣмината на коло-ната, да поддържа реда и дисциплината презъ време на дви-жението.

Предвижвайки се върху една бърза кола, обикновено мотоциклетъ съ кошъ, и разполагайки съ мотоциклисти за свързка, той се движи на опашката на колоната.

Той дава на личния съставъ на спрѣлитѣ коли заповѣди относно поправянето на повредитѣ или отправянето на пре-търпѣлитѣ повреди коли къмъ едно мѣсто за прибиране. Въ първия случай той писмено опредѣля мѣстото, на което трѣбва да се отиде следъ поправката, маршрутѣтъ, който да се следва, и скоростѣта на движението, която трѣбва да се съблюдава.

Ако е възможно, той разполага съ едно превозно срѣд-ство, за да прибира всички или часть отъ хората, изостанали назадъ.

Чиноветѣ отъ автомобилната служба, отъ работилницитѣ или отъ командитѣ за поправяне на повреди, останали при материалната часть, която трѣбва да се поправи, не се назна-чаватъ като дежурни за спазване на отстоянието.

Ако съставѣтъ на колоната достига или надвишава една дружина или едно артилерийско отдѣление, назначава се единъ главенъ дежуренъ за спазване на отстоянието.

Тръгване на колонитѣ

117. Когато една колона тръгва денемъ, по правило взводѣтъ е най-малката единица, която извършва подготви-телно събиране за тръгване.

Когато колоната трѣбва да тръгне нощемъ, всѣки еска-дронъ или батарея, въ известни случаи всѣка дружина или артилерийско отдѣление, се строява веднага следъ настѣпване

на нощта въ походенъ редъ върху пѣтя съ глава на колоната по посока на походното движение.

118. Всѣка колона се образува чрезъ последователно преминаване на нейнитѣ елементи презъ една и сѣща точка, наречена начално мѣсто.

Началното мѣсто изобщо е единъ кръстопѣтъ, по който задължително преминаватъ различнитѣ елементи. Избѣгва се, по правило, тази точка да се опредѣля при входа или при изхода на тѣснина, мостъ или селище, освенъ ако въпросътъ се отнася до голѣмо селище, което има по посоката на походното движение нѣколко пѣтища. Въ такъвъ случай движението въ вѣтрешността на селището се регулира особено грижливо и единицитѣ проникватъ въ него само въ последния моментъ.

Началното мѣсто не е мѣсто за събиране. Движението трѣбва да се урежда по такъвъ начинъ, че единицитѣ да се построяватъ въ колона безъ никой елементъ да се спира на началното мѣсто.

Все пакъ, за да се взематъ мѣрки противъ неочаквано разстройване на реда, добре е мѣстността около началното мѣсто да бѣде свободна, да предлага закритие за събиране, за случай, когато единъ елементъ би билъ заставенъ да се спре за известно време.

119. Оперативната заповѣдъ опредѣля началното мѣсто на всѣка отъ колонитѣ, советъ на преминаване презъ това мѣсто на челната частъ, на главнитѣ сили на всѣка колона (полкъ, дружина, отдѣление) и при нужда пѣтищата, за да се отиде до него.

Командирътъ на всѣки отъ тѣзи елементи постѣпва по сѣщия начинъ съ единицитѣ, находящи се подъ неговитѣ заповѣди, които на свой редъ се построяватъ въ колона.

Всѣки командиръ нарежда да се разузнае пѣтьтъ, който води отъ мѣстото, въ което построява частъта си въ колона, къмъ тази, която му е опредѣлена, за да влѣзе въ по-голѣмата колона. Той пресмѣта времето, необходимо, за да отиде до тамъ, като държи смѣтка за движението на другитѣ елементи, които използватъ изцѣло или отчасти сѣщиятъ маршрутъ; съ огледъ на това той опредѣля и часа на трѣгването.

Тѣзи предписания придобиватъ особено значение при нощнитѣ походни движения.

120. Въ всички случаи на началното мѣсто се намира единъ офицеръ отъ щаба на съответното командване на групата, която извършва походното движение. Тоя офицеръ разполага съ водачи и войници за свръзка.

Командиритѣ на единицитѣ трѣбва да отиватъ тамъ преди тѣхната колона и да се представятъ на този офицеръ, който единственъ има правото да пуска елементитѣ въ движение по пѣтя, който трѣбва да се следва.

Роля на огледвачитѣ-водители

121. Предѣ всѣка колона се движатѣ нейнитѣ огледвачи. Командата огледвачи на всѣки ескадронѣ или батарея е подчинена на единѣ подофицерѣ. Командитѣ на едно артилерийско отдѣление или дружина могатѣ да бждатѣ подчинени на единѣ офицерѣ.

Този личенѣ съставѣ е на мотоциклети.

Отдѣлението отѣ огледвачи-водители действува съобразно съ правилника за конницата, трета часть, № 313. Въ известни случаи то може да бжде засилено съ пионери или съ една инженерна часть, за възможно поправяне на пѣтя.

122. Означителитѣ на пѣтя се освобождаватѣ отѣ дежурство по спазване на отстоянието. За да се избѣгнатѣ грѣшки за други единици, тѣ изтриватѣ всички отличителни знаци по пѣтя.

Непосрѣдствена охрана

123. Независимо отѣ охранителнитѣ мѣрки, взимани за цѣлата дивизия, всѣка колона осигурява собствената си непосредствена охрана както противѣ земни, така и противѣ въздушни нападения.

Вѣ колонитѣ, артилерията се поставя между преносими или бронирани единици.

Единицитѣ на противовъздушната охрана обикновено се предвижватѣ на скокове, като заематѣ позиция, за да прикриватѣ колоната презѣ време на преминаването ѣ презѣ съответния кръгѣ на действие.

124. Вѣ единицитѣ всички оржжия на противовъздушната отбрана и противоброневата отбрана се държатѣ готови да могатѣ да действуватѣ вѣ най-кратко време.

Вѣ всѣка кола има наблюдатели, назначени да наблюдаватѣ постоянно околноститѣ на пѣтя, както и мѣстността отпредѣ и отзадѣ. Установяватѣ се оптически и радио-свързки между командвацитѣ лица.

125. Вѣ случай на изненада презѣ време на движението по пѣтя командиритѣ на единицитѣ избѣгватѣ притискането на последнитѣ едни до други и взиматѣ необходимитѣ мѣрки за посрѣщане на нападателя.

Поправяне на повреди по пѣтя

126. Поправянето на повреди се извършва съгласно предписанията на отдѣлѣ VIII.

Началникѣтѣ на автомобилната служба на всѣка войскова часть винаги се осведомява точно върху положението и съ-

стоянието на материалната частъ, както и върху снабдяванетоъ съ гориво.

Той е въ течение на всички повреди, случили се съ коли презъ време на движението, и въ даденъ случай нарежда да се пристъпи къмъ поправяне на повредитѣ на спрѣнитѣ коли.

По правило, той се движи съ командира на войсковата частъ. Снабденъ съ бързо превозно сръдство, той отива навсѣкжде, гдето присѣтствието му е необходимо, за да се осигури бързо поправяне на повредитѣ на спрѣлата кола или нейното бързо отвозване къмъ едно сборно мѣсто.

Подвижнитѣ работилници на отдѣлнитѣ части нѣматъ опредѣлно мѣсто. Тѣ сж въ разположение на войсковитѣ части или се групиратъ подъ грижитѣ на командира на дивизията, съобразно обстановката; тѣхнитѣ движения се регулиратъ съ огледъ да имъ се позволи да дадатъ максимална работа.

127. Командиритѣ на ония коли, които трѣбва да се спратъ презъ време на походното движение, се съобразяватъ съ предписанията на правилника за конницата, 3 часть, № 320.

Всѣки водачъ на кола, който усѣща, че колата му ще спре, трѣбва да освобождава пѣтя, като по възможность повече се отклони на дѣсно, дори като я закара вѣнъ отъ пѣтя, ако мѣстността и тежестъта на колата му позволятъ това.

Върху пѣтища, въ които широчината на шосето и отсѣтствието на мѣсто встрани отъ тѣхъ не позволяватъ отклоняване встрани, претърпѣлата повреда кола се завлича до едно мѣсто, гдето може да бжде оставена безъ да прѣчи на преминаването на следващитѣ коли.

128. Когато колата не може да бжде поправена отъ ешелона за поправяне на повреди, началникътъ на автомобилната служба на съответната войскова частъ нарежда тя да бжде влачена до най-близкото сборно мѣсто.

Дисциплина на марша

129. Колитѣ се движатъ въ една редица по дѣсната страна на пѣтя (като тежкитѣ коли не напускатъ павираната частъ).

Въ всички случаи лѣвата страна на пѣтя трѣбва да се поддържа абсолютно свободна, за да се позволи разминаването и движението въ две редици.

Разстоянието между колитѣ зависи отъ скоростъта на походното движение. Съ бързитѣ коли, които сж на служба въ конницата, движещи се съ нормаленъ алюръ, това разстояние е 50 метра.

Нормалното разстояние между последователнитѣ единици:

— отъ 50 до 100 метра между два взвода на едно и също подѣление;

— отъ 100 до 500 метра между два ескадрона на едно и също подѣление или дружина, съобразно съ тактическитѣ положения и мѣстността;

— 500 метра изобщо между две дружини или отдѣления.

130. Командирътъ опредѣля разстоянията, които трѣбва да се поддържатъ. Той държи смѣтка за обстоятелството, че голѣмитѣ разстояния позволяватъ бързо и гѣвкаво движение, като затрудняватъ командването, а понѣкога причиняватъ извънредно удѣлжаване, докато намаленитѣ разстояния причиняватъ бавно движение, което рискува да измори моторитѣ.

Членъ трети

Спирания (почивки)

131. По правило, автомобилнитѣ колони се спиратъ за 20 до 30 минути въ часа следъ трѣгването имъ: това спиране се посветява специално за прегледъ на автомобилната материална часть, съобразно предписанията на правилницитѣ за родоветѣ войски.

Ако преходътъ надвишава 3 часа обикновено се прави една почивка отъ 10 минути на около всѣки 2 часа. Последното спиране при дневни маршове, по правило, ще бжде отъ 30 минути, за да се попълнятъ резервитѣ отъ гориво на различнитѣ коли.

Сжщо могатъ да се правятъ една или нѣколко голѣми почивки. Хората се хранятъ и напѣлватъ моторитѣ съ вода, ако е нужно и съ бензинъ, и попълватъ резервитѣ отъ гориво. Тѣзи действия, по правило, се извършватъ къмъ края на спирането (почивката).

Когато движението може да завърши съ среща съ противника, тѣзи почивки се съобразяватъ съ обстановката. Траенето на спирането тогава трудно може да се предвижда, а командиритѣ на ескадрони и на взводове регулиратъ преглеждането на материалната часть и попълването съ вода и бензинъ по начинъ, че да не се забавя движението.

132. Мѣстата, избрани за почивки, трѣбва да бждатъ закрити за въздушнитѣ и земни погледи на противника, предпочтително върху равна мѣстность и близу до източници на вода; спирането въ селища, по правило, се забранява, съ изключение при бой и въ особено открити области, въ които сградитѣ представляватъ единственото възможно закритие противъ наблюдение.

Избѣгва се да се избира за почивка часть отъ тѣсенъ пжтъ съ една посока на движение, склонове, които се снишаватъ къмъ противника, твърде голѣми наклони нагоре и мѣстата, които биха могли да представляватъ отбелязани цели за противниковата артилерия.

Изходите на странични пътища и тѣснинитѣ (мостове, бродове) трѣбва да бждат свободни. Всѣкакво натрупване трѣбва да се избѣгва, за да се намалат опасноститѣ отъ пожаръ.

Всѣкога, когато е възможно, добре е да се напуска главниятъ пътъ и да се разпредѣлятъ колитѣ върху мѣстността на малки единици, закрити подъ дърветата, задъ огради, сгради, воденици.

Въ никой случай, нито възприетото разположение, нито избраното мѣсто не трѣбва да причиняватъ забавяне за възобновяване на движението.

133. Щомъ се извърши спиране, всички разполагаеми противовъздушни оржжия заематъ позиция; противоброневитѣ оржжия се поставятъ на мѣста, позволяващи да се обстрелватъ всички възможни подстъпи за противниковитѣ бронирани коли.

Личниятъ съставъ на тѣзи оржжия е въ готовность за действие (въ бойна готовность). Всѣки командиръ на единица устройва наблюдение на въздуха и на околноститѣ на своето мѣсторазположение на почивка.

134. Каквито и да сж взетитѣ мѣрки, никоя кола, никое лице не трѣбва да стои на шосето; всички командири сж отговорни за държането пжтя свободенъ.

135. При всѣка почивка, каквото и да бжде нейното траене, се извършва общъ прегледъ на материалната часть отъ командиритѣ на единици, като веднага се предприематъ малкитѣ необходими поправки.

Г л а в а III

Нощни походни движения

Членъ единственъ

136. Макаръ нощното автомобилно движение да се регулира трудно, да е мжчително за личния съставъ и вредно за колитѣ, нощнитѣ предвижвания често се налагатъ, за да се скриятъ отъ противника присжствието и движенията на моторизираниитѣ сили.

Поради трудноститѣ, които представляватъ поддържането на посоката, преминаването на мѣстнитѣ препятствия, поддържането добъръ редъ на колитѣ, всичкитѣ единици трѣбва да бждатъ тренирани за извършване на предвижвания нощемъ и безъ освѣтление върху разузнати и обозначени или не презъ деня пжтища и най-вече за достигане нощемъ до една изходна линия, дори безъ пжтища, и да се развърщатъ върху нея.

137. Далечъ отъ противника движението ще се регулира по начинъ да се достига до мѣстата на разполагането на

почивка към разсъмване, като всички движения се прекратяват най-късно половин час преди настъпване на деня.

При движения, които могат да завършат с среща с противника, често ще се тръгва на разсъмване от зоната на съсредоточаването. Тогава движението ще се регулира по начин, че разузнаването да влиза в допир по възможност веднага след изгръв слънце.

138. Тъй като свѣтлинитѣ сж най-опаснитѣ признаци на движението, командирѣтъ всѣки пжтъ точно ще опредѣля разрешеното освѣтление, съобразно съ атмосфернитѣ условия, отдалечеността отъ противника, дейността на неговитѣ въздушни сили и силата на собствената противовъздушна отбрана.

Движение съ открити огънове на отдѣлни коли, които се предвжватъ въ различни посоки, не може да даде на земнитѣ или въздушни противникови наблюдатели точни сведения, ето защо командирѣтъ най-често разрешава нормалното освѣтление на коли и мотоциклети на командването и на управленията на службитѣ, на офицеритѣ и на войницитѣ за свързка, на санитарнитѣ отвозвания, при поправянето на повреди, и на бързитѣ снабдявания; ако счита за необходимо да го забрани, той ще вземе подъ внимание, че намаляването на скоростта и на безопасността на тѣзи коли ще причини тежки последици за предаването и изпълнението на заповѣдитѣ и за доброто поддържане на голѣмата единица.

При движения далечъ отъ противника и презъ мрачно, мъгливо или дъждовно време колонитѣ ще бждатъ нормално освѣтлявани, съобразно съ правилника за пжтното движение.

При движения, които могат да завършатъ с среща с противника, освѣтлението се намалява, фароветѣ отчасти се замаскиратъ или напълно се загасяватъ.

Червентитѣ огънове отзадъ, по правило, се запазватъ, до когато колитѣ не сж попаднали въ зонитѣ, които се виждатъ отъ противниковитѣ наблюдателни мѣста, находящи се най-малко на 10 клм.

Забранява се да се пуши.

Въ всички случаи всички огънове ще се загасяватъ, щомъ се яви самолетъ.

139. Срѣдствата на противовъздушната отбрана на колоната се поставятъ въ действие само въ случай на нападение.

140. Трѣбва да се отбележи, че ако движението по пжтъ е толкова бързо нощемъ при нормално освѣтление, колкото и денемъ, скоростта твърде бързо се намалява, щомъ като последното се намали или премахне.

141. Всички предписания относно движенията денемъ се прилагатъ и къмъ нощнитѣ движения. Означаването на пжтищата трѣбва да бжде твърде пълно и да се осществява съ помощта на скрита свѣтеща сигнализация,

Въ труднопроходими мѣста за преминаване колонитѣ се водятъ отъ водачи; една спрѣла се колона задължително дава водачи на частитѣ на всѣка колона, която иска да я надмине.

Всѣка спрѣла колона трѣбва да има дневални, снабдени съ червени свѣтлини, на достатъчно разстояние, за да сигнализиратъ присѣтствието имъ като препятствие.

142. Подготовката на едно нощно движение презъ мѣстността, било при промѣни по пѣтя, било че се налага отъ предварителното групиране и разврѣщане за атака, трѣбва грижливо да се изврѣшва.

Всѣкога, когато е възможно, разузнаването на пѣтищата се изврѣшва денемъ отъ генералъ-щабни офицери и отъ командиритѣ на надлежнитѣ единици.

При добре обучени и добре ржководени означители и съ тренирани единици скоростта на предвижването презъ срѣдно проходима мѣстностъ може да достигне 7 до 10 км. въ часъ.

Глава IV

Преминаване на естествени прегради (препятствия)

Членъ единственъ

143. Преминаването на естествени прегради, образувани поради разрушения отъ противника, е свързано съ голѣми затруднения за моторизирани единици, по причина на голѣмия тонажъ.

Всички конни моторизирани войскови части разполагатъ съ пионери и срѣдства за преминаване.

144. Повреди съ малка широчина и дълбочина могатъ да бждатъ преминавани съ подржчни срѣдства; фашины и кошове, напълнени съ прѣсть, които се приготвяватъ на самото мѣсто, ако могатъ да се намѣрятъ необходимитѣ клоне, или се носятъ отъ единицитѣ; инженерни подѣления се даватъ на разположение на предната охрана за тази целъ и засилватъ пионеритѣ на войсковитѣ части.

145. За коли и оржжия съ по-голѣма тежестъ срѣдствата на войсковитѣ части и подржчнитѣ материали, намѣрени на самото мѣсто, обикновено ще бждатъ недостатъчни и ще трѣбва да се прибѣгва къмъ срѣдствата на инженернитѣ единици.

146. При все това единицитѣ ще могатъ да преодоляватъ затрудненията на едно преминаване на естествена преграда само при твърде добра подготовка за бърза употреба на материалитѣ и срѣдствата — нѣщо, което трѣбва да бжде познато на всѣка конница.

Глава V

Разполагане на почивка

Членъ единственъ

147. Мѣстото за разполагане на почивка на моторизирани единици трѣбва да отговаря на следнитѣ условия:

— да позволява укриване на колитѣ противъ въздушнитѣ разузнавания;

— да дава достатѣчна гаражна поврѣхнина върху достатѣчно устойчива почва, дори при дѣждъ, безъ да се спѣва движението;

— да позволява да се избѣгва натрупване поради опасностъ отъ пожаръ;

— да предлага достатѣчни източници на вода, за поддържане на материалната частъ;

— най-после, доколкото е възможно, да се намира на близу до работилници за поправки.

148. Колеснитѣ коли се нуждаятъ отъ особено устойчива и равна гаражна поврѣхнина. Ако презъ хубаво време често е възможно тѣ да преминаватъ известни разстояния извън пжтищата, трѣбва да се има предвидъ, че внезапно силенъ дѣждъ причинява размекване на почвата, при което се рискува затѣване въ калѣта.

149. Поради затрудненията, срѣщани при подготвянето на такова разполагане на почивка въ всичкитѣ му подробности, квартириеритѣ се изпращатъ по възможностъ веднага.

Правилата, изложени въ Правилника за конницата, 3 часть (отдѣлъ VII, глава III, а именно № 342, 345, 349, чл. 4, № 383 до 392) сжщо се прилагатъ къмъ единицитѣ, снабдени съ механизирани оржжия.

150. На полето единицитѣ въ никой случай не образуватъ паркъ подъ формата на правилни редици отъ коли, отдалечени повече или по-малко една отъ друга. Всички коли трѣбва да бждатъ разположени съ огледъ да бждатъ укрити отъ въздушнитѣ погледи. При нужда тѣ се маскиратъ.

Най-често колеснитѣ коли ще се гариратъ въ двороветѣ по дължината на кжщитѣ или въ хангари. При липса на всѣкакво друго мѣсто тѣ ще могатъ да се гариратъ подъ дърветата, покрай пжтищата или по паважитѣ на нѣкои площади.

Уставнитѣ предпазителни мѣрки противъ пожаръ винаги трѣбва да се взиматъ.

151. Тѣзи нужди изобщо ще причиняватъ смѣсване на единицитѣ, съ което се рискува едно забъркване. За да се отстрани това, въ всѣка зона за разполагане на почивка ще се съставя единъ крайно стегнатъ планъ на движение, пжтищата:

ще бждатъ означени, като ясно се посочва посоката на движението. Движението ще се надзирава отъ бдителни и особено енергични подофицери и войници. Всички пжтища трѣбва да бждатъ постоянно свободни. Началникътъ на всѣко разполагане на почивка лично следи за прилагането на тѣзи предпазителни мѣрки.

152. При всѣко разполагане на почивка трѣбва да се взиматъ мѣрки за отбрана, особено противъ нападение на противникови бронирани коли. Всѣка единица е отговорна за охраната на единъ участъкъ на разположението за почивка: опредѣля ѝ се учебенъ плацъ.

Преносимитѣ драгони могатъ да се използватъ въ охраната на разположената на почивка артилерия и бронирани единици.

Устройва се отбрана и противъ въздушнитѣ опасности.

За всѣка единица се предвижда една зона за събиране; колитѣ се събиратъ само въ последния моментъ.

153. Предписанията на предидущия параграфъ се прилагатъ напълно къмъ обозитѣ. Командирътъ на всѣко отделение е отговоренъ за тѣхната отбрана, дори ако той не разполага съ никаква придружаваща частъ.

Личниятъ съставъ на командитѣ за поддържане въ леката моторизирана дивизия се състои отъ два ескадрона, които трѣбва да бждатъ снабдени съ кадри и устроени за охрана на обозитѣ.

154. Щомъ започне настаняването, преглеждането на материалната частъ се извършва отъ водачитѣ, подъ наблюдението на командиритѣ на колитѣ и по заповѣдь на командиритѣ на единицитѣ. Поправкитѣ, необходими за доброто движение на колата, се извършватъ веднага отъ личния съставъ на единицитѣ. При нужда се повиква на помощъ личниятъ съставъ на работилницата на войсковата частъ.

Запаситѣ отъ бензинъ и масло се попълватъ, ако това не е било направено презъ време на последното спиране (почивка). Радиаторитѣ се напълватъ и се извършватъ всѣкидневнитѣ действия по поддържането.

155. За да се намалятъ до минимумъ признацитѣ, които могатъ да бждатъ използвани отъ противника, следитѣ, оставени отъ колитѣ, се изтриватъ, доколкото е възможно. За тази целъ ще може да бжде използвана една брана, влачена отъ колата.

Данни върху дължинитѣ на колонитѣ и траенето на преминаването на моторизираниѣ и механизирани единици

ЕДИНИЦИ	Дължина		Траене на преминаването
	По пѣтъ	При спягане (почивка)	
Взводъ бронирани автокартечници за оглеждане отъ 5 коли	300	100	
Мотоциклетенъ взводъ	300	100	
Ескадронъ отъ бронирани автокартечници за разузнаване .	1,500	300	4' по 25 клм. въ ч.
Ескадронъ отъ бойни бронирани автокартечници на конна дивизия (12 коли)	1,000	250	2' 1/2 по 25 клм. въ ч.
Ескадронъ отъ бойни бронирани автокартечници на леката механизирани дивизия (20 коли)	1,500	300	4' по 25 клм. въ ч.
Мотоциклетенъ ескадронъ	1,300	300	2' по 35 клм. въ ч.
Ескадронъ отъ преносими стрелци	1,600	350	4' по 25 клм. въ ч.
Дивизионъ отъ боенъ полкъ	3,000	600	8, по 25 клм. въ ч.
Преносима дружина на леката механизирани дивизия съ единъ боенъ обозъ	9,000	2,000	22' по 25 клм. въ ч.
Преносима дружина на конна дивизия съ единъ боенъ обозъ	7,000	1,500	18' по 25 клм. въ ч.
Преносима дружина върху камионетки съ единъ боенъ обозъ	6,000	1,200	15' по 25 клм. въ ч.
Разузнавателенъ полкъ на леката механизирани дивизия, пълненъ съставъ	8,000	2,000	13' по 35 клм. въ ч.
Боенъ полкъ на леката механизирани дивизия, пълненъ съставъ	8,000	2,000	22' по 25 клм. въ ч.
Полкъ отъ бронирани автокартечници на конна дивизия	12,000	3,000	20' по 35 клм. въ ч.
Полкъ отъ преносими драгони на леката механизирани дивизия, пълненъ съставъ	25,000	5,500	1 ч. по 25 клм. въ ч.
75 мм. отдѣление моторизирано съ единъ боенъ обозъ	3,500	800	10' по 25 клм. въ ч.

Даденитѣ по-горе числа представляватъ обща величина. Дължинитѣ сж пресмѣтнати, по правило, съ огледъ на 50 м. за кола и 20 м. за мотоциклетъ. Трѣбва да се отбележи, че въ походното движение на една голѣма колона най-важното е траенето на преминаването, защото колкото скоростъта е по-голѣма, толкова разстоянията трѣбва да се увеличатъ.

ОТДЪЛЪ IV

Разузнаване

Глава I

Разчленение и подчинение на земното разузнаване

156. Предписанията на отдѣлъ III на Правилника за конницата (2 частъ), относно разузнаването, сж въ сила и за единициѣ, снабдени съ моторни коли.

157. Разузнаването е едновременно въздушно и земно. Въ леката моторизирана дивизия въздушното разузнаване се осигурява отъ придадения ѱ орлякъ и се допълва отъ армейското въздухоплаване, когато се касае за далечни задачи. Каквато и да бжде конната единица, съответното земно разузнаване се извършва отъ подѣления, съставени изобщо отъ бронирани леки автокартечници за оглеждане и отъ мотоциклисти, засилени съ бързи свързочни срѣдства.

158. Обсегътъ на действие на моторизираниѣ разузнавателни подѣления е значителенъ поради тѣхната бързина и радиусъ на действие.

Тѣхното мощно въоръжение, поставено подъ броня, имъ дава възможность да разчистватъ пѣтищата отъ противникови машини, като продължаватъ разузнаването независимо отъ присѣтствието на противника.

Снабдяването имъ съ бронирани радио-коли съ голѣмъ обсегъ на действие и съ свързочни мотоциклисти имъ дава възможность да предаватъ сведенията въ най-кратко време.

Тѣ сж единственитѣ, които могатъ, въ връзка съ въздушното разузнаване, да осведомяватъ навреме командването върху възможната опасность отъ моторизирани или механизирани противникови сили.

Обсегъ на действие

159. Обсегътъ на земното разузнаване зависи отъ нуждитѣ за събиране на сведения на командването на голѣмата единица.

Необходимо е командването да бъде осведомявано за цѣлата зона, която неговата единица може да премине презъ деня, и обратно—за цѣлата зона, която единъ противникъ, съ същата скоростъ на движение, би изминалъ, за да достигне до него преди настъпването на нощта.

За една лека моторизирана дивизия тази зона може да достигне отъ 100 до 150 клм. дълбочина върху фронтъ отъ 40 до 60 клм.

Брой на подѣленията (Разузнавателнитѣ части)

160. Броятъ на разузнавателнитѣ подѣления (части) се определя отъ броя на голѣмитѣ пѣтни оси, които позволяватъ на противника да проникне въ зоната на действие на голѣмата единица.

Той се ограничава отъ срѣдствата, съ които разполага командването на голѣмата единица, и отъ нуждата, която заставя последната да запазва винаги единъ резервъ отъ разузнавателни срѣдства, било за да посрещне една нова обстановка, било за да изпълни нови заповѣди на командването.

Въ една лека моторизирана дивизия командирътъ на дивизията разполага за тази целъ съ:

- 8 взвода бронирани леки автокартечници;
- 8 взвода мотоциклисти, които съчетани позволяватъ да се образуватъ най-малко 8 подѣления.

Съставъ и сила на подѣленията (частитѣ)

161. Едно разузнавателно подѣление, по правило, обхваща:
- единъ командиръ, който разполага съ една бронирана кола за командване и съ мотоциклисти за свръзка;
 - срѣдства за бой и за разузнаване:
- Взводъ бронирани леки автокартечници;
за оглеждане (въ различенъ
Взводове отъ мотоциклисти брой);
- свръзочни срѣдства:

1. бронирана радио-кола, въоръжена. Радио-земна свръзка (радиопредавателъ съ къси вълни);
2. едно означително платно;
3. единъ постъ . . . 11
и сигнални платна — свръзка съ самолета*);
4. Мотоциклисти за свръзка.

*) Постътъ . . . 11 и сигналнитѣ платна се замѣнятъ съ единъ радиопредавателенъ постъ, когато самолетътъ за близко разузнаване е единъ многомѣстенъ самолетъ, снабденъ съ радиопредавателъ.

На практика, силата на подѐлението въ разузнавателни и бойни срѐдства ще бжде изобщо единъ взводъ бронирани леки автокартечници за оглеждане и единъ мотоциклетенъ взводъ и тогава то се нарича нормално разузнавателно подѐление.

Съ този съставъ подѐлението е само единъ обикновенъ разузнавателенъ патрулъ.

Когато срѐдствата ще позволяватъ и когато това се налага отъ обстановката, командването ще засилва нормалното разузнавателно подѐление съ единици отъ бронирани леки автокартечници за оглеждане и съ мотоциклисти.

Въ известни особени случаи и поради специална задача подѐленията сжщо могатъ да получаватъ допълнително бронирани бойни тежки автокартечници, бронирани разузнавателни тежки автокартечници, преносими части, срѐдства за преминаване на водни прегради и пр.

Все пакъ, за да не се обременяватъ тѣ, трѣбва да се пресмѣтатъ най-точно частитѣ за засилване, като се внимава най-вече, щото съответнитѣ скорости да бждатъ еднакви.

Траене на задачата

162. Задачата на едно разузнавателно подѐление, по правило, трае 24 часа.

Презъ това време повечето отъ подѐленията се нуждаятъ отъ снабдяване: тѣхната материалиа часть трѣбва да се почиства и понѣкога да се поправя. Въ нѣкои случаи, ако подѐлението не се смѣнява, то ще получава нова задача.

Следователно необходимо е въ края на деня то да може отново да влѣзе въ допиръ съ снабдителнитѣ елементи, които командирѣтъ, който му е далъ задачата, е изпратилъ къмъ него.

Мѣстото на допиръ ще се опредѣля въ заповѣдта за разузнаването. То ще се избира върху осята на подѐлението по такъвъ начинъ, че въ случай на среща съ единъ по-силенъ противникъ подѐлението да го намѣри по пжтя си, ако бжде принудено да се оттегли.

Глава II

Въздушно разузнаване въ полза на моторизираниѣ части

163. Голѣмиятъ радиусъ на действие на моторизираниѣ конни единици, бързината на тѣхнитѣ предвижвания, бързината на решенията, които трѣбва да се взематъ, се нуждаятъ отъ въздушно разузнаване съ голѣмъ обсегъ, често повтаряно и съ бързи свръзки.

Далечно въздушно разузнаване

164. Сведенията, които командването иска от далечното разузнаване, трябва ежедневно да му позволяват да дава за следния ден целесъобразно насочване на своето земно и близко въздушно разузнаване.

Тия сведения се отнасят най-вече за главните сили на противника, особено върху голъмитъ пжтища, чиито направления могат да бждат опасни и допринасят за осигуряване свободата на маньовъра на началника.

Въ дълбочина тѣ се търсят до разстояния, съответстващи на нуждите на командването, съ огледъ на маньовъра, който неговата задача и противникътъ могат да му наложатъ презъ следните дни.

Тѣзи разстояния възлизатъ най-малко на единъ автомобиленъ преходъ предъ земното разузнаване. Така тѣ могатъ да достигнатъ обсегъ отъ 200 клм. предъ главните сили. Прочее, за това разузнаване самолетитѣ трябва да иматъ радиусъ на действие отъ 500 до 600 клм. (многомѣстни самолети).

Въ случай, когато придадениятъ на леката моторизирана дивизия орлякъ не притежава подобенъ типъ самолети, нуждите на далечното разузнаване ще се осигуряватъ отъ армейското въздухоплаване.

Задната граница на зоната на действие винаги се определя съ армейската заповѣдъ.

Отсамъ тази граница сведенията се искатъ отъ близкото въздушно разузнаване.

Близко въздушно разузнаване

165. Близкото въздушно разузнаване действува въ връзка съ подѣленията на земното разузнаване.

То има за цель:

- да ги подпомогне въ изпълнението на задачата имъ;
- да осигури, при случай, свързката между земното разузнаване и командването.

Самолетитѣ на близкото въздушно разузнаване трябва:

1. да разузнаватъ предъ разузнавателните подѣления на дълбочина най-малко равна на разстоянието, което ги отдѣля отъ тѣхния бждещъ обектъ, или около 20 клм.;

2. да подпомогнатъ действията на подѣленията, които се намиратъ въ допиръ, като имъ сигнализиратъ свободните мѣста за преминаване или опасноститѣ отъ страна на противника.

Голъмитѣ конни единици, които притежаватъ само единъ самолетенъ орлякъ, не могатъ да осигуряватъ непрекъснатото изпълнение на тѣзи задачи и да даватъ същевременно на всѣко подѣление единъ самолетъ за близко разузнаване. Въ краенъ случай всѣки самолетъ ще може да работи въ връзка

съ две подълнения, които действуват върху непокрытата мѣстность и ако тѣхнитѣ съответни оси не сж твърде много отдалечени (4 до 5 клм.).

Командирътъ на голѣмата единица, съобразно възможноститѣ, ще дава задачи за близко разузнаване на най-важнитѣ подълнения и ще опредѣля часоветѣ, било съ огледъ на възможноститѣ на противника, било като предвижда задачи за придружаване за времето, когато подълненията ще изпратятъ едно важно сведение за влизане въ допиръ.

Всички важни сведения, събрани отъ единъ самолетъ за близко разузнаване, се предаватъ незабавно не само на подълнението, къмъ което е придаденъ, но и на командира на дивизията.

Всички задачи се изпълняватъ отъ срѣдна или низка височина, понеже нашитѣ или противникови механизирани части трудно се разпознаватъ на мѣстността. Тѣ се нуждаятъ отъ специално подготвени наблюдатели, добре познаващи обстановката.

Г л а в а III

Походно движение на подълненията

166. Всѣко разузнавателно подълнение получава заповѣдь, въ която се опредѣля:

1. неговата задача: естеството на сведенята, които трѣбва да се събиратъ;
2. осьта на неговото движение;
3. участъкътъ за действие;
4. последователнитѣ обекти, за които то ще трѣбва да изпраща дори отрицателни сведения;
5. свръзкитѣ, които трѣбва да се осществятъ:
 - съ командването на голѣмата единица (последователнитѣ мѣста на командното мѣсто);
 - съ самолета за близко разузнаване;
 - съ патрулитѣ на далечното охранение, действуващи по сжщата посока;
 - при случай, съ съседнитѣ разузнавателни подълнения;
6. мѣстото на съприкосновение съ тила, нужно следъ изпълнението на задачата.

167. Всѣкога, когато е възможно, изпълнението на задачата се проучва чрезъ предварителна работа, върху картата, подъ ръководството на съответния командиръ, при което се изучаватъ: мѣстността, пжтищата, скоковетѣ, разузнаванията, които трѣбва да се извършватъ по фланговетѣ и при нужда поведението което трѣбва да се държи на мѣстата гдето се предвижда съпротива отъ страна на противника, и сигналитѣ, които трѣбва да се употрѣбаватъ за свръзкитѣ въ вжтрешността на подълнението.

Тази работа е отъ най-голѣмо значение и позволява на началника да използва максимално скоростта на своитѣ машини.

168. Осъта на движението е винаги единъ пжтъ, представляващъ единъ отъ главнитѣ пжтища на зоната на действие на голѣмата единица. Подѣлението се предвижва върху тази ось и ако презъ време на изпълнението на задачата бжде заставено да се отклони временно, поради присжтствието на противника, винаги трѣбва да запазва по нея единъ елементъ за допиръ.

169. Зоната на действие опредѣля за командира на подѣлението рамкитѣ на неговото разузнаване. Границитѣ на тая зона не сж повелителни и той не трѣбва да се колебае да ги преминава, за да заобиколи едно препятствие, при условие, да запазва допира по своята ось и се възвърне, безъ да се бави, въ собствената си зона.

170. Разчленението на нормалното разузнавателно подѣление е посочено по-горе (отдѣлъ IV, глава 1, параграфъ 161).

Засиленото подѣление изобщо ще обхваща:

— като първи ешелонъ, единъ смѣсенъ патрулъ, действащъ върху осъта и представляващъ първия разузнавателенъ елементъ;

— главни сили, разчленени на единици, състоещи се отъ нѣколко смѣсени патрули, чиито задачи ще се предвиждатъ доколкото е възможно предварително;

— една задна охрана, обхващаща радиоколитѣ и бойния обозъ на подѣлението, ако има такъвъ. Тази задна охрана е съставена отъ мотоциклести и, ако е възможно, една бронирана кола, която се движи на опашката на подѣлението.

171. Между целитѣ, опредѣлени отъ заповѣдта за разузнаването, подѣлението напредва съ скокове.

Дължината на тѣзи скокове зависи отъ мѣстността и отъ пжтната мрежа.

Ако подѣлението има главни сили, то ще се старае винаги да се разчленява по дължината на цѣлото отстояние, интересуващо манювра, отстояние, опредѣлено между два кръстопжтя (преденъ и заденъ).

Командирътъ на подѣлението, който винаги се движи съ първия ешелонъ, регулира времето на спиранията. Той е свързанъ съ главнитѣ сили чрезъ мотоциклети.

172. Пристигайки близу до една отъ целитѣ, които трѣбва да се разузнаятъ, главнитѣ сили задължително трѣбва да спратъ задъ закритие и близу до точкитѣ на мѣстността, които имъ даватъ възможности за манюври (рокадни движения; предвижвания). Тѣ автоматично съблюдаютъ следното:

1. да се придържатъ къмъ осъта на походното движение;

2. да маскиратъ личния си съставъ съ всички възможни сръдства;

3. да устройватъ наблюдението въ всѣка единица;

4. всѣки елементъ да бжде свързанъ съ очна връзка съ предшествувация;

5. разузнаване на околноститѣ на пжтя и на възможнитѣ предвижвания;

6. всички единици или патрули трѣбва да иматъ готовностъ за действие.

Командирътъ на подѣлението черпи отъ главнитѣ си сили допълнителнитѣ разузнавателни елементи, отъ които може да се нуждае, за да допълни разузнаването на своя първи ешелонъ

173. Мѣстото на командира на подѣлението, по правило, се намира близу до първия патрулъ. Съобразно обстановката той използва като превозно сръдство своята командна бронирана кола, или заема мѣсто въ единъ мотоциклетенъ кошъ.

Отъ значение е той винаги да бжде готовъ да отиде бързо тамъ, гдето неговото присѣствие е най-полезно, за да осигури най-добре командването на подѣлението си.

174. Влизането въ допиръ и запазването на допира се извършва съобразно предписанията на отдѣлъ II, глава I.

Въ частния случай, когато едно подѣление, което е спрѣсно по цѣлата широчина на зоната на действие, притежава достатъчно сръдства за отваряне пжть съ сила, командирътъ на подѣлението, като продължава да опредѣля срещнатитѣ съпротиви, избира една удобна точка, съ лесенъ достъпъ, която може ефикасно да бжде обстрелвана съ по-голѣмата частъ на неговитѣ огньове, и съ бързо и грубо действие, въ което се използва нападателната способностъ на бронираниитѣ коли той се опитва да си пробие пжть, да залови пленници и да изпрати напредъ разузнавателни елементи. Ако сполучи, той веднага трѣбва да осигури заемането на завладѣната точка, за да позволи завръщането на своитѣ разузнавателни елементи преди да продължи изпълнението на задачата си.

Глава IV

Разузнаване засилено отъ далечната охрана или подпомогнато отъ преднитѣ охрани

175. Когато едно разузнавателно подѣление бжде настигнато или прибрано отъ едно охранително подѣление, дветѣ образуватъ едно подѣление, подъ командата на по-старши отъ тѣхъ.

Въ известни случаи командването ще предвижда таз възможностъ и ще опредѣля една обща задача.

Срещу превъзходенъ и настѣпващъ противникъ подѣлението става „подѣление за забавяне“ (вижъ отдѣлъ VI, глава

III, чл. 263) и се старее да забавя движението на противника.

Щомъ последниятъ престане да напредва или се оттегли, охранителното подѣление заема най-благоприятната точка, за да изпълнява задачата си, а разузнавателното подѣление отново получава свободата си, като продължава разузнавателната си задача.

176. Ако едно разузнавателно подѣление бжде настигнато отъ една предна охрана, то автоматично минава подъ заповѣдитѣ на командира на предната охрана.

Щомъ като първитѣ елементи на разузнавателния ешелонъ на една предна охрана достигнатъ близу до едно разузнавателно подѣление, командирътъ на подѣлението запознава веднага командира на предната охрана съ обстановката и му съобщава всички сведения, които вече е събралъ за противника, за мѣстата на оржжията и машинитѣ, които е можалъ да отбележи, и върху улесненията и затрудненията, които предлага мѣстността.

Той също го осведомява върху мѣстонахождението на всичкитѣ елементи на своето подѣление.

Следъ това той влиза въ подчинение на командира на предната охрана и получава нарежданията му.

Среща на две неприятелски разузнавателни подѣления

177. Спазватъ се предписанията за боя между бронирани подѣления, отдѣлъ II, глава I, параграфъ 66.

ОТДЪЛЪ V

Охрана

Глава I

Общи указания

Членъ единственъ

178. Възможността за използване отъ противника части съ голѣма способностъ за движение и голѣмъ радиусъ на действие чувствително увеличава значението на „охраната“ за всички родове войски.

Нейната важностъ особено се е увеличила за моторизираниѣ конни единици, поради:

- дълбочината и уязвимостъта на тѣхнитѣ колони;
- условията на мѣстността, въ зависимостъ на които се намиратъ автомобилнитѣ части.

179. Размѣрътъ на охраната и нейната сила и съставъ се намиратъ въ зависимостъ отъ идеята на маньовра на началника. Тѣ иматъ за основа времето и пространството, които той счита за необходими:

- за да остане презъ цѣлото време въ състояние да извърши маньовра, който е замисленъ;
- впоследствие, за да постави въ действие, въ безопасностъ и съ тѣхната максимална скоростъ срѣдствата, които е решилъ да употреби за него.

180. Охраната се постига:

- чрезъ разузнаването;
- чрезъ бойния редъ (групировката);
- чрезъ действието на охранителнитѣ подѣления.

Тя обхваща:

една далечна охрана, образувана отъ постове съ промѣнлива сила, съобразно обстановката и мѣстността;

една близка охрана, образувана:

- при движение: отъ преднитѣ охрани, страничнитѣ охрани, заднитѣ охрани;
- при почивка: отъ преднитѣ стражи (постове).

Освенъ това и въ всички ешелони при движение, както и при почивка, денемъ и нощемъ, командирътъ осигурява съ

собственитѣ си сръдства непосредствената защита на единицитѣ си против земнитѣ нападения на противникови бронирани коли и против въздушни нападения.

Понѣкога ще се употребяват единици отъ преносими драгони, за да съдействуватъ на охраната при настаняване на почивка на бронирани единици и на моторизираната артилерия.

Защитата противъ противниковитѣ самолети може да се допълни съ противовоздушни части.

Глава II

Далечна охрана

Членъ единственъ

181. Задачитѣ на далечното охранение сж опредѣлени въ отдѣлъ I, глава II, членъ 3.

Тѣ иматъ за целъ да осигурятъ презъ всѣко време свободата на командира да разполага съ сръдствата си.

Донесенията за липса на противникъ позволяватъ на моторизиранитѣ части безопасно да напредватъ съ най-голѣма скоростъ.

Донесения за присѣствие на противникъ ще предизвикатъ вземане на всички полезни мѣрки, съ огледъ на среща съ него.

182. Далечното охранение се осигурява отъ стражи съ различенъ съставъ, изнесени напредъ върху мѣста, презъ които противникътъ неминуемо ще мине, кръстопътища, мостове, тѣснини.

Подвижността на мотоциклетнитѣ единици и тѣхното въоръжение съ автоматични оржжия ги правятъ годни за тѣзи охранителни задачи и защита съ голѣмъ обсегъ на действие.

Стражитѣ, поставени въ важни точки, могатъ да бждатъ засилвани съ картечници, преносими драгони и бронирани тежки автокартечници за разузнаване.

Изобщо числениятъ съставъ на една стража никога не ще бжде по-малкъ отъ една бойна група (отдѣление).

183. Разстоянието, на което се изнася напредъ мрежата на далечната охрана и фронтътъ, който тя заема, зависятъ главно отъ мѣстността, отъ обстановката и голѣмината на войсковата единица, която трѣбва да се охранява.

Като се държи смѣтка за времето за предаване на сведенията и за съпротивителната способностъ на охранителнитѣ стражи, командирътъ трѣбва да разполага съ необходимото време и пространство, за да разчлени и насочи своитѣ групи, съ огледъ на маньовра, който е решилъ да извърши преди противникътъ да е влѣзълъ въ допиръ.

За една моторизирана лека дивизия въ походен редъ, чието разположение ще се ешелонира върху 40 клм. дълбочина, далечната охрана ще бжде изнесена напредъ на срѣдно разстояние отъ 15—20 клм. предъ преднитѣ охрани, или на 30—40 клм. предъ главнитѣ сили.

По правило, фронтътъ, който тя ще заеме, не е по-малкъ отъ 20 клм.; често ще се простира и върху фланговетѣ на дадения за походно движение участъкъ.

184. Мрежата отъ охранителнитѣ стражи се простира:

— или предъ фронта;

— или върху открититѣ флангове на единицата, чиято охрана осигуряватъ.

Тѣ охраняватъ зоната на действие на последната и главнитѣ пжтища, по които изобщо вече сж минали елементитѣ на разузнаването.

Подъ командата на единъ и сжщъ командиръ тѣ образуватъ групирания, чието разположение нормално съвпада съ зоната на действие на една предна или странична охрана.

Въ леката моторизирана дивизия тѣзи групирания могатъ да се намиратъ или подъ непосредственитѣ заповѣди на командира на дивизията, или подъ заповѣдитѣ на командира на походната група предъ или на фланга на която действуватъ.

Въ началото на едно действие охранителнитѣ стражи следватъ сжщитѣ оси, както разузнавателнитѣ подѣления, до тѣхното пристигане на първитѣ мѣста, които имъ сж опредѣлени. Но каквато и да е обстановката тѣ запазватъ своята охранителна задача.

185. Общото разположение на далечната охрана се предвижда споредъ заповѣдитѣ на командира, съ огледъ на движенията на главнитѣ сили и сведенията на разузнаването.

Напредването се извършва съ бързи скокове, като, по правило, стражитѣ напускатъ мѣстата си само следъ смѣняването имъ отъ леки елементи, изнесени напредъ отъ преднитѣ охрани, и когато разузнаването съобщи, че е достигнало или преминало новитѣ мѣста на охраната.

186. Когато мрежата на далечната охрана е заела една линия на мѣстността, чието държане е необходимо за манювра, проектиранъ отъ командира, тя веднага трѣбва да бжде засилена отъ елементи съ мощни и бързи огневи срѣдства (мотоциклетни картечници или преносими единици, бронирани тежки автокартечници за разузнаване и пр.), взети отъ преднитѣ охрани.

Тѣзи елементи за засилване, които трѣбва да преминаватъ срѣдно 15—20 клм., ще могатъ да влѣзатъ въ действие следъ половинъ часъ.

Тогаво разположението на далечната охрана, образувано въ началото отъ отдѣлни елементи, се превръща въ една широка огнева преграда, първи ешелонъ на манювра на глав-

нитѣ сили, било съ огледъ на едно фронтално действие или на единъ обходенъ маньовъръ, било за да се прикрива едно оттегляне.

187. Всѣка охранителна стража въ допиръ съ противника трѣбва да запази този допиръ на всѣка цена. Тя се противопоставя на противниковото напредване, като се оттегля къмъ предната охрана.

Ако преди това къмъ нея се е присъединило едно разузнавателно подѣление, цѣлото образува едно „подѣление за забавяне“, което действува споредъ правилата, установени въ отдѣлъ VI, глава III, чл. 2, параграфъ 263.

188. Стражитѣ на далечната охрана сж свързани:

— съ командира, подъ чиито непосредствени заповѣди се намира;

— съ командира на предната охрана и разузнавателното подѣление (при случай), което действува по тѣхната ось.

За тази цель тѣ разполагатъ съ мотоциклисти за свързка и при случай съ радиопостове.

Свързката съ предната охрана нормално се извършва (поддържа) съ огледъ на разстоянието (15—20 клм.) отъ мотоциклисти.

Г л а в а III

Близка охрана

Членъ първи

Предна охрана

189. Предната охрана дава на командира необходимото време и пространство за поставянето въ действие своитѣ сръдства, т. е. да извърши маньовра, който разузнаването и далечната охрана сж му позволили да подготви.

190. Предната охрана трѣбва не само да осведомява командването, но да прикрива и закриля войскитѣ противъ всѣкаква изненада. Нейното действие се простира върху цѣлата широчина на дадената ѝ зона.

Нейниятъ фронтъ, като се знае сегашната далекобойность на автоматичнитѣ оржжия, не би трѣбвало да бжде по-малкъ отъ 2 клм. отъ едната и другата страна на осъта на походното движение, или най-малко 4 клм. взетъ общо (изцѣло).

Ако този участъкъ на действияе надминава 5—6 клм., затрудненията, които ще срещне упражняването на командването върху такъвъ фронтъ, рискуватъ да забавятъ чувствително скоростъта на движението.

Съ огледъ на горното полезно е, ако пѣтната мрежа позволява, да се образуватъ нѣколко колони, като всѣка има своя предна охрана.

За една моторизирана лека дивизия въ походен редъ, чието разположение ще се ешелонира върху 40 клм. дълбочина, далечната охрана ще бжде изнесена напредъ на сръдно разстояние отъ 15—20 клм. предъ преднитѣ охрани, или на 30—40 клм. предъ главнитѣ сили.

По правило, фронтътъ, който тя ще заеме, не е по-малкъ отъ 20 клм.; често ще се простира и върху фланговетѣ на дадения за походно движение участъкъ.

184. Мрежата отъ охранителнитѣ стражи се простира:

— или предъ фронта;

— или върху открититѣ флангове на единицата, чието охрана осигуряватъ.

Тѣ охраняватъ зоната на действие на последната и главнитѣ пжтища, по които изобщо вече сж минали елементитѣ на разузнаването.

Подъ командата на единъ и сжщъ командиръ тѣ образуватъ групирания, чието разположение нормално съвпада съ зоната на действие на една предна или странична охрана.

Въ легата моторизирана дивизия тѣзи групирания могатъ да се намиратъ или подъ непосредственитѣ заповѣди на командира на дивизията, или подъ заповѣдитѣ на командира на походната група предъ или на фланга на която действуватъ.

Въ началото на едно действие охранителнитѣ стражи следватъ сжщитѣ оси, както разузнавателнитѣ подѣления, до тѣхното пристигане на първитѣ мѣста, които имъ сж опредѣлени. Но каквато и да е обстановката тѣ запазватъ своята охранителна задача.

185. Общото разположение на далечната охрана се предвижва споредъ заповѣдитѣ на командира, съ огледъ на движенията на главнитѣ сили и сведенията на разузнаването.

Напредването се извършва съ бързи скокове, като, по правило, стражитѣ напускатъ мѣстата си само следъ смѣняването имъ отъ леки елементи, изнесени напредъ отъ преднитѣ охрани, и когато разузнаването съобщи, че е достигнало или преминало новитѣ мѣста на охраната.

186. Когато мрежата на далечната охрана е заела една линия на мѣстността, чието държане е необходимо за маньовра, проектиранъ отъ командира, тя веднага трѣбва да бжде засилена отъ елементи съ мощни и бързи огневи сръдства (мотоциклетни картечници или преносими единици, бронирани тежки автокартечници за разузнаване и пр.), взети отъ преднитѣ охрани.

Тѣзи елементи за засилване, които трѣбва да преминаватъ сръдно 15—20 клм., ще могатъ да влѣзатъ въ действие следъ половинъ часъ.

Тогава разположението на далечната охрана, образувано въ началото отъ отдѣлни елементи, се превръща въ една широка огнева преграда, първи ешелонъ на маньовра на глав-

нитѣ сили, било съ огледъ на едно фронтално действие или на единъ обходенъ маньовъръ, било за да се прикрива едно оттегляне.

187. Всѣка охранителна стража въ допиръ съ противника трѣбва да запази този допиръ на всѣка цена. Тя се противопоставя на противниковото напредване, като се оттегля къмъ предната охрана.

Ако преди това къмъ нея се е присъединило едно разузнавателно подѣление, цѣлото образува едно „подѣление за забавяне“, което действува споредъ правилата, установени въ отдѣлъ VI, глава III, чл. 2, параграфъ 263.

188. Стражитѣ на далечната охрана сж свързани:

— съ командира, подъ чиито непосредствени заповѣди се намира;

— съ командира на предната охрана и разузнавателното подѣление (при случай), което действува по тѣхната ось.

За тази цель тѣ разполагатъ съ мотоциклисти за свързка и при случай съ радиопостове.

Свързката съ предната охрана нормално се извършва (поддържа) съ огледъ на разстоянието (15—20 клм.) отъ мотоциклисти.

Г л а в а III

Близка охрана

Членъ първи

Предна охрана

189. Предната охрана дава на командира необходимото време и пространство за поставянето въ действие своитѣ срѣдства, т. е. да извърши маньовра, който разузнаването и далечната охрана сж му позволили да подготви.

190. Предната охрана трѣбва не само да осведомява командването, но да прикрива и закриля войскитѣ противъ всѣкаква изненада. Нейното действие се простира върху цѣлата широчина на дадената ѝ зона.

Нейниятъ фронтъ, като се знае сегашната далекобойность на автоматичнитѣ оржжия, не би трѣбвало да бжде по-малкъ отъ 2 клм. отъ едната и другата страна на осъта на походното движение, или най-малко 4 клм. взетъ общо (изцѣло).

Ако този участъкъ на действае надминава 5—6 клм., затрудненията, които ще срещне упражняването на командването върху такъв фронтъ, рискуватъ да забавятъ чувствително скоростъта на движението.

Съ огледъ на горното полезно е, ако пѣтната мрежа позволява, да се образуватъ нѣколко колони, като всѣка има своя предна охрана.

191. До първия допиръ съ противника скоростта на движението на предната охрана зависи от скоростта на главнитъ сили.

Ако сведенията на охраната сж отрицателни, тази скорост може да достигне 15—20 клм., при условие, обаче, че предната охрана е снабдена съ достатъченъ брой бронирани тежки автокартечници за разузнаване.

192. Всѣка предна охрана обхваща:

— разузнавателни елементи отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване и мотоциклисти;

— свързочни елементи и изобщо пионерни елементи;

— елементи за заемане на мѣстността: преносими драгони (и картечници), ако е възможно, върху всждеходни коли.

— при случай, бойнитъ елементи (елементи за водене на бой) и за засилване: бойни бронирани автокартечници, бронирани коли съ орждия, моторизирана артилерия.

Съставътъ и силата на една предна охрана се мѣни съ голѣмината на войсковата единица, която тя охранява, затрудненията на разузнаването на мѣстността и естеството на възложената задача.

Членъ втори

Походното движение на предната охрана

193. Заповѣдта до предната охрана обхваща:

— сведения за противника, съ посочване на линията, отъ която нататъкъ срещата е възможна;

— действие на предната охрана въ случай на среща съ противника;

— съставъ;

— посока на движение, участъкъ за действие, последователни обекти, обектитъ на главнитъ сили;

— разузнавателнитъ подѣления, стражитъ на далечната охрана, разположени отпредъ; съседнитъ елементи, свързкитъ, които трѣбва да се осигуряватъ;

— мѣстото на командира на колоната.

Тази заповѣдъ трѣбва да посочва, въ даденъ случай, състава на пѣтитъ разузнавания на автомобилната служба и пионернитъ части, които трѣбва да действуватъ подъ закрилата на разузнавателнитъ елементи на тази предна охрана.

194. Осѣта на походното движение на предната охрана често ще бжде следвана отъ едно разузнавателно подѣление и една охранителна стража.

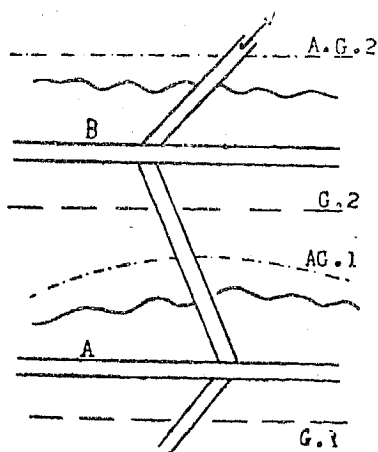
195. Последователнитъ обекти на предната охрана се намиратъ въ зависимостъ главно отъ маньовра, замисленъ отъ командира.

Тѣ се избиратъ по начинъ да осигурятъ заemanето на мѣстността, необходима за развитието на този маньовъръ както следва:

— ако маньовърътъ е нападателенъ, върху една естествена преграда, чиито мостове и тѣснини тя ще държи, върху линия отъ хребети, която осигурява наблюдателни мѣста и пр.;

— ако маньовърътъ е отбранителенъ, задъ едно препятствие на мѣстността, върху хребети или крайнини, които подпомагатъ обстрела или позволяватъ далечни огневи действия.

Изобщо обектитѣ на предната охрана сж свързани съ тѣзи на главнитѣ сили: тѣхното завладяване трѣбва да позволи на последнитѣ да могатъ да достигатъ до тѣхъ безъ опасностъ.

Обектитѣ на главнитѣ сили, за разлика отъ тѣзи на предната охрана, се опредѣлятъ отъ командира по такъвъ начинъ, че да могатъ въ всѣко време да извършватъ маньовра, който противникътъ би могълъ да имъ наложи.

Последнитѣ, следователно, ще се отбелязватъ отъ голѣмитѣ странични пѣтища, благоприятни за едно възможно бързо измѣняване на посокитѣ на колонитѣ или на тѣхното разположение.

Следователно главитѣ на колонитѣ не трѣбва да надминаватъ кръстопѣтищата (А.В.), които позволяватъ извършването на тѣзи странични движения, преди предната охрана да заеме обекта, чието държане ще позволи бждещето напредване на главнитѣ сили.

Щомъ като достигнатъ обекта си (. 1.), главнитѣ сили изпращатъ напредъ незабавно леки елементи (мотоциклисти, преносими драгони), предназначени да смѣнятъ предната охрана

на позицията, която тя заема (А . . 1.), за да ускорят нейното предвижване към следния обект (А . . . 2.).

Щомъ се извърши това смѣняване, предната охрана започва отново напредването си. Щомъ тя сигнализира пристигането си въ А 2., главнитѣ сили напускатъ . . . 1., като се предвижватъ съ пълната си скоростъ къмъ новия обект . . . 2., като сжщевременно изпращатъ върху А 2. елементи за смѣняване на предната охрана, както направиха това по-рано за А 1.

При достигане въ А . . . 1. елементитѣ, които по-рано смѣниха тамъ предната охрана, се освобождаватъ. Такъ се продължава до влизане въ допиръ съ противника.

Напредването на главнитѣ сили и това на предната охрана ще се извършва въ тѣсна зависимостъ. Главнитѣ сили, за да напреднатъ изчакватъ осигуряването отъ предната охрана на точки, намиращи се на съответно разстояние и които ще гарантиратъ безопасността при движението и обратно, предната охрана, за да се предвижи изчаква главнитѣ сили да дойдатъ въ благоприятно положение, което ще имъ даде свобода на действие при среща съ противника.

Изборътъ на обектитѣ; . . . 1., А 1 2., А 2., и разстоянието, което ги отдѣля, зависятъ отъ мѣстността и дълбочината на колоната.

При известни случаи това разстояние може да достигне временно до 20—30 клм.

То ще бжде намалявано, когато това ще позволяватъ сведенията на въздушното и земно разузнаване и на охраната за липса на противникъ. Именно по такъвъ начинъ главнитѣ сили ще могатъ да напустнатъ . . . 1., щомъ като се съобщи, че предната охрана е преминала . . . 2. и преди тя да се е настанила върху А . . . 2.

Напротивъ, щомъ противникътъ бжде забелязанъ, процесътъ на походното движение, посоченъ по-горе, трѣбва строго да се съблюдава.

Членъ трети

Разчленение на предната охрана

Влизане въ допиръ

196. Предната охрана се разчленява на разузнавателенъ ешелонъ и боенъ ешелонъ, като всѣки има свой командиръ.

Командирътъ на предната охрана образува своитѣ два ешелона въ зависимостъ отъ мѣстността, която трѣбва да разузнава, и съобразно полученитѣ заповѣди : бойниятъ ешелонъ ще бжде толкова по-силенъ, колкото намѣренията спрямо противника ще бждатъ по-нападателни.

Той нѣма опредѣлено мѣсто въ разположението на охраната (походния редъ).

Снабденъ съ бързи срѣдства за свързка, той напредва съ единия или другия отъ ешелонитѣ си, като винаги е въ състояние да ги вкара въ действие.

Разузнавателниятъ ешелонъ се предвижва на скокове. Дължината на тѣзи скокове и скоростта на движението имъ зависятъ отъ мѣстността и положението. Обектътъ на всѣки отъ тѣхъ изобщо се отбелязва отъ една линия отъ хребети, една крайнина или една естествена преграда.

Разузнавателниятъ ешелонъ се състои отъ смѣсени патрули (бронирани тежки автокартечници за разузнаване, мотоциклисти). Тѣхниятъ брой се мѣни съобразно естеството на мѣстността презъ течение на всѣки скокъ (пѣтица по посока на походното движение, важни точки, които трѣбва да се разузнаватъ, наблюдателни мѣста). Всѣки патрулъ получава една проста задача при ограниченъ обектъ, посочванъ доколкото е възможно върху самата мѣстность (точка, която трѣбва да се достигне, пѣтъ, мѣсто за изпращане на сведенията и, при случай, сборното мѣсто).

При дейността си елементитѣ на разузнавателния ешелонъ иматъ нужда отъ твърде бързи движения и постоянно внимание; личниятъ съставъ твърде много се изморява, а сѣщо и материалната частъ; ето защо презъ течение на единъ и сѣщъ день трѣбва да се смѣняватъ всички елементи отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване и отъ мотоциклисти на предната охрана между двата ешелона — разузнавателенъ и боенъ.

Бойниятъ ешелонъ, който обхваща остатъка отъ предната охрана, следва разчлененъ по осѣта на походното движение, готовъ да се намѣси и завладѣе теренъ, за да засили или прибере разузнавателния ешелонъ, съобразно съ поведението, което му се налага отъ оперативната заповѣдъ.

Той сѣщо се предвижва на скокове, които се отбелязватъ изобщо отъ заднитѣ граници на частитѣ на мѣстността, въ която действува разузнавателниятъ ешелонъ, или отъ една естествена преграда или отъ крайнината на една покривка (гора).

Презъ време на походното движение разстоянието между двата ешелона зависи не само отъ времето, необходимо за предаването на сведенията отъ разузнавателния ешелонъ, но сѣщо и отъ мѣстността и отъ времето, което е нужно за бойния ешелонъ да се развърне и да изпълни задачата си за оказване на подкрепа или прибѣгване.

Ако бойниятъ ешелонъ е образуванъ отъ преносими единици, по причина на уязвимостта имъ това разстояние не трѣбва да бжде по-малко отъ 3 до 4 клм.

Предната охрана извършва по такъв начинъ напредването си съ широко и бързи скокове до първия допиръ.

197. Въ допиръ се влиза отъ разузнавателния ешелонъ. Допирътъ се оточнява отъ бойния ешелонъ (вижъ отдѣлъ VI, глава II).

Следъ първия допиръ командирътъ на колоната (или на голѣмата единица) измѣнява, ако е нужно, дължината на скоковетъ, предвидени въ неговата първоначална заповѣдь, съ огледъ на мѣстността и на маньовра, който проектира следъ получаване на сведенията.

198. Предната охрана винаги се намира въ непосредствена свръзка съ командира на колоната (или на голѣмата единица).

Последниятъ се движи въ непосредствена близостъ до бойния ешелонъ и самъ осигурява свръзката съ главнитѣ сили.

Ако е нужно, предната охрана се свръзва съ патрули съ съседнитѣ предни охрани.

199. Нападателната способностъ на една предна охрана съ разглеждания по-горе съставъ (параграфъ 195) е силно ограниченъ.

Често тя ще може само да завладява слабо заети точки, които маньоврътъ позволява да се окръжатъ и завладѣятъ.

Въ една голѣма конна единица, ако командирътъ има за целъ да завладѣе съ предната си охрана особено важнитѣ точки за бждещия маньоврътъ, трѣбва да я засилва съ бойни елементи (бронирани бойни автокартечници, конни бронирани автоорждия) и понѣкога дори да ѝ дава подкрепа съ цѣлата си артилерия или частъ отъ нея.

Въ всички случаи боятъ трѣбва да се започва бързо и внезапно, за да се получатъ най-голѣми резултати чрезъ изненада.

200. При отстъпателно походно движение изобщо се образува по една предна охрана, върху всѣка ось на оттеглянето.

Тѣзи предни охрани чиито сила и съставъ се мѣнятъ съобразно обстановката, най-често изпълняватъ полицейска роля.

Заедно съ взводоветъ за уреждане на пѣтното движение и съ инженернитѣ единици тѣ ще се грижатъ да очистватъ пѣтя за главнитѣ сили.

Движатъ се на достатъчно разстояние отъ последнитѣ, за да иматъ време да извършватъ разузнавания и въ даденъ случай да подобряватъ или възстановяватъ съобщенията.

По такъв начинъ тѣ отстраняватъ всѣка прѣчка за походното движение, която може да забави или дори да спре движението на главнитѣ сили.

Членъ четвърти

Странични охрани

201. Уязвимостта и дълбочината на автомобилният колони създават трудности при защитата на техните флангове, най-вече против нападение на бронирани коли.

Тази защита може да бъде достигната чрез:

- разузнаването;
- далечната охрана;
- подълненията на страничните охрани.

202. Страничните охрани използват, доколкото е възможно, така както постове на далечната охрана, естествените прегради на местността, които противникът може да премине само в известни принудителни точки.

Тъ осигуряват връзката си с главните сили чрез радио или с мотоциклисти, а при случай с самолети.

Тъ могат да бъдат неподвижни или подвижни.

Членъ пети

Неподвижни странични охрани

203. Неподвижните странични охрани заемат точки от местността, които позволяват достъпа в зоната на походното движение на единиците.

Тъ се отделят предварително от командира на колоната, по начин да бъдат поставени в действие в желания момент.

Стоенето им на едно място зависи от времето, необходимо за преминаването на колоната.

Разстоянието, на което трябва да бъдат изнесени встрани, зависи главно от местността и връзката: срещу противник, разполагащ с моторизирани средства, и при липса на естествена преграда на местността, чиито места на преминаване могат да се заемат или преградят, това разстояние достига от 15 до 20 км.

204. Съставът и силата на една неподвижна странична охрана зависят от естеството на местността, от значението на точката, която се заема, и от съпротивителната способност, която трябва да й се даде съобразно с сведенията за противника.

Тя обхваща:

— огневи елементи: мотоциклисти, при случай преносими драгони;

— разузнавателни елементи: бронирани леки автокартечници за оглеждане, бронирани тежки автокартечници за разузнаване;

- бързи свързочни средства;
- противоброневни оръжия.

205. Разчленяването на колонитѣ, направено съ огледъ да се намѣсятъ въ застрашената посока всички или частъ отъ бронираниѣ единици, ще представлява най-добра защита срещу нападение на противника върху единъ откритъ флангъ.

Необходимо е само да се получаватъ навреме сведенията

Членъ шести

Подвижна странична охрана

206. Подвижната странична охрана се състои отъ серия постове, които последователно се предвижватъ съ постепенното напредване на колоната.

Тѣ действуватъ на разстояния, посочени за неподвижнитѣ странични охрана, и сж групирани подъ едно и сжщо командване.

Поставени върху една ось на движение, успоредна на тази на колоната, и върху дълбочина пропорционална на дължината на последната, тѣ се охраняватъ по посоката на походното движение отъ единъ смѣсенъ патрулъ (бронирани леки автокартечници за оглеждането или бронирани тежки автокартечници за разузнаване и мотоциклисти), който образува предна охрана.

Когато опашката на колоната достигне до височината на задния постъ на разположението, последниятъ се предвижва съ единъ скокъ предъ най-предния постъ. Следниятъ постъ прави сжщото и застава на чело на разположението, когато присъствието му върху първоначалното мѣсто не е вече полезно, и така нататкъ, презъ цѣлото траене на походното движение.

Движението се извършва или споредъ едно предварително опредѣлено разписание, или по заповѣдъ на командира на страничната охрана. Необходимо е въ такъвъ случай последниятъ постоянно да се държи въ течение по радиото за положението на елемента на опашката на колоната.

Този начинъ, следователно, се нуждае отъ отлични свързки и подходяща пжтна мрежа.

Членъ седми

Задна охрана

207. При настѣпателнитѣ походни движения всѣка моторизирана колона разполага съ една особена задна охрана, чиято задача е главно полицейска и наблюдателна.

Освенъ това задната охрана е натоварена да осигурява колоната, като оказва първа съпротива въ случай на неочаквано нападение. Силата на тѣзи задни охрана рѣдко надми-

нава състава на единъ взводъ (мотоциклисти или автокартечници).

208. При отстъпателнитѣ походни движения, по правило, се образува една задна охрана на всѣка колона.

Тѣзи задни охрани сж разчленени както преднитѣ охрани, при настѣпателнитѣ походни движения, но тѣхниятѣ съставъ и начинъ на действия сж различни.

209. Тѣхната задача е да отклонятъ боя на главнитѣ сили на колоната, като имъ дадатъ възможность да се освободятъ (откачатъ) отъ противника; поради това заднитѣ охрани ще трѣбва да бждатъ снабдени:

1. Съ бронирани елементи за разузнаване и откопчване (бронирани леки автокартечници за оглеждане, бронирани тежки автокартечници за разузнаване).

2. Съ подвижни елементи за заемане (мотоциклисти, мотоциклетни картечници).

3. При случаи, съ елементи за противоударъ противъ бронирани коли (бронирани бойни автокартечници, конни бронирани автоорждия).

Тѣхната дейность ще обхваща:

— да търсятъ по възможность по-далечъ и да запазватъ допира съ противника чрезъ смѣсени патрули (бронирани тежки автокартечници за разузнаване или бронирани леки автокартечници за оглеждане, мотоциклисти);

— да поставятъ елементи за заемане върху една благоприятна мѣстна линия, естествена преграда, крайнина на гора и пр., за да спратъ на нея противника, като запазватъ възможността лесно да се откачатъ;

— да запазватъ единъ резервъ отъ бронирани елементи, предназначени да се намѣсятъ въ момента на откопчването и да прикриватъ (охраняватъ) оситѣ на оттеглянето, огледани и отбелязани грижливо.

Траенето на съпротивата върху дадена позиция ще се пресмѣта по начинъ да се даде време на главнитѣ сили да се закриятъ отъ стрелбата на полската артилерия или нападенията на бронирани коли, и да имъ се позволи да достигнатъ до една нова естествена преграда на мѣстността, върху която тѣ ще прибератъ задната охрана.

210. Когато командирътъ на задната охрана счита, че трѣбва да се оттегли, то за да се откачи, ако се намира въ допиръ, ще използва единъ или нѣколко противоудари на своитѣ бронирани елементи, после ще се придвижи по възможность най-бързо и по ешелони, върху новата позиция, която е разпоредилъ да се огледа, като нарежда да се води всѣки отъ тѣзи ешелони на тѣхното ново бойно мѣсто.

Доброто изпълнение на тази задача се нуждае отъ особено активна защита на фланговетѣ, отъ грижливо проучени

пжтица на оттеглянето и отъ лична свързка между задната охрана и главнитѣ сили.

Глава IV

Непосрѣдствена защита

211. Поставянето на далечната охрана и дейността на елементитѣ отъ близката охрана не освобождаватъ единитѣ на главнитѣ сили отъ грижата да осигуряватъ при всѣ какви обстоятелства непосредствената си защита.

Това задължение е последица:

— на уязвимостта на колонитѣ отъ моторизирани единици;

— на сроковетѣ, които имъ сж необходими, за да посрещнатъ едно неочаквано нападение;

— на внезапността на въздушнитѣ нападения и на нашествията на противниковитѣ бронирани коли, идващи отъ неочаквани посоки.

212. Непосрѣдствената защита на единитѣ на главнитѣ сили ще се осигурява отъ:

— грижливо устройство на командването, на наблюдението и на свързкитѣ;

— подходящо разчленение и съставъ на походнитѣ колони;

— разумно разпредѣляне въ колонитѣ на срѣдствата, които могатъ да посрещнатъ едно нападение на противникови бронирани машини: бронирани бойни автокартечници, конни бронирани автоорждия;

— предварително даване на възможни задачи за известни единици или части отъ единици;

— строга дисциплина на походното движение;

— строго съблюдаване на мѣркитѣ, взети съ огледъ да се намали уязвимостта на колонитѣ и се осигури бързината на тѣхното движение.

ОТДЪЛЪ VI

Бой

Членъ единственъ

Елементи на боя

213. Боятъ е неизбежното завършване на всички задачи, които получаватъ моторизираниѣ конни части.

Главниятъ му елементъ е огънятъ, чиято максимална сила се достига, като се съчетава по възможность най-тѣсно огъня на бронираниѣ съ този на преносимитѣ елементи и, въ една голѣма единица, съ огъня на артилерията.

214. Огънятъ на преносимитѣ елементи и мотоциклетитѣ се води съгласно правилата, установени отъ Правилника за конницата (часть II).

Огънятъ на бронираниѣ коли се характеризира съ:

- а) голѣма действителность на твърде къси разстояния, съ мощно въоръжение, защитено, съ голѣма скорострелность;
- б) по-малка действителность на срѣдни и голѣми разстояния поради:

— затрудненията при наблюдението, командуването и свързката вжтре въ колонитѣ;

— малка точность на стрелбитѣ, извършване набързо отъ колитѣ, които при спиране представляватъ лесно уязвима цель, която може да бжде унищожена съ първия изстрелъ;

— крайно ограничено снабдяване съ бойни припаси.

Вследствие на това бронираната кола ще се старее да открива огънь само на разстояние подъ 400 метра.

Опасноститѣ на приближаването ще могатъ чувствително да се ограничатъ благодарение скоростъта на колитѣ и огневитѣ подкрепи, които ще имъ се даватъ презъ време на напредването.

215. Боятъ на бронираниѣ коли винаги се явява подъ формата на кратки и силни сблъсквания. Предимство има побързата прислуга, която може да окрие бърза, но действителна стрелба.

Бойнитѣ бронирани автокартечници сж въоръжени съ малокалибрени много скорострелни картечници, предназначени

да обезвредяват съпротивителнитѣ гнѣзда и тѣхнитѣ отбранители, и съ орждия за противобронева борба.

Оптическото примѣрване дава на тия орждия голѣма точност, когато се обслужватъ отъ опитенъ, срѣченъ и хладнокрѣвенъ личенъ съставъ.

Сърѣдоточаването на огньоветѣ върху една и сѣща цель презъ течение на боя винаги трѣбва да бѣде главниятъ стремежъ, въпрѣки затрудненията на наблюдението и свръзката.

Осществяването на радиосвръзкитѣ между колонитѣ и употрѣбата на специални снаряди ще улесняватъ сърѣдоточаванията въ взвода.

Глава II

Нападателенъ бой

Членъ първи

Обща характеристика

216. Нападателниятъ бой на коннитѣ моторизирани единици включва: разузнаване за противника за опредѣляне неговото положение. После избиране една мѣстностъ, благоприятна за действието на бойнитѣ бронирани сили, за да се достигне противника въ най-малки срокове отъ време.

Изненадата се достига чрезъ бързината и смѣлостта при намѣсата, както и чрезъ разширяване на бойния фронтъ.

Необходимо е тѣсно съчетаване между бойнитѣ коли за разузнаване и преносимитѣ елементи, поддържани, щомъ е възможно, отъ артилерията, за да се осществятъ бързо първоначалнитѣ военни действия за разузнаване и за влизане въ допиръ, непосредствено следъ който идва нападателното действие на бойнитѣ бронирани сили.

Последното се ползува отъ подкрепата на всички осществими огнове отъ артилерията и преносимитѣ елементи.

Неговитѣ резултати се допълватъ, когато трѣбва да се запази завладѣната мѣстностъ, съ заемането на достигнатитѣ обекти (цели) отъ преносими елементи.

217. Мѣстността за приближаването и атаката ще се избира съ огледъ улесненията при преминаването, които предлага на материалната часть. Това ограничително условие винаги ще се налага на идеята и решението на командира и често ще става причина за промѣнянето имъ.

Скоростта на напредването подъ огъня на бронирани сили и бързината на тѣхната намѣса позволяватъ да се опредѣлятъ по-далечни цели на атаката, като презъ течение на едно и сѣщо бойно действие може да се постави за цель пълното разстройство на отбранителната групировка на про-

тивника, при условие, обаче, че тази групировка не е много дълбока или още не е напълно завършена.

218. Сроковете на подготовката могат да се намалят поради:

- бързината на влизането въ допиръ;
- леснотата да се поставят въ действие твърде подвижни единици, слабо уязвими отъ преграднитъ стрелби;
- по-малката точност на стрелбитъ за подкрепа и за защита, намалявани (ограничавани), въ известни случаи, въ просто придружаване отъ коннитъ бронирани автооръдия;
- краткото траене или дори липса на подготвителни стрелби (огнева подготовка).

219. Боятъ се води съ бързъ ритъмъ, благодарение на подвижността на материалната частъ подъ огъня, на нейната разрушителна сила на близки разстояния, на незабавното поставяне въ действие на резервитъ, позволяващо да се използватъ бързо предимствата на мѣстността.

220. Накрай бронираниитъ коли увеличаватъ силата на нападателнитъ действия на конницата и имъ придаватъ характеръ на грубостъ.

Атаката ще се води, като се събиратъ всички срѣдства:

- било като се съсрѣдоточаватъ тѣ върху една и сѣща ось на усилие въ едно прѣко, внезапно и силно действие;
- било като се комбиниратъ въ концентрични действия върху една издаденостъ или върху единия флангъ на противниковото разположение.

Тя ще се провежда методично, свързано и ограничена въ възможноститъ на огневитъ подкрепи.

Членъ втори

Влизане въ допиръ

221. Осведомено отъ сведенията на въздушнитъ войски на разузнаването и далечната охрана, командването взема подготвителни мѣрки, съ огледъ на срещата съ противника: разузнавания, промѣни въ бойния редъ, бойни мѣрки въ единицитъ.

Тѣзи сведения рѣдко сж достатъчно пълни, за да му позволятъ да вземе решението си. Преднитъ охрани сж длъжни да опредѣлятъ точно положението, като влѣзатъ въ допиръ.

222. Поемайки постепенно командването на всички елементи, които действуватъ въ неговата зона, командирътъ на една предна охрана допѣлва и споява достигнатитъ вече допири, като заповѣдва да се огледатъ и заематъ още неразузнатитъ подстъпи.

Смѣсенитъ патрули (бронираниитъ тежки автокартеци за разузнаване, мотоциклисти) на разузнавателния ешелонъ могатъ по такъвъ начинъ да очертаятъ бързо формата и, ако

е възможно, фланговетъ на противниковото разположение (групировка).

Бойният ешелонъ заема мѣстността, както е посочено въ отдѣлъ V, глава III, параграфъ 196.

223. Въ известни случаи бойниятъ ешелонъ на предната охрана може да бжде съставенъ само отъ бронирани коли. Влизането въ допиръ ще бжде още по-грубо; но ако самъ противникътъ действа нападателно, запазването на важнитѣ точки на мѣстността ще трѣбва да се повѣрва по-скоро на огневи елементи: преносими драгони, мотоциклисти, конници.

224. Необходимо е командирътъ бързо да взима решение за фронта, върху който ще упражни усилието си, и за сръдствата, които ще употреби.

225. Може да се случи, че преднитѣ охрани да не притежаватъ достатъчна сила, за да спратъ противника. Тогава тѣ ще се засилватъ, но съ огледъ да не се намали силата на бойния редъ за атаката, за която, по правило, трѣбва да се запазятъ всички сръдства.

Слабостта на елементитѣ, които се намиратъ въ допиръ, не имъ прѣчи да удвояватъ деятелността си, за да задържатъ вниманието на противника.

226. Противъ противникъ, заелъ позиция, фронтътъ на допира се налага отъ противника.

Противъ противникъ въ движение добре е фронтътъ да се задвърди доколкото е възможно върху линии, които трѣбва да се достигнатъ, опредѣлени отъ оперативната заповѣдъ на голѣмата единица.

Този фронтъ на допиръ трѣбва да улесни заемането на бойния редъ за атака и да осигури на своята групировка най-голѣмъ брой огневи подкрепи. Отъ мѣстнитѣ действия върху важни точки на мѣстността, съ огледъ да се изпревари тамъ противника, зависи дали да се държатъ тѣ, ако бждатъ атакувани, или да се завладѣятъ, ако сж заети.

227. Не може да се разчита, че тѣзи резултати винаги ще бждатъ напълно достигани. Въ всички случаи, вмѣсто да упражни бавни действия за влизане въ допиръ, началникътъ ще трѣбва да се стреми да достига изненада чрезъ крайната простота на схващанията си и силата на тѣхното изпълнение (вижъ § 199).

Членъ трети

Бойниятъ редъ за атака на леката механизирани дивизия

228. Командирътъ оточнява идеята си за маньовѣра постепенно съ уясняване на положението.

Той определя частта от фронта на допира, върху която иска да упражни усилието си, или посоката на последното, ако става въпрос за флангова атака.

Той подготвя боен ред за атака, който обхваща:

- една ударна група;
- огневи подкрепи;
- резервъ.

Този боен ред заема една изходна линия.

229. Изходната линия се определя от командуването. Тя е една характерна линия на мѣстността, която лесно може да се познае, дори от една бронирана кола въ движение.

Върху нея се установява:

- ударната група, за да тръгне въ редъ къмъ целта;
- артилерията и огневата база, за да поставятъ въ действие огневия планъ.

230. Ударната група се намира подъ заповѣдитъ на командира на атаката, който е получилъ задачата да завладѣе единъ точно определенъ обектъ (цель) върху мѣстността, или последователни обекти.

Групата се разчленява на:

— единъ ударенъ ешелонъ, натоваренъ да завладѣе обекта. Той е съставенъ отъ бронирани коли (бойни бронирани тежки автокартечници, бронирани тежки автокартечници за разузнаване, конни бронирани автоорждия);

— при случай единъ ешелонъ за заемане, натоваренъ да запази обекта и съставенъ отъ преносими елементи, прикривани и поддържани отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване.

Ако задачата не обема запазването на завладѣнатата мѣстност, този ешелонъ не трѣбва да се образува.

• 231. Презъ време на напредването огневитъ подкрепи закриватъ ударната група противъ огньоветъ на противника

Тѣ поставятъ въ действие:

— огневата база, образувана отъ оржжията на преносимитъ елементи: картечници, орждия и минохвъргачки;

— артилерията;

— огньоветъ на различнитъ елементи на ударната група и главно тѣзи на коннитъ бронирани автоорждия.

232. Резервитъ сж необходими, за да се води едно действие понѣкога дълбоко, което се развива бързо и ще предизвика отъ страна на противника противодействия, идващи отъ направления, които трудно могатъ да се предвиджатъ. Трѣбва, обаче, да се пресмѣта най-точно тѣхната стойностъ и разпредѣлението имъ и да се възстановятъ презъ течение на атаката, съ помощта на елементи, които се намиратъ на разположение, присъединявани и прегрупирани въ определени зони.

Членъ четвърти

Заемане на бойния редъ за атака

233. Формиране на бойния редъ за атака има за целъ, като се започне отъ походния редъ:

— да се образува ударната група и да се постави срещу единъ обектъ готова да премине изходната линия въ боенъ редъ и скоростъ за атака;

— да се поставятъ огневитѣ подкрепи въ положение резултатно да се намѣсятъ въ полза на ударната група;

— да се събератъ елементитѣ въ резервъ и да се разчленятъ съ огледъ на тѣхнитѣ възможни задачи;

— да се опредѣлятъ команднитѣ мѣста и свързочнитѣ оси.

234. Заемането на изходнитѣ мѣста трѣбва да се извършва бързо и скрито. То трѣбва да става въ безопасностъ.

Безопасността се достига, изобщо, чрезъ общата групировка, освенъ при случаи на фланговъ манювъръ, когато трѣбва да се осигури охраната на единъ откритъ флангъ.

Скритостта се достига чрезъ бързината на приближаването, чрезъ скриване отъ погледа на противника на предвижванията, чрезъ маскиране на разположенията за почивка, чрезъ противовъздушната отбрана и при случай чрезъ нощни движения.

Бързината, която трѣбва да се достигне чрезъ премахане на мъртвото време и непрекъснатостта на движението, зависи отъ бързината и точността на разузнаванията, извършвани бързо и навреме.

По такъвъ начинъ единицитѣ тръгватъ последователно къмъ точкитѣ на първото назначение, отдето се отправятъ къмъ очаквателнитѣ позиции.

Именно тамъ тѣ окончателно се разчленяватъ, за да преминаватъ изходната линия.

235. Една първа заповѣдъ опредѣля на командиритѣ на подчиненитѣ единици:

— посоката и вѣроятната зона на тѣхното действие;

— пжтищата на тѣхнитѣ единици и сведенията относно възможноститѣ за движение;

— точкитѣ отъ първата линия за достигане.

Тѣ бързо се предвижватъ, придружени отъ необходимитѣ свързочни органи, и извършватъ разузнаването си, докато единицитѣ достигатъ съ нормалната си походна скоростъ до първата линия за достигане.

Тѣзи точки се избиратъ, по правило:

— близу до кръстопжища или мѣста за преминаване;

— недалечъ отъ покривки или закрития, въ които могатъ да се скриватъ единицитѣ, разположени на почивка.

236. Достигайки първата линия, единицата обикновено продължава движението си безъ да се спира. На тая линия тя получава заповѣди или намира водачъ.

Тя отива на очаквателната позиция въ строй за приближаване, но като използва по възможност по-дълго време източниците на пжтната мрежа. Очаквателната позиция трѣбва да бжде закрыта отъ земнитѣ и въздушни погледи.

Тя трѣбва да има удобни подстъпи и да се съобщава съ изходната линия презъ мѣстностъ, благоприятна за развърщане на бойния редъ за атака, подготвянъ върху очаквателната позиция.

237. По правило, върху очаквателната позиция ще се извършва спиране, за да се взематъ тамъ техническитѣ и тактически бойни мѣрки:

— провѣряване на запаситѣ отъ бензинъ, провѣряване на гжсеницитѣ и на мѣрнитѣ уреди;

— осведомяване на подчиненитѣ.

Заповѣди, изобщо устни, точно опредѣлетъ:

— задачата (разузнаване, прикриване, бой, резервъ);

— обакта, опредѣленъ отъ една ясно видима точка за насочване, евентуално единъ пжтъ;

— изходната линия;

— зоната или зонитѣ за сборъ.

238. Когато взводоветѣ, изобщо, достигнатъ очаквателната позиция, ешелонирана върху единъ и същъ маршрутъ, тѣ заематъ, напускайки тази последната, боенъ редъ за атака и напредватъ презъ мѣстността до изходната линия.

Ако достъпътъ до нея е труденъ, преди преминаването ѝ може да се направи последно спиране, за да възстанови отново реда и посоката. Това спиране трѣбва да бжде по възможност по-кратко, защото то рискува да причини откриването на атаката отъ противника и да я изложи преди нейното започване на противодействията на противниковата артилерия.

Членъ пети

Ударна група. Ударниятъ ешелонъ

а) Разчленение и устройство на командването

239. Изходната линия се опредѣля съ огледъ на фронта, държанъ отъ елементитѣ, които сж въ допиръ; тя трѣбва да отговаря на следнитѣ условия:

— да дава улеснения за скрито приближаване;

— да предлага мѣста благоприятни за устройването на една огнева база;

— да може лесно да се преминава по единъ фронтъ, отговарящъ на вкарванитѣ въ боя ефективи.

Понѣкога, когато се касае за голѣми сили, ще бжде трудно да се събератъ на едно мѣсто такива условия. Вкарването въ боя на една бойна бригада се извършва въ действителностъ върху фронтъ отъ 2500 до 3500 метра и върху една дълбочина за ударния ешелонъ отъ около 1500 метра.

240. Най-голѣмиятъ фронтъ, върху който единъ командиръ на бронирани части непосредствено упражнява командването си, не надминава 600 до 800 метра. Това е нормалниятъ фронтъ на поставяне въ действие на двата взвода отъ бойни бронирани автокартечници.

Поради това всѣка зона отъ такава широчина ще се дава на една група отъ промѣнливъ съставъ, разчленена по следния начинъ:

— единъ боенъ ешелонъ, главенъ елементъ на ударния ешелонъ, съставенъ отъ различенъ брой взводове отъ бойни бронирани автокартечници, разположени по една или повече последователни линии;

— при случай, патрули отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, които разузнаватъ нейното движение на видимо разстояние и отъ огневи подкрепи и които прикриватъ нейнитѣ флангове по границитѣ на естественитѣ участъци на мѣстността, въ която се извършва атаката;

— конни бронирани автоорждия на разположение на командира на групата;

— евентуално, когато обектътъ трѣбва да бжде запазенъ, патрули отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, които завършватъ изчистването на зоната на атаката преди да пристигне ешелонътъ за заемане.

Командирътъ на групата, капитанъ или ескадроненъ командиръ, чиито елементи сж разположени по такъвъ начинъ въ дълбочина, ръководи боя въ зоната, която му е определена, намесвайки се съ огъня на своитѣ конни бронирани автоорждия, и маньовѣра на най-заднитѣ елементи на своя боенъ ешелонъ.

241. Една такава група отъ сили действува самостоятелно или въ рамката на една по-голѣма група.

Командирътъ (полковникъ) на ударния ешелонъ разполага съ две или три такива групи и съ единъ резервъ (взводове отъ бойни бронирани тежки автокартечници и конни бронирани автоорждия). Той ги съединява или ги ешелонира съобразно мѣстността и положението, като бди да се покриятъ въ цѣлата имъ широчина последователнитѣ естествени участъци на мѣстността, въ които се извършва атаката.

Това устройство, съблюдавайки органическитѣ връзки, позволява освенъ това да се запазятъ резервитѣ на командването, необходими за бързото възстановяване на единицитѣ.

б) Започване на атаката

242. Въ предписания часъ или при условенъ знакъ (сигналъ) първитѣ елементи на ударния ешелонъ преминаватъ изходната линия. Въ сжщия мигъ, ако не е имало огнева подготовка—нѣщо, което е обикновено, поставя се въ действие съ изненада огневиятъ планъ.

243. Бойниятъ редъ се формира при движение, когато се напустнатъ очаквателнитѣ позиции. Преминаването на изходната линия става срещу обекта и съ ударна бързина. Разстоянията се определятъ изобщо следъ като се тръгне отъ изходната линия, за да се избѣгнатъ стрелбитѣ на противника.

244. За всѣки командиръ на взвода посоката се определя чрезъ една точка, която е известна на всички.

Поддържането на посоката е една отъ първитѣ длъжности на взводния командиръ.

Бронираниѣ автокартечници се подреждатъ по командири на взвода, като се стараятъ да запазятъ междинитѣ (около 100 метра).

Тѣ следятъ внимателно сигналитѣ на взводния командиръ и неговитѣ указания относно съсредоточаванията на огньоветѣ.

245. Скоростта при започването на атаката се основава върху нормалния ходъ на моторитѣ. По такъвъ начинъ се запазва единъ резервъ отъ сила, благоприятенъ за упражняване на командването и за поддържане на сплотеността. Освенъ това той позволява на колитѣ бързо да излизатъ отъ едно опасно поле на стрелба или да се хвърлятъ въ атака срещу една противникова съпротива.

246. Артилерията и огневата база осигуряватъ атаката въ началото.

Постепенно съ нейното напредване обектитѣ ставатъ неизвестни и извънъ обсега на автоматичнитѣ оржжия на огневата база.

Успѣхътъ зависи все повече и повече отъ скоростта и действителността на огньоветѣ и отъ маньовритѣ на ударния ешелонъ. Този огънь е нуженъ за:

— обезвреждане или сломяване противниковитѣ съпротиви, безъ да се намали бързината на напредването;

— за избѣгване отъ огъня на противника чрезъ найпълно използване на мѣстността, безъ да се позволи отклоняване отъ посоката на атаката.

Коннитѣ бронирани автооржжия (както е казано въ отдѣлъ II, глава IV, § 90) тогава поематъ, само тѣ, необходимитѣ огневи подкрепи противъ всички видове съпротиви, които се противопоставятъ на атаката.

в) Достигане на последователна линия

247. Върху единъ междиненъ обектъ ударниятъ ешелонъ се спира само за строго необходимото време, за да се позволи:

- възстановяване на реда на атакуващитѣ единици;
- тръгване по посоката на новитѣ обекти;
- оточняване на огъня и на свързкитѣ;
- надминаване на една група отъ друга, ако е нужно.

Презъ време на спирането цѣлиятъ боенъ редъ остава широко разчлененъ и прикритъ отъ погледитѣ на противника.

Прикриването на обекта и наблюдението предъ него се повѣржаватъ на нѣколко бронирани тежки автокартечници за разузнаване.

248. Върху крайния обектъ и въ случай, когато той трѣбва да бжде задържанъ отъ ешелона за заемане, ударниятъ ешелонъ се събира и прегрупира на съответно разстояние отъ обекта, закритъ или прикритъ готовъ да се намѣси, за да поддържа бронирани тежки автокартечници за разузнаване, натоварени да дочакатъ елементитѣ за заемане.

Нѣколко конни бронирани автоорждия се разполагатъ на позиция, за да дадатъ кръстосанъ огънь предъ обекта.

Въ всички случаи трѣбва да се избѣгва натрупване, дори частично, върху обекта, и да се запазва господствуването върху мѣстността, чрезъ широко разчленяване на бронирани елементи, заели закритата позиция, въ състояние да се поддържатъ взаимно.

Ешелонъ за заемане

249. Ешелонътъ за заемане смѣнява върху обекта или върху важнитѣ точки, достигнати отъ ударния ешелонъ, частитѣ (бронирани тежки разузнавателни автокартечници за прочистване, евентуално бойни бронирани автокартечници), оставени за тѣхното охраняване.

Тази задача е особено деликатна поради уязвимостта на войсковитѣ части, които я изпълняватъ (преносими драгони, евентуално мотоциклисти).

Тя трѣбва да се изпълнява безъ губене на време отъ леки, гѣвкави и бързи елементи, които да използватъ най-малкитѣ гънки (подстѣпи) на мѣстността.

Последнитѣ устройватъ бързо върху позицията, която трѣбва да се държи, гнѣзда съ автоматични орждия, които орждия ще се поддържатъ отъ бронирани елементи за противоударъ, настанени въ закрития наблизу, до момента, когато положението ще позволи да се засили и устрой групировката за заемане.

250. Охраната на ешелона за заемане се постига чрезъ неговия съставъ и разчленение.

Поради това той ще обхваща :

— елементи за защита (бронирани тежки автокартечници за разузнаване);

— елементи за заемане (преносими драгони и, евентуално, ако мѣстността позволява, мотоциклисти);

— съдействие отъ артилерията.

Той ще бжде разчлененъ както следва :

— въ първи ешелонъ взводоветъ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, които, щомъ като пристигнатъ върху обекта, освобождаватъ бронирани тежки разузнавателни автокартечници за прочистване, оставени на мѣстото отъ ударния ешелонъ;

— въ втори ешелонъ (задъ първия) елементитъ за заемане, притежаващи голѣма гжстота отъ огнени сръдства (противоброневни автоматични орждия, минохвъргачки) съ минимумъ личенъ съставъ за обслужването имъ, които напредватъ въ разпръснати строеве, споредъ подстъпитъ, предлагани отъ мѣстността;

— по фланговетъ патрули отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, движещи се по външнитъ граници на естественитъ участъци на мѣстността, използвана отъ ударната група.

Една резервна частъ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване на командира на ешелона, готова да посрещне всѣкаква случайностъ презъ време на напредването.

251. Ешелонътъ за заемане трѣбва да се явява върху обекта, достигнатъ отъ бойния ешелонъ, само когато изчистването на този обектъ е привършено.

Ударниятъ ешелонъ не трѣбва да бжде заставенъ да чаква на обекта пристигането на ешелона за заемане.

Съгласуването на ешелона за заемане съ действието на бойния ешелонъ се урежда отъ командира на ударната група.

Това движение, изобщо, ще се започва следъ даване на сигналъ отъ командира на ударния ешелонъ, или, по-добре, следъ едно съобщение, изпратено отъ последния.

Предаването на това съобщение трѣбва грижливо да се устройва предварително. Съ огледъ на неговата важностъ, то понѣкога ще бжде изпращано по офицеръ въ бронирана кола.

252. Заемането на обекта трѣбва да се извършва съ най-голѣма бързина и скритостъ, най-вече когато този обектъ бжде хребетъ, ограничаващъ естествения участъкъ на мѣстността, използванъ отъ ударната група.

Разузнаванията на командния съставъ, разтоварването и заемането на позицията на огневитъ орждия трѣбва да става по начинъ да не привличатъ вниманието на противниковитъ наблюдатели.

Бронираният тежки автокартечници за разузнаване, които вече сж патрулирали върху обекта, ще могат да посочват на елементитѣ за заемане важнитѣ точки на мѣстността, които трѣбва да се задържатъ безъ да се губи време.

Огневиятъ планъ ще бжде подобренъ и засиленъ въ последствие.

Членъ шести

Огневи подкрепи

253. Изобщо, за да се запазятъ възможноститѣ за изненада, атаката ще се започва безъ огнева подготовка.

254. При започване на атаката огневитѣ подкрепи се даватъ:

— отъ автоматичнитѣ оржжия и оржжията на огневата база;

— отъ артилерията (непосрѣдствена подкрепа);

— при известни случаи отъ коннитѣ бронирани автооржжия.

Обстрелватъ се:

— оржжията на противника, открити отъ частитѣ, които заематъ изходната линия;

— маскитѣ въ зоната на атаката, въ които може да се закриятъ противникови противоброневни оржжия;

— наблюдателнитѣ мѣста, позволяващи непосредственото наблюдаване на мѣстността, гдето ще действува ударниятъ ешелонъ. Тия наблюдателни мѣста ще трѣбва или да се обезвредятъ, или ослѣпятъ.

Огневиятъ планъ, съставенъ набързо отъ командира на ударната група следъ разузнаване на мѣстността, ще разпредѣли целитѣ между огневитѣ елементи, поставени въ разположение на командира на групата.

Освенъ това желателно е да се осществява поне до видимия небосклонъ и въ границата на далекобойността на оржжието, съ които се разполага едно „огнево ограждане“ на зоната на атаката, предназначено да застави противника да се окопае и да направи по-трудно поставянето въ действие на неговитѣ огневи срѣдства.

Презъ време на атаката:

Огневата подкрепа, давана отъ огневата база и отъ артилерията за непосредствена подкрепа, не може да бжде полезна отвъдъ видимия небосклонъ на изходната линия, който изобщо ще отбелязва нормалния обектъ на атаката.

Отъ една страна, границата на полезната далекобойностъ на оржжията на огневата база най-често ще бжде надминавана.

А отъ друга страна, несигурността, въ която ще се намиратъ на позицията елементитѣ на ударния ешелонъ, въз-

можната бързина на тяхното напредване, не ще позволяват да се дават на артилерията цели в зоната на атаката, които не се виждат от нейните наблюдателни мѣста.

Тогава действието на артилерията ще се замѣнява съ това на конните бронирани автоорждия, чиято прѣка стрелба отъ кѣси разстояния и добро наблюдаване (1000 до 1500 метра) представлява главно „непосрѣдствената подкрепа“ на атаката.

Огънятъ на артилерията ще се запазва:

- за ослѣпяване на противниковитѣ наблюдателни мѣста;
- за борба съ противниковата артилерия (за общо действие).

При все това, въ известни случаи, отъ артилерията ще се искатъ бомбардировки върху новитѣ обекти (цели) на ударния ешелонъ, и то ако:

- въздушното наблюдение действува безпогрѣшно;
- артилерията стреля само на време.

Освенъ това стрелби, управлявани отъ самолетъ, ще се откриватъ по фланговетѣ на атаката, противъ противоударнитѣ елементи на противника, ако последнитѣ се откриятъ извънъ зоната на действие на ударния ешелонъ.

Членъ седми

Резерви

255. При боя на моторизирани елементи, както при този на други родове войски, въздействието на командването се провежда чрезъ намѣсата на резервитѣ, съ които се разполага.

При все това ограничениятъ съставъ на автокартечницитѣ и нуждата да се запази за усилието на бойния ешелонъ максимална частъ застава командването най-точно да пресмѣта срѣдствата, които ще запазва въ свое разположение.

Изобщо, само командиритѣ на ударнитѣ ешелони и ударната група при започване на атаката ще разполагатъ съ резервни елементи, които ще бждатъ вкарани въ боя само по тѣхна заповѣдь.

Въ съединенитѣ части (групи), които образуватъ ударния ешелонъ, разчленението и ешелонирането позволяватъ на ротнитѣ или на ексадроннитѣ командири мигновено да сломяватъ съ своитѣ конни бронирани автоорждия и най-задни елементи всѣка мѣстна съпротива, която се явява презъ време на напредването.

Длъжностъ е на командира на ударния ешелонъ, ако той счита това за необходимо, да заповѣда да се намѣсятъ всички или частъ отъ неговитѣ елементи въ резервъ, за да се осигури, въ случай на противниковъ противоударъ, непре-

кжснатостъта (продължаването) на напредването на челните елементи на неговия ешелонъ.

Командирътъ на ударната група, който трѣбва да следи, доколкото е възможно съ погледъ, напредването на бойния ешелонъ, ще вкара въ боя резервитѣ си само за да отстрани една тежка опасностъ отъ страна на противника, която може да застраши успѣха на неговото бойно действие.

Той ще се стараете да запазва своитѣ резервни елементи по възможностъ по-дълго време и до завладяването на последния обектъ (цель), за да разполага съ прѣсна войскава частъ, за да използва съ най-големъ устремъ достигнатия успѣхъ.

Подвижността на брониранитѣ елементи значително улеснява, въ всички ешелони, бързото образуване на новъ резервъ, следъ като съществуващиятъ е билъ изразходванъ отъ командването било изцѣло, било по части.

Целитѣ, давани на подѣлението за използване на успѣха, ще бждатъ :

- зонитѣ на развърщането на противниковата артилерия;
- открититѣ или предполагаеми командни мѣста и свързочни центрове ;
- подстъпитѣ, които могатъ да бждатъ използвани отъ противниковитѣ резерви ;
- важнитѣ кръстопътища въ тила на противника.

Щомъ командването счита за възможно, тѣзи подѣления ще се подкрепятъ отъ бързи елементи за заемане: мотоциклисти и преносими драгони.

Смѣлостъта и бързината на намѣсването на подѣленията ще бждатъ главниятъ залогъ на тѣхния успѣхъ.

Използуването на успѣха ще представлява сборъ отъ мѣстни сили и груби действия, придружавани, доколкото е възможно отъ близу, отъ въздушни части. Пълнотата на тия действия ще се ограничава само отъ разполагаемитѣ запаси отъ бензинъ на брониранитѣ коли.

Членъ девети

Бой на малкитѣ автокартечни единици

257. Боятъ на автокартечнитѣ малки групи, въ съставъ около единъ ескадронъ, трѣбва да се взима предъ видъ само при особени случаи и върху твърде пресѣчени мѣстности. Една такава употреба излага една рѣдка и ценна материална частъ, приготвена да действува масово на рискове, които обикновено надвишаватъ стойността на дирениитѣ резултати.

Приближаването и боятъ на тѣзи групи се водятъ споредъ правилата, изложени въ предшествуващитѣ точки на настоящата глава, като се държи смѣтка за използванитѣ слаби ефективи.

Голѣмината на обекта и дълбочината на напредването сж пропорционални на възможноститѣ на поставенитѣ въ линия сръдства.

Изборътъ за атаката на единъ естественъ участъкъ на мѣстността, съ размѣри съответни на вкаранитѣ въ боя сили, е едно отъ главнитѣ условия за успѣха.

Огневата подкрепа ще трѣбва да бжде толкова по-пълна и по-добре проучена, колкото частъта, поставена въ действие, ще бжде по-слаба. Въ действителностъ въпросътъ се отнася да се подкрепи една групировка, ограничена въ една линия отъ бойни бронирани тежки автокартечници, която атакува при разузнаване и охраняване отъ нѣколко бронирани тежки автокартечници за разузнаване, поддържана отъ единъ резервенъ взводъ отъ бойни бронирани тежки автокартечници.

Строго огнево оградяване на ударнитѣ елементи, както и ослѣпяване на наблюдателнитѣ мѣста, отъ които се наблюдава мѣстността, въ която тѣ напредватъ, сж необходими, за да бждатъ закриляни отъ огневитѣ съсръдоточавания на противниковитѣ оржжия, разположени извънъ зоната на действие, противъ които тѣ сж беззащитни.

Поради близостъта на обекта и малкитѣ му размѣри заемаването на последния, следъ завладяването му отъ автокартечницитѣ, ще се осъществява изобщо безъ затруднение и въ желанитѣ срокове отъ преносими елементи, разтоварили се задъ последното закритие и приближаващи се, въ краенъ случай, чрезъ процеждане.

257 бисъ. Взводове отъ автокартечници (бронирани леки автокартечници за оглеждане, бронирани тежки автокартечници за разузнаване, бойни бронирани автокартечници) понѣкога временно се даватъ въ частенъ резервъ въ разпореждания на малки единици отъ преносими драгони или конница, на преднитѣ охрани, страничнитѣ охрани и заднитѣ охрани на участъцитѣ отъ преднитѣ стражи, за малки бойни операции отъ вида на „патрулно нападение“.

Когато тѣ влизатъ въ боя, командирътъ на взвода или на група отъ взводове отъ автокартечници получава заповѣдь отъ командира на войсковата единица, който точно му опредѣля формата на бойното действие, режима на артилерийскитѣ стрелби и огневата база, удобния моментъ за действието на автокартечницитѣ, особенитѣ условия на задачата, която трѣбва да се изпълни (огньовете, свръзки и пр.) и най-вече посокитѣ и първитѣ цели и какво трѣбва да се върши следъ привършване на бойното действие.

Командирътъ на взводъ или на група отъ автокартечни взводове употрѣбява автокартечницитѣ си споредъ правилата, посочени въ отдѣлъ II (параграфи 71 до 80), и параграфитѣ 174, 176, 263 и пр. на настоящото уждване.

Глава 3

Отбранителен бой

Членъ първи

Общи положения

258. Отбранителниятъ бой на моторизиранитѣ конни части се подчинява на правилата, изложени въ Правилника за конницата, II часть.

Той се характеризира съ следното:

— благодарение подвижността на преносимитѣ елементи и на тѣхната силна наситеностъ съ огневи сръдства, въ твърде кратъкъ срокъ и върху твърде широки фронтове могатъ да се вкаратъ въ действие голѣмъ брой автоматични оржжия и противоброневи оржжия, които могатъ да бждатъ широко снабдявани;

— използва се подвижността и относителната неуязвимостъ на брониранитѣ коли, за да се извършватъ кратки, но бързи и силни нападателни поврати, които могатъ да спратъ временно напредването на нападаателя и, ако е необходимо, да позволяватъ оттеглянето на елементитѣ на отбраната, които се намиратъ въ допиръ.

259. Действието на моторизираната конница при отбраната може да се прояви:

— или подъ формата на едно действие за печелене време (за забавяне), обемащо единъ отстъпателенъ маньовъръ, който има за целъ да забави движението на противника;

— или подъ формата на единъ отбранителенъ бой, имащъ за целъ да спре противника за ограничено, определено отъ командването време, върху позицията, която последното ще опредѣли.

260. Въ единия и другия случай мѣстността ще бжде отъ огромно значение:

а) При действието за печелене време, което изисква постоянно съчетаване на огъня и движението и съвмѣстното действие на огньоветѣ на брониранитѣ коли съ това на преносимитѣ елементи, мѣстността на отстъпателния маньовъръ трѣбва да бжде проходима за брониранитѣ коли.

Ще бжде полезно, ако пжтната мрежа има вторични оси за походно движение, успоредни на главната ось на оттеглянето, за да могатъ патрулитѣ отъ бронирани леки автомобилчници за оглеждане и мотоциклисти да наблюдаватъ фланговетѣ и предотвратяватъ обходнитѣ движения на противника.

Най-после задачата на елементитѣ за забавяне ще бжде много улеснена, ако тѣ срещнатъ върху осята на оттеглянто:

— мѣстни препятствия или водни прегради, върху които ще могат да наложат на противника едно забавяне, увеличено отъ материалнитѣ затруднения на преминаването; като държатъ подъ огънь тия прегради и правятъ разрушения по възможнитѣ за преминаване мѣста;

— крайнини на гори или селища, притежаващи полета на стрелба и образуващи едно закритие, което улеснява откопчването и оттеглянето на елементитѣ, които водятъ боя.

б) При избраната на една позиция стойността на мѣстността се състои:

— въ полетата на стрелба и наблюдателнитѣ мѣста, които позицията дава;

— въ възможноститѣ фланкиране и добри съобщения;

— най-после и най-вече въ естественитѣ препятствия, особено въ тѣзи, които могатъ да спратъ брониранитѣ коли на противника.

Освенъ това мѣстността по фланговетѣ предъ и задъ съпротивителната позиция ще трѣбва да подхожда за намѣсата на брониранитѣ коли, чието масово или частично нападателно действие ще бжде най-мощното сръдство на избраната за възстановяване положението, ако нападателтъ сполучи да проникне въ позицията.

Членъ втори

Действие за печелене време

261. Подвижността, огневата мощъ и маневрената способностъ (при подходяща мѣстностъ) на моторизираната конница я правятъ особено годна за извършване бойни действия за печелене на време.

Често това действие ще бжде последица на една разузнавателна задача и ще се завършва съ заемането и отбраната на една позиция, на която противникътъ не трѣбва да се допуска преди времето, опредѣлено отъ командването.

262. Бойнитѣ действия за печелене на време се състоятъ въ следното:

— влизане въ допиръ съ противника по възможностъ по-далечъ и забавяне върху една или нѣколко важни оси чрезъ действието на подѣленията за забавяне;

— даване последователни съпротиви съ главнитѣ сили, поставени на голѣмъ фронтъ, опирайки се върху естествени линии на мѣстността, като се постави въ действие огневата мощъ на преносимитѣ елементи, съчетана съ бързи и силни брониранни противоудари;

— най-после, печелене необходимото време за оттеглянето на преносимитѣ части и за тѣхното настаняване върху една по-задна позиция, чрезъ намѣсата на бронирани единици.

Подѣлението за забавяне

263. Задачата на подѣлението за забавяне е:

— да осведомява командуването за напредването на противника;

— да се старее да забавя това напредване, за да даде на главнитѣ сили време да развърнатъ огньоветѣ си;

— да извършва предвиденитѣ разрушения.

То действува върху една опредѣлена ось. Поради слабитѣ му срѣдства и съобразно мѣстността неговото действие не се простира на повече отъ 2 км. отъ дветѣ страни на тази ось.

Съставено изобщо отъ подѣленията, които сж осигурявали разузнаването и далечната охрана, прегрупирани и при случай засилвани, то обхваща:

— бронирани елементи за влизане въ допирь: бронирани леки автокартечници за оглеждане и, ако е възможно, бронирани тежки автокартечници за разузнаване;

— елементи въ поддръжка: мотоциклисти, при случай преносими драгони и пионерно-мостови части;

— свързочни органи.

Запазване допирь съ противника и се забавя той, подѣлението действува върху една ось или отъ дветѣ ѣ страни, съ бързи удари. Тѣзи действия се пресичатъ отъ спирания върху благоприятни точки: мѣста за преминаване, тѣснини, покривки, селища, устройвани отъ преносимата поддръжка, която съчетава действието на своитѣ огньовете съ препятствието, предлагано отъ мѣстността и засилвано съ разрушения.

Откопчването може да се извърши подъ защитата на бронирани коли или чрезъ извършване на разрушения.

Бронирани или смѣсени патрули бдятъ за охраната на фланговетѣ.

Подѣленията за забавяне, които преди всичко иматъ разузнавателна задача, по правило, сж подчинени на командира на дивизията и се снабдяватъ съ радиосвързочни срѣдства.

Тѣ откриватъ полето на стрелбата на съпротивителната позиция на разстояние на далекобойността на нейнитѣ огньовете и следъ това се прегрупиратъ, поставени въ резервъ, или се разчленяватъ отново на разстояние отъ фронта, за да поематъ отново задачата си презъ време на едно ново откопчване. Тѣ оставатъ въ тѣсна връзка съ войскитѣ, които водятъ бой, и продължаватъ да осведомяватъ командването.

Бързо устройване на съпротива на голѣмъ фронтъ

264. Задъ подѣленията за забавяне главнитѣ сили ще заематъ позиция:

Голѣмината и различието на въоръжението и подвижността на непреносимитѣ единици имъ позволяватъ да устроятъ за кратко време и на голѣмъ фронтъ една система отъ отбранителни огньове.

Въ обикновена мѣстность може да се приеме, че:

- единъ мотоциклетенъ взводъ наблюдава фронтъ отъ единъ до два километра;
- единъ ескадронъ преносими драгони върху всждеходни коли образува една огнева линия отъ 2 клм.;
- една дружина заема 5 клм.

265. Изборътъ на позицията се възлага на командването. Съ огледъ да се предотвратяватъ нашествията на брониранитѣ коли тази последната ще се установява предимно задъ едно непрекъснато препятствие или, най-малко, ще се опира върху една линия отъ естествени опорни точки: гори, селища, стрѣмни склонове, които могатъ да събератъ отбранителитѣ на позицията и да се превърнатъ въ съпротивителни прегради, въ случай на нашествие на бронирани противникови сили.

266. Бързото заемане на позицията се извършва, като следъ изучаване върху картата мѣстността се разпредѣля, а командването се децентрализира до ешелона ескадронъ.

Единицитѣ се снабдяватъ съ всички сръдства, необходими за изпълнението на тѣхната задача:

- охранителни елементи: бронирани тежки автокартечници за разузнаване и мотоциклисти;
- тежки картечници, минохвъргачки, противоброневни оржжия;
- свързочни органи;
- бронирани части, които трѣбва да се държатъ въ резервъ;
- при случай, инженерни единици, натоварени да устройватъ разрушенията.

Тѣй като по възможность трѣбва да се съблюдаютъ органическитѣ връзки на единицитѣ, добре е последнитѣ да разполагатъ органически съ всички сръдства, необходими за задържането на мѣстността съ малко сили:

- бронирани тежки автокартечници за разузнаване, мотоциклисти, минохвъргачки, противоброневни оржжия въ дружината;
- тежки картечници и леки минохвъргачки въ ескадронитѣ.

267. Прикриванъ отъ своитѣ охранителни елементи, командирътъ се движи съ тѣхъ предъ частъта си. Той разпредѣля

силитѣ си следъ като си създаде обща представа за мѣстността и обстановката.

Единицитѣ се устройватъ съгласно предписанията на правилника за конницата, часть II., отдѣлъ IV, глава I, членъ 3. Понеже трѣбва най-напредъ да се прегради пѣтьтъ противъ бронирани нападения, препятствията предназначени да ги спиратъ или ограничаватъ се устройватъ впоследствие и се обстрелватъ съ закрити или маскирани оржжия.

Казематитѣ, назначени за групиране и закрила по отбранителнитѣ въ случай на нашествие на механизирани сили, се предвиждатъ въ здания, селище, райони недостъпни за бронирани коли. Тѣ се устройватъ и въоръжаватъ.

Най-после цѣлата стойностъ на една отбранителна система върху единъ широкъ фронтъ зависи отъ доброто функциониране на наблюдението и на свръзкитѣ, чието инсталиране ще бжде първата грижа на командуването въ всички ешелони.

268. Артилерията ще се изнася напредъ, за да посрѣща съ огънове противника по възможностъ отъ по-далечъ.

Действителността на стрелбитѣ върху неочаквано явяващи се и твърде подвижни цели се нуждае отъ внимателно наблюдение, отъ пълна, сигурна и бърза свръзочна мрежа.

За тази цель артилерията ще получава отъ дивизията допълнителни свръзочни сръдства (радио-постове, телефонни катушки, мотоциклисти), както и подкрепата на въздушни тѣ сили.

Осигуряването ще се получи:

1. Чрезъ батареитѣ.

2. Чрезъ мѣркитѣ, предвидени за случай на нападение на противникови бронирани коли въ вжтрешността на позицията. Батареитѣ или орждията ще се оттеглятъ и разпредѣлятъ въ съпротивителнитѣ каземати, гдето ще иматъ възможностъ да водятъ резултатна противобронева борба срещу противниковитѣ коли.

Оттеглянето назадъ ще се предвижда и ще се изпълзува отблизу. При нужда ще се извършва разузнаване на пѣтища, като се жалониратъ.

Ешелонирането на батарейнитѣ позиции ще позволява стрелби и презъ време на оттеглянето.

269. Резервитѣ, съставени отъ бронирани части, бронирани тежки автокартечници за разузнаване и бойни бронирани автокартечници, действащи чрезъ внезапни и повтаряни противоудари, даватъ на съпротивата продължителностъ и здравина, които надвишаватъ значително това, което би могло да се очаква отъ единъ боевъ редъ (групировка) безъ дълбочина.

Действието при тѣзи намѣси трѣбва да бжде устроено грижливо и най-вече една тѣсна връзка постоянно да обеди-

нява преносимитѣ и бронирани елѣменти, натоварени съ отбраната на една и сѣща мѣстность.

270. По-голѣмата часть отъ бойната бригада, безъ елѣментитѣ, поставени на разположение на командиритѣ на участъци, остава въ разположение на командира на дивизията. Съобразно съ широчината на фронта и мѣстността тя се разчленява или групира задъ позицията.

Въ първия случай нѣкои части отначало се „придаватъ“ къмъ отбраната на единъ участъкъ. Командирѣтъ на дивизията ще може да ги групира въ даденъ случай, съ огледъ на едно масово действие на своитѣ бронирани елѣменти.

Тя подготвя намѣсата си:

— било за да води бой съ оттегляне въ дълбочината, която отдѣля две последователни позиции;

— било съ огледъ да се възстанови положението въ най-важнитѣ участъци на позицията, които трѣбва да се държатъ по възможность по-продължително време.

Тя ще действува съ мѣстни противоудари или частични такива, или по-рѣдко съ общи противоудари. Споредъ случая, тѣзи действия ще бждатъ следвани или не отъ единъ ешелонъ за заемане. Вижъ чл. 5 (параграфъ 249) на глава II, отдѣлъ VI.

Оттегляне въ пространството между две последователни позиции

271. Оттеглянето е едно деликатно бойно действие, което, изобщо, не може да се извършва денемъ съ изгледи за успѣхъ, освенъ подъ закрилата на една намѣса на бронирани сили, предназначени да спѣватъ устрема на противника и да безпокоятъ изпълнението на неговитѣ огньове.

Освенъ това тилтѣ на напустнатата позиция трѣбва да предлага закрития или подстѣпи, пресѣчени отъ пѣтища, които да позволяватъ лесно и гладко оттегляне на войскитѣ на отбраната и материалната часть.

272. Заповѣдта за оттеглянето се дава при условията, опредѣлени отъ правилника за конницата, II часть, параграфъ 214.

273. Въ зависимостъ отъ това, дали противникѣтъ е повече или по-малко настойчивъ, оттеглянето се извършва:

— или подъ закрилата на бронирани резерви на опорния пунктъ, на подучастъка или на участъка, действащи чрезъ груби противоудари, на неограничено разстояние (вижъ по-горе § 269 и 270);

— или чрезъ просто развърщане на тѣзи резерви, които ще прикриватъ оттеглянето съ огньоветѣ си.

За тази цель тия мѣстни резерви могатъ да бждатъ засилвани съ елѣменти на бронираната бригада, която се държи

на разположение и готовност да се намѣси противъ всѣки опитъ на преследване (вижъ по-горе § 270).

Коннитѣ бронирани автоорждия и артилерийскитѣ батареи, оставени последни върху мѣстността, се държатъ въ готовност да окажатъ добра подкрепа.

Въ всички случаи оттеглянето трѣбва да бжде грижливо подготвено.

274. Дълбочината на оттеглянето зависи отъ мѣстността и условията, които тя предлага на отбраната. Изобщо то се извършва отъ една естествена мѣстна преграда върху друга.

275. Заемането на новата позиция ще се подготвя чрезъ разузнаване и ще се извършва чрезъ заемане на нейнитѣ главни точки.

При започването на едно действие за печелене време тази задача може да се повѣрява на преносими върху камионетки единици, оставени отначало въ втори ешелонъ.

Щомъ прекратятъ допира, оттеглилитѣ се единици бързо отиватъ на новитѣ си мѣста, възстановяватъ се тамъ и се устройватъ.

276. Допирътъ се запазва отъ подѣлението за забавяне.

Осведомявана отъ последнитѣ и отъ въздушнитѣ войски, бойната бригада се разчленява, съ огледъ да забави напредването на противника въ пространството между дветѣ позиции, чрезъ непрекъснати намѣси.

Тя действува въ разузната мѣстностъ и посоки, чрезъ серия тактични действия, които взаимно се подкрепятъ и комбиниратъ, а не съ масови действия, които се нуждаятъ отъ лесно проходима мѣстностъ, въ която противникътъ навѣрно не ще влѣзе въ бой преди да се е прикрилъ съ противоброшеви огньовете.

Противникътъ трѣбва да се посрѣща предъ всѣка покривка (гора) и при излизането му отъ всѣки подстъпъ, съ нападения на бронирани коли, като бжде обстрелванъ отъ конни бронирани автоорждия или бойни бронирани тежки автокартечници.

По такъвъ начинъ противникътъ ще трѣбва да влиза въ опасенъ и тежъкъ бой следъ завладяването на позицията, далечъ отъ своето огнево съдействие. Това ще забави неговото напредване и ще го доведе разколебанъ и разстроено предъ една нова позиция, гдето нашитѣ оттеглени елементи сж имали достатъчно време да се възстановятъ и да устройатъ огньоветѣ си.

Начинитѣ на този маньовъръ съ оттегляне показватъ годността на моторизирани единици за отбранителни действия и особено за действие за печелене време.

Членъ трети

Отбрана на позиция

277. Отбранителниятъ бой на коннитъ моторизирани единици на една позиция, която командуването имъ предписва да държатъ презъ опредѣлено време, се подчинява на правилата, изложени въ II часть на правилника (отдѣлъ IV, глава I и глава II).

Въ тоя случай въпросътъ не се отнася само, както при манювра съ отстѣпление, да се застави противникътъ да развърне огневитъ си сръдства и да се прекрати допирътъ преди неговото нападателно действие да е донесло плодоветъ си, за да започне по-далечъ сжщото бойно действие.

Позицията трѣбва да се държи безъ мисль за оттегляне, поне презъ опредѣленото време и взетитъ мѣрки да позволятъ да се посрещне и отблъсне на тая позиция една атака.

Ако позицията не представява едно добро естествено препятствие, необходимо е устроеното отъ отбраната огнево разположение да предлага повече гаранции на сигурность, отколкото това, което е предназначено само за забавяне на противника.

Следователно, нормално е въ този случай единицитъ на отбраната да заематъ по-малко широки фронтове отъ тѣзи, които се предвиждатъ по-горе (вижъ § 264).

Отъ друга страна, ако поставянето въ действие на огневия планъ, който е самата сжщность на отбраната, не осжществява, поради липсата на дълбочина въ него, всички условия, предвидени въ II часть на правилника (§ 159), тази разлика широко ще се компенсира чрезъ резервитъ отъ мощни и подвижни огньове, каквито представляватъ брониранитъ оржжия на бронираната бригада.

Тѣхното разчленение задъ позицията и множеството противоудари, които сжщитъ сж способни да извършватъ, ще дадатъ на групировката на коннитъ моторизирани единици дълбочината, която върху известни фронтове би могла да й липсва, и на отбраната съвсемъ особена продължителность и действителность.

Глава IV

Особени бойни случаи

Членъ първи

Нощни бойни действия

278. Бойнитъ действия, които се извършватъ отъ коннитъ моторизирани единици нощемъ или презъ мъгливо време, се включватъ въ тѣзи, предвидени въ глава XIII, членъ 1 на правилника за конницата (II часть).

Тѣ сж свързани съ затруднения отъ сжщото естество, но чувствително увеличени поради трудноститѣ на шофирането, на невъзможността да се излѣзе извънъ пжтя въ случай на тревога, на трудности при наблюдението и видимостята въ вжтрешността на колитѣ.

279. Движенията се извършватъ или съ намалено освѣтление, или съ напълно загасени свѣтлини.

Тѣ трѣбва да се охраняватъ отъ охранителни елементи, заели мѣстата си преди настжпването на ношята.

Скоростята на движението въ колона не надминава 15 клм. въ часъ, съ намалено освѣтление. Тя се намалява на 5—8 клм. въ часъ, съобразно съ тъмнината и подготовката на войсковата часть за движения съ напълно загасени свѣтлини.

Пжтищата трѣбва да бждатъ грижливо разузнати и жалонирани, особено нередовно поддържанитѣ и междуселски пжтища при неравна мѣстность. За тази цель се използватъ прикрити свѣтливи сигнали, добре маскирани противъ въздушно наблюдение. При нужда, въ труднитѣ части на пжтя движението се извършва съ пилотажъ (като се използватъ водачески коли).

280. Приспособения за освѣтяване, поставени нависоко, които иматъ за цель да разстроятъ стрелбитѣ на противника, позволяватъ на автокартечните да съдействуватъ при известни нощни бойни действия.

Нощни нашествия на бронирани коли въ зона, въ която противникътъ се е разположилъ на почивка, могатъ да дадатъ значителни резултати.

Членъ втори

Бой въ гори и пресѣчена мѣстность

281. Въ подобенъ случай опасноститѣ при напредването се увеличаватъ и самото то се забавя поради необходимостята бронираниѣ коли да се движатъ по пжтищата, които могатъ да бждатъ обстрелвани отъ противоброневи оржжия, и невъзможността да се излѣзе отъ тѣзи пжтища за избѣгване тия стрелби.

Бронираниѣ коли трѣбва да се поддържатъ твърде отблизу отъ преносими елементи, готови да се разтоварятъ и маневриратъ, като обхождатъ всѣка съпротива, която се появи.

Прочее, правилно ще бжде да се действува съ смѣсени групи въ всички ешелони.

282. Разузнаването и прочистването на гори и селища сжщо се нуждаятъ отъ тѣсно съдействие между бронираниѣ коли и спешенитѣ бойци, които взаимно допълватъ разузнаванията си.

ОТДЪЛЪ VII

Свързки и предавания

Глава I

Общи сведения

283. Далечниятъ обсъгъ и бързото развитие на моторизирания маньовъръ се нуждаятъ отъ сигурни, постоянни, почти мигновени свързки между войсковитѣ части и командването.

Тѣзи свързки трѣбва да функциониратъ безъ прекъсване, въпрѣки:

— подвижността на единицитѣ както презъ време на предвижванията, така и презъ време на приближаване и бой;

— разнитѣ видове войскови части, разнитѣ видове материална часть, отъ които се състоятъ моторизиранитѣ тактически групи;

— разстоянията, на които тѣ изпълняватъ задачитѣ си, въ постоянна свързка съ въздушнитѣ войски;

— видътъ на бойнитѣ коли, на борда на които командването може да се упражнява само съ помощта на специални свързочни приспособения.

Поради това моторизиранитѣ части на конницата се нуждаятъ отъ пълна система на бързи свързки, съ голѣмъ обсъгъ на действие, които да функциониратъ дори между елементи въ походно движение.

Следващитѣ правила, прилагащи се къмъ всички моторизирани единици на конницата, по-специално се отнасятъ за леката механизирана дивизия.

Глава II

Агенти за свързка

284. Скоростта на предвижването на моторизиранитѣ сили и бързината на тѣхната намѣса срещу противникъ, който притежава подобна подвижностъ, често ще надвишаватъ възможноститѣ на най-усъвършенствуванитѣ свързочни сръдства.

Поради това командването трѣбва да се упражнява чрезъ агенти за свързка, които могатъ да предаватъ намѣре-

нията на командира, да контролиратъ изпълнението на неговитѣ заповѣди, точно и бързо да го осведомяватъ върху положението.

Умението да каратъ мотоциклетъ и да наблюдаватъ отъ туристически самолетъ е необходимо за тѣзи офицери, за да изпълняватъ задачата си въ желанитѣ срокове.

Подготовката на помощниците на командуването: генералъ-щабни офицери и адютанти, въ употрѣбата на бързи превозни сръдства: самолети, коли, мотоциклети, е, впрочемъ, единъ отъ главнитѣ фактори за воденето (ржководенето) на моторизирания маньовъръ.

Глава III

Свързочни сръдства

285. Постояннитѣ и незабавни връзки, които трѣбва да се поддържатъ между командиритѣ на моторизирани части, дори когато тѣ се предвижватъ и то независимо отъ разстоянията, които ги отдѣлятъ, нормално се осигуряватъ чрезъ мотоциклисти и радиосвързки.

Оптическитѣ и телефоннитѣ свързки се употрѣбаватъ за свързка между елементитѣ, които заематъ мѣстността, и артилерията.

Членъ първи

Мотоциклисти за свързка

286. Мотоциклетитѣ за свързка трѣбва да се избиратъ специално.

Движейки се сами, често безъ карта, тѣ трѣбва да умѣятъ да се ориентиратъ, като се задоволятъ или съ крокита, давани имъ при тръгването, или съ сведения, събрани по пжтя.

Тѣ трѣбва да бждатъ способни да се справятъ съ спранията на мотоциклетнитѣ мотори, а сжщо да могатъ да се движатъ извънъ пжтищата.

Тѣй като наблюдението на мѣстността отъ дветѣ страни на пжтя е невъзможно презъ време на движението, тѣ взиматъ всички предпазителни мѣрки да не попаднатъ въ засада.

По добри пжтища и за разстояния по-малки отъ 30 км. тѣ представяватъ най-бързия начинъ за предаване на сведения; освенъ това могатъ да предаватъ заповѣди, кроки и пр., написани и неподаваеми по други начини.

Членъ втори

Самолети за свръзка

287. Самолетътъ за свръзка представлява едно свързочно срѣдство по-бързо отъ автомобила, по-сигурно отъ радио-телеграфа и по-тайно отъ телефона.

Самолетитѣ за свръзка нормално се използватъ между командира на дивизия и тила (летище, по-голъми единици и съседни такива).

Освенъ това тѣ могатъ да се употребяватъ за носене на донесения и заповѣди на командиритѣ на известни дивизионни тактически групи, на охранителни подѣления (отреди), при случаи на разузнавателни подѣления (отреди), съ точно мѣстоположение, разположени твърде далечъ отъ противника, за да не се излага самолетътъ на сваляне. Летецътъ хвърля донесението си надъ частта или по-добре каца на земята, ако мѣстността позволява това. Войсковата частъ на земята трѣбва да събщи съ сигналъ на летеца, ако е възможно съ платна, мѣстото, което най-добре подхожда за кацане.

Самолетътъ за свръзка сжщо ще се използва често да събира сведения за положението на елементитѣ на дивизията на бойното поле и за хода на боя. Изобщо той представлява единъ наблюдателенъ постъ за командира на дивизията и за неговия щабъ.

Радио-телеграфъ за самолетитѣ за свръзка не се предвижда.

Членъ трети

Радио-свръзки

288. Срѣдствата за радио-предаване обхващатъ радио-телеграфа, радиотелефона и радиосигнализацията.

289. При свързване на командира на дивизия съ разузнавателнитѣ подѣления (отреди) съ нѣкои подѣления за далечна охрана съ летищата, съ командира на по-голъмата единица, къмъ която е придадена дивизията, и съ съседнитѣ голѣми единици отъ сжщия видъ, при случай съ известни групи при походно движение (обози, отдалечени коли), обсъгътъ на използванитѣ радио-телеграфни постове достига 100 клм. при спиране, а при движение — 50 клм.

Радиусътъ на действие на постоветѣ, използвани за свръзката на дивизията съ командиритѣ на бойнитѣ колони или съ тактическитѣ групи, съ преднитѣ охрани или страничнитѣ охрани, е 60 клм. при спиране (половината при движение). Постоветѣ за свръзки въ вжтрешността на бригадитѣ и полковетѣ иматъ радиусъ на действие до 20 клм.

290. Радиусът на действие на радиотелеграфнитѣ постове, изобщо, е два пжти по-малък, когато тѣ функционират като радиотелефони, отколкото когато действуват като радиотелеграфи; от друга страна броят на дължинитѣ на вълната на разположение тогава е по-малък два пжти, отколкото когато постоветѣ се използват като радиотелеграфи.

Радиусът на действие на постоветѣ, които могат да предават и да приемат при движение, е чувствително по-голям при спиране, отколкото при движение.

291. Въ вътрешността на групитѣ от ескадрони и ескадронитѣ от бойни бронирани тежки автокартечници и тия за разузнаване радиосигнализацията позволява предаването на условни сигнали, които могат да бждат прочитани въ вътрешността на брониранитѣ коли.

292. Самолетитѣ за наблюдение сж снабдени съ радиотелеграфенъ постъ, който имъ позволява да предават сведения на земята. Радиусът на действие е различенъ, съобразно типа на апаратитѣ, съ които сж снабдени. Някои позволяватъ двустранни предавания съ единъ постъ на дивизията, който, при случай, може да бжде придаденъ къмъ бригадитѣ. Другитѣ единици нормално разполагатъ само съ единъ приемателенъ постъ; последнитѣ се сношаватъ съ самолета чрезъ платна, когато самолетътъ прелетява надъ тѣхъ.

Предимства на радиопредаванията

293. Начинитѣ на радиопредаването позволяватъ на командиритѣ, които сж отдалечени едни отъ други, въ границата на радиуса на действието на използванитѣ апарати, да поддържатъ връзка помежду си, чрезъ честа размѣна на възможно по-кратки телеграми или сигнали, като спестяватъ агентитѣ си за свързка.

Радиотелеграфията осигурява по-бързи предавания, отколкото употрѣбата на агенти за свързка, когато времето за предаването на една телеграма (включително шифроването и дишифрирането) е по-кратко отъ това, което единъ мотоциклистъ би употрѣбилъ, за да премине едно разстояние, което отдѣля дветѣ инстанции, които трѣбва да се свържатъ.

Неудобства на радиотелеграфа и радиотелефона

294. Главното неудобство на радиотелеграфното предаване е неговата нескритостъ; рисковетѣ на тази нескритостъ сж още по-големи, когато се използва радиотелефонътъ.

Ето защо употрѣбата на тѣзи срѣдства трѣбва да бжде ограничена до необходимия минимумъ.

295. Отъ това ограничаване на употрѣбата, както и отъ краткостта на радиотелеграмитѣ, къмъ която винаги трѣбва

да има стремежъ, следва като резултатъ, че една мрежа трѣбва да мълчи повече, отколкото да действува.

Отъ една страна това положение позволява да се предаватъ незабавно телеграмитѣ, изпращани на единъ постъ отъ мрежата, а отъ друга страна—да се направи по-трудно противниковото подслушване и засичането на постоветѣ чрезъ радиогониометрията.

296. Краткостъта на телеграмитѣ и тѣхното запазване въ тайна се явяватъ като резултатъ на шифрирането, постигано чрезъ употребата на една шифрова книжка, подходящо приспособена къмъ обстановката и района на бойнитѣ действия. Но ако използваната книжка не позволява да се превежда бързо предавания текстъ, като достатъчно го сгъстява, пълното шифриране се нуждае отъ време, което забавя употребата на радиотелеграфа на малки разстояния.

297. За да има подходящъ рандеманъ, една мрежа не трѣбва да обхваща повече отъ 3 или 4 поста; отъ това следва, че единъ началникъ, който трѣбва да бжде въ радиотелеграфна връзка съ нѣколко инсталации, е задълженъ да разпореди да бжде следванъ отъ нѣколко поста. Понеже всѣки отъ тѣхъ е инсталиранъ върху кола, неговото отдѣление за командване или щаба му се увеличава съ толкова коли. Последнитѣ го правятъ по-тежъкъ и по-уязвимъ.

298. Постоветѣ трѣбва да се държатъ достатъчно отдалечени единъ отъ другъ, за да действуватъ безъ да си прѣчатъ взаимно. Това разпрѣскване намалява уязвимостъта, но принуждава както при движение, така и при спиране, да се придаватъ при всѣки отъ тѣхъ мотоциклисти, които се взематъ отъ заинтересованата единица. Мотоциклититѣ осигуряватъ бързото връчване на адресанта на телеграмитѣ, получени отъ поста, и насочватъ колитѣ-постове презъ време на предвижванията.

299. Най-после радиотелеграфнитѣ постове, особено тѣзи, които действуватъ презъ време на предвижването, могатъ полезно да се поставятъ въ действие само отъ единъ специализиранъ личенъ съставъ, познаващъ отлично своята материална частъ, като съблюдава строго правилата за използването ѝ.

Правила за употреба на радиотелеграфа

300. Радиотелеграфнитѣ предавания на дивизията се устройватъ отъ командира на свръзкитѣ на дивизията, който, постоянно държанъ въ течение за обстановката и намѣренята на командира на дивизията, образува мрежитѣ и ги приспособява къмъ организацията на командването и групировката при проектирания маньовъръ.

301. За тази целъ той разполага съ радиотелеграфнитѣ постове на радиотелеграфното отдѣление на дивизията; той

предава такива към командиритѣ на тактически групи, на разузнавателнитѣ или охранителни подѣления (отреди), на артилерийскитѣ отдѣления. Изпраща такива сжщо на летищата и при голѣмата единица, въ чийто съставъ влиза дивизията; винаги запазва такива въ резервъ, за да има възможность безъ загуба на време да направи въ сжществуващото устройство измѣненията, станали необходими поради новата обстановка. Той може сжщо да разполага съ органическитѣ постове на войсковитѣ части, за да образува мрежа или да ги измѣнява съгласно тактическата обстановка.

302. Той поставя подъ заповѣдитѣ на офицери, командири на свързочни вжзли, постоветѣ, които трѣбва да обслужватъ команднитѣ мѣста на дивизията.

303. Командирътъ на свързкитѣ дава сжщо на офицеритѣ, които командуватъ свързкитѣ на тѣзи единици, техническитѣ упжтвания, необходими за поставянето въ действие на радио-телеграфитѣ въ бригадитѣ и артилерията на дивизията.

Последнитѣ устройватъ вжтрешнитѣ мрежи на тактическитѣ групи съобразно съ правилата, изложени по-горе. Тѣ се подпомагатъ отъ свързочнитѣ офицери на полковетѣ.

304. За да се намалятъ рисковетѣ за издаване на тайната на радио-телеграфнитѣ предавания и се запази изненадата, бойнитѣ действия на леката механизирана дивизия, къмъ която тя се стреми, условията за употрѣбата на радио-телеграфитѣ и поставянето въ действие на мрежитѣ се опредѣлятъ отъ командуването по начинъ да се ограничи до минимумъ броятъ на постоветѣ, които отначало започватъ да действуватъ.

Използуването строго се запазва за постоветѣ на единици, които не могатъ да поддържатъ съ полза връзката си съ други срѣдства. Започването на действието на други постове или мрежи се регулира по начинъ да се разкрива на противника само въ последния моментъ голѣмината и естеството на силитѣ, които ще бждатъ поставени въ действие. При бой, на сражаващитѣ се единици се предоставя пълна свобода въ употрѣбата на радио-телеграфното предаване.

Членъ четвърти

Оптически свързки

305. Тѣ обхващатъ употрѣбата на ракети, на платна, на срѣдства за оптическа сигнализация или съ ржце и начини за семафорно предаване.

306. Употрѣбяванитѣ ракети сж:

— сигнални ракети, изстрелвани съ особени пистолети или ракетохвѣргачки, които даватъ свѣтли огньове съ раз-

лична форма и видъ. Тѣ се използватъ било между земнитѣ елементи, било между самолетитѣ и земнитѣ елементи;

— бенгалскитѣ огньове, които се употребяватъ при случаи, както платната за означаване, за да се сигнализира на самолетнитѣ наблюдатели предната линия, достигната отъ преносимитѣ елементи.

Съ изключение на известни сигнали, давани отъ самолетитѣ, не съществуватъ постоянни сигнални книжки.

Уговарянията, които уреждатъ значенията на сигналитѣ и опредѣлятъ органитѣ, опълномощени да ги употребяватъ, точно се опредѣлятъ въ заповѣдитѣ, по начинъ да се избѣгва всѣки рискъ за объркване на главнитѣ сигнали, трѣбва да се избиратъ ракети, които най-лесно се виждатъ и различаватъ.

Употрѣбата на ракети се опредѣля специално, за да се сигнализира присѣтствието или намѣсата на противника, появяването на противниковитѣ моторизирани елементи, откриването или прекратяването на стрелби, моменти за трѣгане на ударнитѣ единици, възможноститѣ за преминаване (мини, препятствия), за да се предава съ самолеть заповѣдь да се прекрати или да се започне едно сражение, да се сигнализира положението на първата линия или на команднитѣ мѣста и пр.

Наблюдаването на ракетнитѣ сигнали трѣбва да бѣде грижливо уредено въ единицитѣ; то се осигурява особено трудно въ брониранитѣ коли.

307. Платната позволяватъ:

— да се сигнализиратъ на въздухоплаването мѣстата на команднитѣ пунктове платна за опознаване и очертанието на първата линия, платна за означаване на преносимитѣ части;

— да се предадатъ на самолета, съ опредѣлени комбинации, известенъ брой условни сигнали (платна за сигнализиране).

Начинътъ за употребата на платната е опредѣленъ отъ временното уплътване за свръзката и предаванията презъ война.

Употрѣбавани успоредно съ единъ приемателенъ постъ, залавящъ радио-телеграфнитѣ предавания на самолетитѣ, платната за сигнализиране позволяватъ да се установятъ двустранни сношения, но ограничени между земята и самолетния наблюдателъ.

308. Освенъ това колитѣ, върху които сж инсталирани приемателни постове, способни да приематъ презъ време на предвижване радио-телеграфнитѣ предавания на самолеть, сж снабдени съ специално приспособение отъ платна.

Това платно се разстила или щомъ като единъ самолетъ съобща на подслушвателния постъ дѣжината на вълната си и че иска да се разузнае где се намира, или че ще предава една телеграма, или когато за присѣтствието на единъ само-

летъ, който прелетява на колоната, се съобщава отъ мотоциклетитѣ, които я придружаватъ, както това е казано въ § 296.

309. Тѣзи мотоциклисти трѣбва да се предвижватъ въ мотоциклетни кошове; тѣ превозватъ платната за означаване и за сигнализиране и личния съставъ, необходимъ за тѣхното използване; освенъ дейността имъ като агенти за свръзка и водачи, тѣ иматъ за задача да наблюдаватъ движението на самолетитѣ и да предупреждаватъ прислугата на приемателния постъ за тѣхното появяване. Тѣ осигуряватъ презъ време на почивкитѣ сигнализацията съ платната за сигнализиране и, ако е нужно, презъ време на предвижванията единъ отъ тѣхъ се спира, за да прибере хвърленитѣ донесения, които сж паднали покрай пжтя.

310. Уредитѣ за оптическо сигнализиране на платната за сигнализиране съ ржце на преносимитѣ единици позволяватъ презъ време на бой да се осигурява свръзката вжтре въ дружинитѣ отъ преносими драгони и на мотоциклетнитѣ и артилерийски единици на различни разстояния, съобразно атмосферното състояние и характера на мѣстността.

Сигнализирането съ ржце позволява сношаване презъ ясно време до 1000 метра.

Радиусътъ на действие на сигналнитѣ оптически уреди е 2000 метра денемъ и 4000 метра нощемъ. Предаването на телеграми става съ морзовитѣ сигнали; тѣ се редактиратъ въ сгжстена форма. Сжщо могатъ да се даватъ прости предварително уговорени условни сигнали.

Артилерията употребява тѣзи начини за свръзка за своитѣ вжтрешни връзки при специална таблица.

Нѣкои единици, а именно брониранитѣ части, сжщо могатъ да предаватъ сигнали нощемъ, като използватъ огньоветѣ на освѣтлението на колитѣ.

311. Семафорнитѣ срѣдства, съ които сж снабдени нѣкои автокартечници, позволяватъ да се предаватъ сигнали между колитѣ, безъ да се излагаличниятъ съставъ на действието на куршумитѣ. Броятъ на тѣзи сигнали е твърде ограниченъ. Тѣ се използватъ за даване на маневрени команди вжтре въ взводоветѣ.

Членъ пети

Телефонни и телеграфни предавания

312. Когато бойната группировка се установява, особено элементитѣ, които заематъ мѣстността и артилерията, добре е да се свръзватъ съ телефонни линии команднитѣ мѣста на бригадитѣ, на преносимитѣ полкове (или дружини) и артилерийскитѣ отдѣления или групи, при случай нѣкои важни точки (наблюдателни мѣста, приспособления за разрушаване и

пр.) съ командното мѣсто на дивизията, и това последното съ една централа, находяща се наблизу, за да се позволи връзката на командира на дивизията съ тила.

Поставянето на кабелитѣ се извършва отъ телеграфната рота на дивизията съ помощта на механизирани катушки съ скоростъ, която може да достигне 10 клм. въ часъ.

За да се позволи бързото установяване на свръзкитѣ на наблюдението на артилерийскитѣ отдѣления, катушки имъ се даватъ преди дивизията да е влѣзла въ бой, когато последната не предвижда тѣхната употреба за свръзка съ преносимитѣ бригади или полкове.

313. Преносимитѣ полкове и дружини и артилерийскитѣ отдѣления могатъ да поставятъ съ собствени сръдства въ сравнително кратки срокове телефоннитѣ линии, необходими за да се свръжатъ команднитѣ мѣста и наблюдателнитѣ мѣста съ позицитѣ на батареитѣ или съ нѣкои картечни гнѣзда или позиции на други оржжия.

Глава IV

Устройство и употреба на свръзкитѣ въ леката механизирана дивизия

Членъ първи

314. Устройството на свръзкитѣ трѣбва да позволява на командира на леката механизирана дивизия:

— преди боя да получава навреме отъ своитѣ разузнавателни елементи сведенията, които ще служатъ за основа на решението. Бързината на предаването и пристигането трѣбва да му даватъ възможность да се запознае доста подробно съ положението, за да подготви маньовѣра си съ точность, преди да пустне въ движение бойнитѣ елементи;

— презъ време на боя да го ръководи, като прояви своето въздействие чрезъ намѣсата на артилерията и резервитѣ или като измѣня съобразно обстановката бойния си редъ чрезъ бързо образуване на нови групи.

315. Въ дивизията свръзкитѣ се поставятъ въ действие отъ командира на свръзкитѣ на дивизията, който винаги въ течение на намѣренията на командира на дивизията приспособява тѣхното устройство къмъ маньовѣра, като запазва разполагаемата материална часть и личенъ съставъ, които единствени му позволяватъ незабавно да се справя съ едно ново положение.

Членъ втори

Разчленение на командното мѣсто на леката механизирана дивизия. Разпредѣляне на свръзочнитѣ сръдства

316. Броятъ на радиотелеграфнитѣ постове, употребяванъ за свръзкитѣ на дивизията — 7 или 8 поста най-малко,

нуждата щото командирътъ на дивизията да командува начело на своята групировка, като се предвижва бързо и лесно, налага командното мѣсто на дивизията да се раздѣля на два ешелона:

— единиятъ твърде подвиженъ, нареченъ предно командно мѣсто, обхваща:

— непосредственитѣ помощници на командира на дивизията: командиритѣ на дивизионната артилерия, на въздушнитѣ войски, на намаления щабъ (2 или 3 офицера);

— мотоциклититѣ за свързка;

— необходимитѣ радиопостове (3 или 4 поста).

Личниятъ съставъ се пренася върху бързи коли (8 или 10 коли) и съ мотоциклети.

Предното командно мѣсто се движи на линията на предната охрана.

Задното командно мѣсто обхваща всички елементи, които не сж влѣзли въ предното командно мѣсто.

Командувано отъ единъ генералщабенъ офицеръ на дивизията, то се сношава съ радиотелеграфъ съ предното командно мѣсто, къмъ което се присъединява щомъ последното се спре за по-дълго време.

Задното командно мѣсто обикновено се движи начело на главнитѣ сили.

Членъ трети

Свързки между дивизията и голѣмата единица, къмъ която тя е придадена

317. Агентитѣ за бързи предавания (въ автомобили, мотоциклети, самолети) и радиотелеграфътъ сж срдствата, които нормално се използватъ между командира на леката моторизирана дивизия и този на голѣмата единица, частъ отъ която дивизията представлява.

318. Телефонната мрежа, която съществува въ областта, въ която действува дивизията, сжщо може да бжде използвана при известни обстоятелства; тя позволява на командира на дивизията лично да влиза въ допиръ съ командира, комуто е подчиненъ, и съ командиритѣ на голѣмитѣ единици, които му сж подчинени. Ако е нужно, връзката се допълва съ специална линия, за да свърже командното мѣсто при установяването му съ най-близката централа.

Членъ четвърти

Свързки въ вжтрешността на дивизията

319. Свързката на командира на дивизията съ командиритѣ на подчиненитѣ групи (колони, бригади, предни охрани, странични охрани, обозни групи, летища и пр.) се осигурява

чрез употребата на мотоциклети, но се устройват и необходимитъ радио-телеграфни мрежи. Последнитъ оставатъ по възможностъ по-дълго време въ мълчание, особено презъ време на движенията, които предшествуватъ влизането въ допиръ.

320. Разузнавателнитъ подѣления трѣбва да могатъ да предаватъ незабавно сведенията си. Нормално, тия сведения се предаватъ по радио-телеграфа по твърде кратка форма. Отъ време навреме тѣ се потвърждаватъ и съ мотоциклисти.

Радио-телеграфнитъ постове на разузнавателнитъ подѣления трѣбва направо да се сношаватъ съ постоветѣ, които следватъ командира на дивизията.

321. Свързката на нѣкои подѣления на далечната охрана трѣбва да се осигурява при условия, подобни на тѣзи на разузнавателнитъ подѣления; тогава тѣхнитъ предавания се устройватъ по сжщия начинъ.

322. Ако радиусътъ на действие на постоветѣ рискува да стане недостатъченъ, може да се предвидятъ междинни предавания на радио-телеграфнитъ постове, които осигуряватъ предаването на телеграмитъ на ония подѣления, до които чуването отъ съответния постъ на дивизията е недостатъчно. Тѣзи междинни предавания се извършватъ или отъ свързочнитѣ центрове на разузнаването, чиято безопасностъ трѣбва да бжде осигурена, или пъкъ отъ поста на едно подѣление на далечната охрана, което се движи задъ заинтересованитъ подѣления и представлява частъ отъ сжщата мрежа. Всѣко междинно предаване дава едно значително забавяне на предавателната служба.

323. Самолетитъ на далечното разузнаване, които се намиратъ въ летене, трѣбва да могатъ да предаватъ съ радиотелеграми важнитъ сведения, които събиратъ при изпълнение на задачата си. Ако е нужно, установява се двустранна свръзка.

324. Самолетитъ на близкото разузнаване се чуватъ отъ приемателнитъ постове на разузнавателнитъ подѣления и обикновено отъ единъ постъ на дивизията; тѣ изпращатъ своитѣ последователни сведения чрезъ „изпращания въ въздуха“. Земнитъ приематели се регулиратъ по дължината на вълната на летеция самолетъ.

325. Когато самолетътъ иска да събира сведение на едно специално заинтересовано подѣление, той намира подѣлението върху неговата ось на движението и го повиква чрезъ съответния повиквателенъ знакъ. Командирътъ на подѣлението, предупреденъ за повикванията на самолета или за неговото появяване отъ мотоциклиститѣ за свръзка при приемателния постъ, трѣбва да улесни разузнаването на наблюдателя, като му сигнализира за присѣтствието си по всѣки начинъ, който позволява да се привлече неговото влияние (напримѣръ, като

демаскира колитѣ) и като заповѣда да се разстилатъ платна на възможно по-открито мѣсто.

Често наблюдателтъ на самолета може да намѣри за по-добре да хвърли донесенията си на подѣлението или, ако е възможно, единъ сигналъ съ ракета (напримѣръ, червена ракета, опасностъ отъ противникови бронирани коли по шоската, на която азъ се намирамъ).

Членъ пети

Приближаване, влизане въ допиръ

326. По правило, презъ време на предвижването на колонитѣ, които влизатъ въ допиръ, за да се избѣгнатъ вредни смущавания въ тѣхната дейностъ, устроенитѣ радио-телеграфни свръзки не се измѣняватъ.

Ако е необходимо да се създаде една нова свръзка по радио-телеграфъ, тя се устройва съ постоветѣ, запазени първоначално въ резервъ.

Мрежитѣ, които дотогава сж пазили мълчание, постепенно започватъ да действуватъ, ако е нужно, специално мрежата на дивизионната артилерия.

Приемателнитѣ постове на бригадитѣ и на полковетѣ започватъ да слушатъ по дължината на вълната на придружаващия самолетъ на артилерията, евентуално и по тази на самолетитѣ, предназначени да търсятъ цели; платната се държатъ готови, за да бждатъ разстлани.

Членъ шести

Въ боя

327. Единичитѣ започнали боя поставятъ въ действие всичкитѣ си свръзочни сръдства.

а) Свръзки на преносимитѣ елементи при допиръ

328. Съобразно съ положението, мѣстността и съответния команденъ ешелонъ, свръзката на единичитѣ, които се намиратъ въ допиръ, се осигурява съ оптически свръзочни сръдства, свръзочни агенти, телефонъ и радио-телеграфъ.

Постоветѣ на преносимата бригада и на полковетѣ, евентуално на една дружина или единъ автокартеченъ ескадронъ за разузнаване, образуватъ мрежата на бригадата.

Въ всѣки полкъ една мрежа свръзва командното мѣсто на полка съ тѣзи на дружинитѣ.

б) Свързки на ударниятъ или резервни бронирани сили

329. Свързката на единиците на бойната бригада се осигурява съ радио-телеграфъ.

Една мрежа свързва командира на бригадата съ командиритъ на полковетъ, евентуално на групи отъ ескадрони или на ескадрони отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване, които сж непосредствено подчинени.

Командирътъ на полка се свързва чрезъ мрежа съ своитъ командири на групи.

Постоветъ на командиритъ на ескадрони сж свързани съ поста на командира на групата.

Презъ течение на приближаването си бронираниетъ единици внимаватъ, ако е възможно, да не скжсатъ телефоннитъ линии, презъ които трѣбва да минатъ, за да не пракжснатъ свързкитъ на артилерията, особено наблюдателнитъ. Мѣстата на тѣзи проводи трѣбва, доколкото е възможно, да бждатъ доведени до тѣхно знание.

330. Единиците, намиращи се въ резервъ, устройватъ свързката си съ частитъ, които ще подкрепятъ; тѣхнитъ радио-телеграфни постове могатъ при случай да образуватъ мрежа съ постоветъ на тѣзи части. Тѣхниятъ командиръ уговаря, въ рамкитъ на дивизионнитъ нареждания, условнитъ сигнали, които трѣбва да поставятъ въ действие на мѣстата имъ.

в) Свързка на артилерията

331. Свързката на командира на артилерията на дивизията съ артилерийскитъ групи или отдѣления се осигурява съ една радио-телеграфна мрежа и съ телефонъ.

Въ всѣко отдѣление свързкитъ между наблюдателнитъ мѣста и команднитъ пунктове или позициитъ на батареитъ се осжществяватъ съ телефонъ, радио-телефонъ и оптически свързочни сръдства.

332. Артилерията за непосредствена педкрепа установява свързката си съ командиритъ на бригади или на полкове, ако е възможно, като поставя команднитъ мѣста на подѣленията до команднитъ мѣста на тѣзи единици, които тѣ подкрепятъ.

Свързочнитъ сръдства на артилерията осигуряватъ свързкитъ, необходими за свързочнитъ подѣления, които се придаватъ къмъ подкрепенитъ единици.

Артилерийски наблюдатели се натоварватъ за наблюдение сигналнитъ ракети, давани отъ частитъ, които водятъ боя, за да съобщаватъ това веднага на батареитъ.

г) Свързки съ придружаващия самолетъ

333. Сведенията, събирани отъ придружаващия самолетъ, изобщо интересуватъ еднакво командира на дивизията, сража

ващитѣ се елементи и артилерията. Нормално, тѣ се предаватѣ по радио-телеграфѣ.

Никакво правило не може да се даде относно реда на спешностѣ, по който тѣзи сведения трѣбва да се изпращатѣ на различнитѣ инстанции. Наблюдателтъ въ всѣки отдѣленъ случай ще оценява, кое командуване непосредствено е заинтересовано и при нужда да изпраща сжщото сведение едновременно на нѣколко инстанции.

За тази целъ приемателнитѣ постове на бригадитѣ, на полковетѣ и др. единици, които сж снабдени съ такива (артилерийски отдѣления, дружини и пр.) слушатѣ предаванията по дължината на вълната на този самолетѣ; платната се държатѣ готови за поставяне.

Въ известни случаи наблюдателтъ на самолета, който лети низко, може сжщо да пуска сведенията на команднитѣ мѣста. Сведения могатѣ да се хвърлятѣ на всѣки елементѣ, колкото и малкъ да бжде той.

Изнесенитѣ напредѣ преносими елементи трѣбва да могатѣ да извършватѣ означаването (жалонирането), щомъ като самолеттъ поиска това съ сигнала „б бѣли ракети“. Въ всѣка единица се назначаватѣ специални наблюдатели за наблюдение ракетнитѣ сигнали на самолета.

ОТДЪЛЪ VIII

Снабдяване, поправки на повреди и възстановяване

Глава I

Общи сведения

Членъ единственъ

334. Маньоврътъ на моторизиранитѣ конни единици почива върху тѣхната подвижностъ, бързината на движенията и радиуса на действие.

За да може командването да използва тѣзи качества, отъ значение е движението на автомобилнитѣ колони да бжде уредено отлично както по широчината на зоната на действие къмъ противника, така и къмъ тила, на дълбочина поне равна на тази на разположението, т. е. за една лека механизирана дивизия най-малко върху петнадесетина километра.

Поради това елементитѣ на службитѣ и обозитѣ, които могатъ да задръстятъ пжтищата, трѣбва да се държатъ извънъ тази граница.

335. Бойнитѣ коли, следователно, обхващатъ самитѣ бойни елементи, тѣхнитѣ ешелони (праздни превозни коли) и единъ нормално намаленъ боенъ обозъ

По-голѣмата частъ отъ службитѣ бойнитѣ обози (2-и ешелонъ), полковитѣ обози, групирани въ една база, стоятъ предимно настрана отъ голѣмитѣ оси, разчленени въ единъ районъ на кръстопжтища, който позволява лесно трѣгване въ коя да е посока.

Базата се образува само въ момента, когато разстоянието, което я отдѣля отъ бойнитѣ елементи, достигне 4 часа походно движение

336. При настѣпване на нощта снабдителнитѣ автомобилни колони трѣгватъ къмъ войсковитѣ части.

Всѣка снабдителна автомобилна колона, предназначена за една тактическа група, обхваща минималенъ брой коли; тя разполага съ единъ или повече резервни камиони, съобразно голѣмината на групата.

Движението на снабдителните автомобилни колони по избрания път се урежда грижливо и се означава съгледъ да се позволи движение въ безопасност при нормална скорост.

Пристигнали въ първото мѣстоназначение, снабдителните автомобилни колони се придават на войниците за свързка, на единиците и на подѣленията, които приематъ товара отъ тѣхнитѣ коли.

Въ опредѣления частъ празднитѣ снабдителни коли, на-товарени съ личния съставъ и материалната частъ, които трѣбва да се отвозятъ, се прегрупирватъ на едно сборно мѣсто, образуватъ обози и се връщатъ въ базата.

Предвижването на самата база се извършва нормално на нѣколко ешелона, като една частъ отъ работилницитѣ остава развѣрната до привършването на предприетитѣ поправки.

Когато положението изисква, единъ първи снабдителенъ ешелонъ може да се приближи (постави по-близу) до бойнитѣ елементи.

337. При отстъпателнитѣ движения командирътъ на голѣмата единица трѣбва да предвижда навреме оттеглянето на своитѣ обози, за да се избѣгне всѣкакво задръстване на пътищата. Понѣкога ще бжде по-добре да се задържа на самото мѣсто частъ отъ обоза, предназначень за нощно снабдяване.

Глава II

Поправяне на повреди. Поправки. Прибиране. Възстановяване

Членъ първи

Общи сведения

338. Полезната дейность на автомобилната материална частъ зависи отъ грижитѣ и редовността, съ които тя се поддържа и поправя.

Има различни видове поправки.

339. Поправянето на повредитѣ има за цель да се направи отново годна за движение една кола, спрѣла поради механическа повреда, която изисква само да се изчистятъ или бързо смѣнятъ частитѣ, безъ сложно демонтиране, нито намѣса на работници специалисти. Поправката се извършва или отъ прислугата на колата, или отъ командитѣ за поправяне на повреди въ ескадронитѣ.

Когато една кола не може да се направи годна за движение съ обикновено поправяне на повредата, командирътъ на единицата се стареае тя да бжде закарана до най-близкото закритие. Въ никой случай една спрѣла кола не трѣбва да препрѣчва движението по пътя.

340. Една кола, която не може да бжде поправена чрезъ смѣняване на части, се нуждае отъ поправка въ работилница.

Нѣкои отъ поправките причиняватъ само кратко оставане въ неподвижностъ, безъ намѣсата на машиннитѣ инструменти. Това сж поправки, наричани първостепенни; тѣ се намиратъ подъ ведомството на работилницитѣ на войсковитѣ части.

Другитѣ изискватъ по-пълно, по-продължително инсталиране и личенъ съставъ отъ работници специалисти. Това сж поправки, наричани второстепенни; тѣ се намиратъ подъ ведомството на ескадронитѣ за поправки и на парковетѣ.

341. Разрушенитѣ или изоставени коли трѣбва да се прибиратъ, било за да се направятъ годни за движение, било за да бждатъ демонтирани (разглобени), съ огледъ частитѣ имъ да се използватъ за смѣняване, било за да бждатъ отвозени назадъ. Прибирането на бойната материална часть се извършва отъ ескадрона за прибиране. Материалната часть за текуща употреба най-често се прибира отъ парковетѣ.

342. Дейността за поправяне на повреди, за първостепенно или второстепенно поправяне, се опредѣля отъ правилници.

Командуването трѣбва да бди, щото всѣки ешелонъ за поправяне да се ограничава строго въ дейността, която влиза въ неговитѣ задължения, дори нѣщо, което често се случва, когато той може да извършва поправки отъ степенъ по-голяма отъ тази, за която е снабденъ съ нуждитѣ инструменти.

По правило, ескадронитѣ за поправки поправятъ само бойна материална часть (автокартечници, коли за преносими драгони, бойни мотоциклети съ кошове). Коли отъ обикновентѣ типъ, камиони, камионетки, свързочни коли, мотоциклети нормално се размѣнятъ брой срещу брой отъ парковетѣ.

343. Водачътъ на една кола не я изоставя въ случай на повреда, освенъ ако е застрашенъ да бжде плененъ отъ противника. Той я придружава до работилницата за поправки и се връща въ единицата си, ако колата бжде изпратена въ нѣкой паркъ.

344. Възстановяване се нарича преустройването на една единица, която е претърпѣла загуби въ личенъ съставъ и материална часть.

Членъ втори

Срѣдствата

345. Срѣдствата на различнитѣ ешелони сж опредѣлени отъ военновременнитѣ таблици за личния съставъ и повѣрителното упжтване отъ 1 февруарий 1934 година върху „Разпредѣлението и състава на товара на работилницитѣ и ешелонитѣ за поправяне на повреди“.

346. Въ всѣки моторизиранъ ескадронъ (включително нестроевия ескадронъ на коннитѣ полкове, включени въ състава на дивизия) има по единъ ешелонъ за поправка на повреди. Той обхваща личенъ съставъ, материална часть, превозна материална часть (камиони, камионетки, мотоциклетни кошове) и свързочна материална часть (мотоциклети или мотоциклети съ кошове).

Нѣкои взводове (мотоциклетни) иматъ една команда за поправка на повреди върху мотоциклети или мотоциклети съ кошове.

347. По една работилница за първостепенна поправка съществува въ следнитѣ ешелони:

— нестроевия ескадронъ на разузнавателното отдѣление на армейския корпусъ и разузнавателното отдѣление на пех. дивизия;

— дружинитѣ отъ преносими драгони и полковетѣ отъ автокартечници на коннитѣ дивизии;

— снабдителнитѣ колони на моторизираниитѣ или преносими артилерийски отдѣления;

— нестроевия ескадронъ на полковетѣ отъ автокартечници или преносими драгони на леката механизирани дивизия.

348. Ескадронътъ за поправки на леката механизирани дивизия или на всѣка моторизирана бригада обхваща известенъ брой елементи отъ второстепенни работилници.

349. Къмъ всѣка работилница се придава единъ органъ за снабдяване съ запасни части, който обхваща личенъ съставъ за управляване на превозната и свързочна материална часть.

350. Ескадронитѣ разполагатъ само съ срѣдства за поправка на повреди.

Работилницитѣ на войсковитѣ единици, на дружинитѣ или отдѣленията:

— или се оставятъ на тѣхно разположение;

— или се използватъ чрезъ устройването на една обща система за поправка на повреди и поправки въ голѣмата единица.

351. Въ всѣка войска часть командването е отговорно за поддържането на материалната часть, която то употребява.

Командирътъ на войсковата часть разполага съ единъ началникъ на автомобилната служба, неговъ технически помощникъ.

Този последниятъ:

— урежда подробноститѣ по снабдяванията съ гориво;

— грижи се за снабдяването съ запасни части;

— ръководи и контролира първостепеннитѣ поправки въ работилницата, като опредѣля реда по спешностъ.

Презъ периоди на почивка командирътъ на войсковата часть, подъ ръководството на началника на автомобилната служба, може да разпoredи съсрѣдоточаването на всички

срѣдства на полка за поправки (първостепенно агелие на войсковата частъ и команди за поправяне на повредитѣ на единицитѣ).

352. Въ всѣки отъ щабоветѣ на леката механизирана дивизия (дивизия, дивизионна артилерия, бригади) назначенъ офицеръ се грижи да съгласува действията на различнитѣ органи на автомобилната служба. Въ конната дивизия тази роля се възлага на офицери отъ щабоветѣ на дивизията и на моторизираната бригада.

Членъ трети

Поправяне на повреди презъ време на движение

353. Презъ време на движение по-голѣмата частъ отъ срѣдствата за поправяне на повреди и за поправки се движатъ по единъ или нѣколко пътя, които получаватъ наименованието „оси на поправяне на повреди, снабдяване и отвозване“.

354. Мѣстата за събиране сж предназначени, за да се съсрѣдоточава материалната частъ въ точно опредѣлени мѣста, която трѣбва да се поправа или отвозва, чиито повреди надвишаватъ срѣдствата на командитѣ за поправяне на повреди на единицитѣ.

Тѣ означаватъ оситѣ за поправяне на повреди и се опрѣдѣлятъ предпочитително върху кръстопътища, близу до гаражи, а, ако е възможно, до нѣкои инсталации за автомобилни поправки: работилници, гаражи и пр.

Всѣко мѣсто за събиране се управлява отъ чинъ отъ автомобилната служба на войсковата частъ, разполагаща съ свързочни срѣдства.

Споредъ случайтѣ, този началникъ на постъ донася на щаба на дивизията или на командира на своята походна група за числото, типа на колитѣ, придадени на неговия постъ, както и за естеството на тѣхнитѣ повреди.

Близу до противника мѣстата на постоветѣ за събиране следватъ скоковетѣ на бойнитѣ обози, гдето сж групирани командитѣ за подравяне повредитѣ на единицитѣ.

Работилници на войсковата частъ се изнасятъ и развърщатъ напредъ, съобразно нуждитѣ, при нѣкои постове.

Ескадронътъ за поправки нарежда работилницитѣ да напредватъ, следвайки веригата отъ мѣста за събиране. Последниятъ достигнатъ отъ ескадрона за поправки постъ се превръща въ центъръ за събиране на материална частъ.

355. Мѣстото на единъ центъръ за събиране трѣбва да отговаря на сжщитѣ условия. Нормално, то се избира въ непосредствена близостъ на едно мѣсто, предвидено или възможно за настаняване на частъ отъ работилницата за поправки.

356. През време на движение ешелонитъ за поправяне повреди следватъ своитъ ескадрони или подълението, съ което се движи началникътъ, до момента, когато действията на огъня и нуждитъ на положението налагатъ тѣхното оттегляне при бойния обозъ.

357. За всѣка кола, която не е могла да бжде поправена отъ прислугата ѝ или отъ поправачитъ на единицата, се съобщава на началника на автомобилната служба на войсковата часть. Последниятъ решава, дали поправката ще стане на самото мѣсто съ срдствата, съ които се разполага, или ще бжде закарана до най-близкото мѣсто за събиране.

358. При възможность ескадронътъ за поправки взима колитъ, групирани въ центъра за събиране или които трѣбва да бждатъ закарани тамъ. Неговиятъ командиръ веднага опредѣля реда на поправкитъ. Колитъ за текуща употреба се размѣнятъ въ парковетъ, съгласно заповѣдта на армията.

359. По правило, презъ течение на деня запаснитъ коли се задържатъ въ базата.

360. Въ случай на отстѣпателно движение колитъ, които не могатъ да се откаратъ, се разрушаватъ; опожаряването е най-простиятъ начинъ за това.

Членъ четвърти

Поправяне на повредитъ въ боя

361. Осѣта на поправянето на повреди на всѣка група се означава отъ мѣстата за събиране, които ставатъ все по-близки едно до друго, колкото действията на огъня се увеличаватъ.

Командитъ за поправяне на повреди, събрани при бойния обозъ, следватъ войсковитъ части, като отбелязватъ тѣхнитъ скокове близу до мѣстата за събиране, къмъ които, подъ грижитъ на началницитъ на автомобилната служба, се насочватъ всички коли, претърпѣли повреди.

Споредъ положението, работилницитъ на войсковитъ части се разврѣщатъ изцѣло или отчасти, запазени отъ действието на огъня или изнесени къмъ постоветъ за събиране, гдето ще могатъ полезно да работятъ.

Мѣстото и ешелонирането на тѣзи работилници, както и единицитъ, които се придаватъ къмъ тѣхъ за поправки, се опредѣлятъ съ заповѣдь. Като резултатъ отъ това се явява задължението да се поправятъ отъ ателието на една войскова часть колитъ на една съседна войскова часть.

Изваденитъ отъ строя коли се отправятъ подъ грижитъ на началницитъ на автомобилната служба къмъ тѣзи работилници или къмъ центъра на събиране, съобразно голѣмината на повредитъ.

Ескадронът за поправки се развърща и ешелонира по начинъ да бжде налице винаги единъ елементъ, който да е въ състояние да действува.

362. Всички усилия трѣбва да бждатъ насочени къмъ бързото оттегляне задъ огневата линия на извадената вънъ отъ служба материална часть, всички срѣдства трѣбва да се приложатъ за възстановяването на най-лесно поправимата материална часть и тежко повреденитѣ коли да бждатъ по възможность по-скоро отвозвани къмъ ескадрона за поправки.

Последниятъ ще избѣгва всѣкакво задрѣстване и ще изпраща къмъ армейския паркъ материалната часть, която не ще може веднага да поправи.

Поправянето на повреди трѣбва да се предвижда и устроява въ всички ешелони.

Членъ пети

Прибиране

363. Когато възстановяването на бързо поправимата материална часть напредне достатъчно, командирътъ на ескадрона за поправки се старае да събере материалната часть, оставена отъ единицитѣ.

Той прибира на първо мѣсто бронираната материална часть, после другитѣ специални коли, за които му е съобщено, че относително лесно могатъ да се прибератъ.

За тази цель той нарежда да се направятъ необходимитѣ разузнавания.

364. Прибирането на другитѣ коли се предприема следъ това. То се извършва на два пжти:

1. Събирането и групирането на колитѣ:

— специални коли, претърпѣли повреди на достъпно разстояние до единъ пжтъ, който позволява да бждатъ закарани въ работилницитѣ;

— разрушени специални коли на достъпно разстояние до една гара;

— обикновени коли, претърпѣли повреди споредъ мѣстото за изпращане, което ще имъ се опредѣли;

— разрушени обикновени коли на достъпно разстояние до една гара.

2. Отвозване.

Най-често тѣзи операции не могатъ да се извършватъ отъ голѣмитѣ единици по липса на време и на срѣдства. Тѣ се оставятъ на грижитѣ на парковетѣ.

Членъ шести
Преустройство

365. Преустройството на единиците е една отъ постояннитѣ грижи на командването въ всичкитѣ ешелони. То разполага за тази целъ съ запасна материална частъ.

То пристѣпва къмъ прегрупиране на незасегнатата или поправена материална частъ и съ огледъ на тази материална частъ и наличния съставъ, съ които разполага, възстановява взводоветѣ и ескадронитѣ.

Членъ седми
Снабдяване съ бензинъ

366. Напълването на резервуаритѣ осигурява на колитѣ единъ радиусъ на действие върху пѣтища около 200 клм.

Въ първи боенъ обозъ има едно първо снабдяване, по-специално полезно за машинитѣ съ малъкъ радиусъ на действие (мотоциклети, при случай автокартечни коли).

Тѣзи запаси се запазватъ недокоснати по възможность по-дълго време.

367. Другитѣ камиони съ бензинъ на войсковитѣ части нормално се намиратъ при втори боенъ обозъ.

При бойни действия, по причина на разчленението на конната дивизия, добре е да се съсредоточи въ ешелона цѣлата дайность по снабдяването съ бензинъ.

368. Щомъ може да се пресмѣтне окончателната дължина на движението презъ деня, командирѣтъ на дивизията нарежда да се изпратятъ по оситѣ на поправяне на повреди, снабдяване и отвозъ необходимитѣ колони отъ камиони съ бензинъ или отъ цистерни (специални камиони за бензинъ).

Щомъ положението позволява, тѣзи коли се поставятъ на разположение на единиците и се употребяватъ за попълване на резервуаритѣ на колитѣ. Резервитѣ на първи боенъ обозъ евентуално се попълватъ отново.

Колитѣ на втори боенъ обозъ и полковитѣ обози направо се снабдяватъ отъ колонитѣ отъ камиони съ бензинъ на втори боенъ обозъ.

Празднитѣ коли за превозване на бензинъ, групирани въ колони, веднага се отправятъ къмъ опредѣленото за дивизията бензинно депо.

Одобрено:

Парижъ, 3 юний 1935 година.

Министъръ на войната:

Генералъ Моренъ.

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Предговоръ	
Отдѣлъ I	
Роля на моторизираната конница въ военнитѣ действия .	6
Глава I	
Задачитѣ на конницата, която е снабдена съ механизирани (бойни) машини	6
Разузнаване	6
Охрана	7
Влизане въ допиръ	7
Нападателенъ бой	7
Отбранителенъ бой	7
Глава II	
Леката механизирана дивизия	8
Членъ първи	
Характеристика	8
Членъ втори	
Задачи на леката механизирана дивизия	10
Разузнаване	10
Охрана	11
Намѣса въ сражението	12
Набѣги	13
Членъ трети	
Изпълнение на задачитѣ на леката механизирана дивизия	13
Походно движение и бой	13
Предвижване къмъ боя	14
Идеята на маньовра на командира	17
Развитие на маньовра	18
Отбранителниятъ бой на леката механизирана дивизия	20
Глава III	
Конната дивизия типъ 1932 година	20
Членъ единственъ	
Глава IV	
Разузнавателнитѣ отдѣления на моторизиранитѣ армейски корпуси и пехотни дивизии	22
Глава V	
Условия за употрѣбата на моторизиранитѣ единици. Качества отъ нравствено естество. Ограничителни	

условия отъ материално естество	24
Нравствени качества	24
Ограничителни условия	25
Отдѣлъ II	
Характеристики и правила за употребата на механизирани нитѣ и моторизирани единици	26
Глава I	
Бронирани леки автокартечници за оглеждане	26
Характеристики	26
Съчетаване (комбиниране) на бронирани леки автокартечници за оглеждане съ мотоциклисти	26
Смѣсеното подѣление за разузнаване (бронирани леки автокартечници за оглеждане и мотоциклисти)	27
Глава II	
Бронирани тежки артокартечници за разузнаване	31
Характеристики	36
Взводъ отъ бронирани тежки автокартечници за разузнаване	32
Съчетаване на взвода отъ автокартечници за ра- зузнаване съ мотоциклисти и конни елементи	35
Бронирани тежки автокартечници за разузнаване при разузнаване и охраняване напредването на бойни бронирани тежки автокартечници	37
Бронирани автокартечници за разузнаване на еше- лона за заемане	38
Глава III	
Бойни бронирани тежки автокартечници	39
Характеристики	40
Ескадронътъ отъ бойни бронирани автокартечници	40
Глава IV	
Конни бронирани автоорждия	40
Характеристики	40
Условия за употреба	41
Глава V	
Мотоциклисти	42
Глава VI	
Преносими драгони върху всждеходни коли	43
Глава VII	
Преносими драгони върху камионетки	44
Отдѣлъ III	
Движение и разполагане на почивка на коннитѣ мото- ризиранни части	46
Глава I	
Общи сведения	46
Членъ единственъ	

	Глава II	
Движения на коннитѣ моторизирани части		47
	Членъ първи	
Подготовка на движението		47
	Членъ втори	
Извършване на движението		48
Тръгване на колонитѣ		49
Роля на огледвачитѣ-водители		51
Непосрѣдствена охрана		51
Поправяне на повреди по пѣтя		51
Дисциплина на марша		52
	Членъ трети	
Спирания (почивки)		53
	Глава III	
Нощни походни движения		54
	Членъ единственъ	
	Глава IV	
Преминаване на естествени прегради (препятствия)		56
	Членъ единственъ	
	Глава V	
Разполагане на почивка		57
	Членъ единственъ	
	Отдѣлъ IV	
Разузнаване		60
	Глава I	
Разчленение и подчинение на земното разузнаване		60
Обсегъ на действие		60
Брой на подѣленията		61
Съставъ и сили на подѣленията (частитѣ)		61
Траене на задачата		62
	Глава II	
Въздушно разузнаване въ полза на моторизираниѣ части		62
Далечно въздушно разузнаване		63
Близко въздушно разузнаване		63
	Глава III	
Походно движение на подѣленията		64
	Глава IV	
Разузнаване засилено отъ далечната охрана или подпомогнато отъ преднитѣ охрани		66
Среща на две неприятелски разузнавателни подѣления		67
	Отдѣлъ V	
Охрана		68
	Глава I	
Общи указания		68
	Членъ единственъ	

	Глава II	
Далечна охрана	Членъ единственъ	69
	Глава III	
Близка охрана	Членъ първи	71
Предна охрана	Членъ втори	71
Походното движение на предната охрана	Членъ трети	72
Разчленение на предната охрана	Членъ четвърти	74
Влизане въ допиръ		74
Странични охрани	Членъ пети	77
Неподвижни странични охрани	Членъ шести	77
Подвижна странична охрана	Членъ седми	78
Задна охрана		78
	Глава IV	
Непосрѣдствена защита		80
	Отдѣлъ VI	
Бой	Членъ единственъ	81
Елементи на боя		81
	Глава II	
Нападателенъ бой	Членъ първи	82
Обща характеристика	Членъ втори	82
Влизане въ допиръ	Членъ трети	83
Бойниятъ редъ за атака на леката механизирана дивизия	Членъ четвърти	84
Заемане на бойния редъ за атака	Членъ пети	86
Ударна група. Ударниятъ ешелонъ		87
а) Разчленение и устройство на командуването		87
б) Започване на атаката		89
в) Достигане на последователна линия		90
Ешелонъ за заемане	Членъ шести	90
Огневи подкрепи	Членъ седми	92
Резерви		93

Членъ девети	
Бой на малкитѣ автокартечни единици	94
Глава III	
Отбранителенъ бой	96
Членъ първи	
Общи положения	96
Членъ втори	
Действие за печелене време	97
Подѣлението за забавяне	98
Бързо устройване на съпротива на голѣмъ фронтъ	99
Оттегляне въ пространството между две последо- вателни позиции	101
Членъ трети	
Отбрана на позиция	103
Глава IV	
Особени бойни случаи	103
Членъ първи	
Нощни бойни действия	103
Членъ втори	
Бой въ гори и пресѣчена мѣстность	104
Отдѣлъ VII	
Свръзки и предавания	105
Глава I	
Общи сведения	105
Глава II	
Агенти за свръзка	105
Глава III	
Свръзочни сръдства	106
Членъ първи	
Мотоциклисти ва свръзка	106
Членъ втори	
Самолети за свръзка	107
Членъ трети	
Радио-свръзки	107
Предимства на радиопредаванията	108
Неудобства на радиотелеграфа и радиотелефона	108
Правила за употрѣба на радиотелеграфа	109
Членъ четвърти	
Оптически свръзки	110
Членъ пети	
Телефонни и телеграфни предавания	112
Глава IV	
Устройство и употрѣба на свръзкитѣ въ леката ме- ханизирана дивизия	113
Членъ първи	
Членъ втори	
Разчленение на командното мѣсто на леката ме- ханизирана дивизия. Разпредѣляне на свръзоч- нитѣ сръдства	113

	Членъ трети	
Сврѣзки между дивизията и голѣмата единица, къмъ която тя и придадена		114
	Членъ четвърти	
Сврѣзки въ вжтрешността на дивизията		114
	Членъ пети	
Приближаване, влизане въ допиръ		116
	Членъ шести	
Въ боя		116
а) Сврѣзки на преносимитѣ елементи при допиръ		116
б) Сврѣзки на ударнитѣ или резервни брони- рани сили		117
в) Сврѣзка на артилерията		117
г) Сврѣзки съ придружаващия самолетъ		117
	Отдѣлъ VIII	
Снабдяване, поправки на повреди и възстановяване		119
	Глава I	
Общи сведения		119
	Членъ единственъ	
	Глава II	
Поправяне на повреди. Поправки. Прибиране. Въз- становяване		120
	Членъ първи	
Общи сведения		120
	Членъ втори	
Срѣдствата		121
	Членъ трети	
Поправяне на повреди презъ време на движение		123
	Членъ четвърти	
Поправяне на повредитѣ въ боя		124
	Членъ пети	
Прибиране		125
	Членъ шести	
Преустройство		126
	Членъ седми	
Снабдяване съ бензинъ		126